

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 1669]

කාර්මික හා සිවිල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශය [නි. 1700] :

සමාසන්න ලංකා ලේලන්ඩ් මගින් බස් රථ සහ පුක් වැසි ක්‍රම ක්‍රමයෙන්
නිෂ්පාදනය කිරීම

පළමුවන වර කියවන ලද පනත් කෙටුම්පත් [නි. 1706] :

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1968-69)

පළාත් පාලන සේවා පනත් කෙටුම්පත

රජයේ නිවාස (ස්වාමිත්වය ආපසු ලබාගැනීමේ)

පනත් කෙටුම්පත

විසර්ජන පනත සම්මතය [නි. 1710] :

විවාදය කල් තබන ලදී.

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1751] :

දෙවනවර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1751] :

දෙවනවර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1895]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1669]

கைத்தொழில், கடற்பொருளில் அமைச்சரது அறிக்கை [ப. 1700]

லங்கா லேலண்ட் லிமிட்டெட்டால் படிப்படியான பஸ், சுமைவண்டி அடிச்சட்டத்தயாரிப்பு

முதல் முறை மதிப்பிடப் பெற்ற மசோதாக்கள் : [ப. 1706]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1968-69)

உள்ளூராட்சிச் சேவை மசோதா

அரசாங்கக் குடிமனைகள் (ஆட்சிமீளப்பெறல்) மசோதா

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் : தீர்மானம் [ப. 1710]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (சிறப்பேற்பாடுகள்) மசோதா : [ப. 1751]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்த) மசோதா [ப. 1751]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1805]

Volume 79

No. 19

Tuesday

30th July 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 1669]

STATEMENT BY THE MINISTER OF INDUSTRIES AND FISHERIES [Col. 1700] :

Progressive Manufacture of Omnibus and Truck Chassis by Lanka Leyland Limited

BILLS READ THE FIRST TIME [Col. 1706] :

Appropriation Bill (1968-69)

Local Government Service Bill

Government Quarters (Recovery of Possession) Bill

APPROPRIATION ACT : RESOLUTION [Col. 1710]

Debate adjourned

INDUSTRIAL DISPUTES (SPECIAL PROVISIONS) BILL [Col. 1751] :

Second Reading—Debate adjourned

INDUSTRIAL DISPUTES (AMENDMENT) BILL [Col. 1751] :

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 1805]

මාවික පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 ခု ဇူလိုင် 30 ရက်နေ့ ရက်စွဲပါ

செவ்வாய்க்கிழமை, 30 ஜூலை 1968

Tuesday, 30th July, 1968

ප්‍ර. සා. 10ට මෙන්ම මණ්ඩලය රැස් විය. කථා
නායකතුමා [ගරු එස්. සී. පර්ලි කොරයා] මූලාසනා
රූපි විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேளி கொறயா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1968-69 මුදල් වර්ෂය සඳහා වූ ලංකාණ්ඩුවේ
අය වැය ඇස්තමේන්තුව—[ගැටු වත් නිත්‍යායක]

සහායම් සහ මන නිබ්ස සුතුසයි නිශෝග කරන ලදි.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ස. නො. ස. : වැලිසර බෙඩාවට මිනිස්
ප්‍රවාහණය කිරීමේ කොන්ත්‍රාත්තුව

கூ. மொ. விநி.: வெலிசறை பண்டசாலைக்கு
மிளகாய் கொண்டு செல்வதற்கான ஒப்பந்தம்

C. W. E.: CONTRACT FOR TRANSPORT OF
CHILLIES TO WELISARA STORES

1. **ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා** (යටියන්
නොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்
தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiyantota)

රාජ්‍ය කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) වාප්පුවේ සිට වැලිසර ස. තො. ස. ගබඩාවට මිලිස් ප්‍රවාහණය කිරීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුව දී ඇත්ද?

(ආ) 68.2.29 වැනි දින වැලිසර ගබඩාවට ලොරි පැමිණි අවස්ථාවේදී බඩු ගෙන එද්දී සිදු වී තිබෙන පහත සඳහන් අඩුකම් හෙළිවුණු වග එතුමා දන්නවාද? (i) 33 ශ්‍රී 3021—මිලිස් ගෝනි 5 සි. (ii) CE 4665—මිලිස් ගෝනි 1 සි. (iii) CE 4567—මිලිස් රාත්තල් 12 සි. (iv) CL 511—මිලිස් රාත්තල් 5 සි. (ඉ) ස. තො. සේ. ආරක්ෂක අංශය මෙම කාරණය පිරික්සා බලා කොන්ත්‍රාත්කරු අපලේඛනගත කළ යුතු යයි 68.4.5 වැනි දින වාර්තා කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) මෙම වාර්තාව පිළිබඳව මෙතෙක් කිසිදු පියවරක් නොගෙන ඇත්තේ මන්ද?

இராஜாங்க அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) சாமான் துறையிலிருந்து வெலிசறையில் உள்ள கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்ட சாலைக்கு மிளகாய் கொண்டு செல்வதற்கான ஓர் ஒப்பந்தம் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது? (ஆ) 29.2.68 ஆந் தேதியன்று வெலிசறைப் பண்டசாலைக்கு லொறிகள் வந்து சேர்ந்த போது—(i) 33 ஸ்ரீ 3021—5 மூடை மிளகாய், (ii) சீ ஈ 4665—1 மூடை மிளகாய், (iii) சீ ஈ 4567—12 இறுத்தல் மிளகாய், (iv) சீ எல் 511—5 இறுத்தல் மிளகாய் ஆகிய அளவுக் குறைவுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன என்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைத் தாபனத்தின் பாதுகாவற் பகுதி இவ்விடயத்தைப் புலன் விசாரணை செய்து அந்த ஒப்பந்தக் காரரின் பெயர் குற்றங் குறையுடையவர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று 5.4.68 இல் அறிக்கையிட்டதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) இந்த அறிக்கையின் மீது இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதது ஏன்?

asked the Minister of State: (a) To whom has a contract for the transport of chillies from the Wharf to the C. W. E. Stores at Welisara been given? (b) Is he aware that on 29.2.68 the following shortages were discovered in the course of transport when the lorries reached Welisara Stores: (i) 33 Sri 3021—5 bags of chillies; (ii) C. E. 4665—1 bag of chillies; (iii) C. E. 4567—12 pounds of chillies; (iv) C. L. 511—5 pounds of chillies? (c) Is he aware that the Security Department of the C.W.E.

වංචික පිළිතුරු

[ආමාරිය එන්. එම්. පෙරේරා]

investigated this matter and reported on 5.4.68 that the contractor should be blacklisted? (d) Why has no action been taken up to date on this report?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

(a) Messrs Nagoor Pitchai Transports of No. 269, Meeraniya Street, Colombo 12, and Messrs Nauzer Transporters of No. 81/22, Silver-smith Lane, Colombo 12. (b) Yes. (c) The Security Department investigated into the matter but did not recommended blacklisting. The total value of the shortage has been recovered from the contractor, Messrs Nauzer Transporters. No further action was considered necessary as the shortage was small and as the contractor had not had shortages in the past. (d) Does not arise in view of (c) above. I would add that the value of the total shortage was Rs. 1,407.

ଆପାରିକ ଶ୍ରୀମତୀ. ଶ୍ରୀମତୀ. ଶ୍ରୀମତୀ.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The shortage was five bags of chillies.

ଗନ୍ଧ ପେ. ଫା. ଶିକ୍ଷକବିଭାଗ

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

It may have happened in transit. We could not put the blame on the contractor, but we are looking into the question whether he should be blacklisted. He has had a good record in the past.

මාවික පිළිතුරු

భూవార్య చిహ్. చిత్రి. పెండ్రు

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not think so.

අවුලගම් කෝරළේ ගම්කායාරී සභාව :
 හිටපු සභාපති මදල් වංචා කිරිම

அத்துலுகம் கோறனைக் கிராமச் சங்கம் : முன்னேநாள்
தலைவர் பணம் கையாடல்

ATULUGAMA KORALE VILLAGE COMMITTEE :
DEFALCATION BY EX-CHAIRMAN

2. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

පළාත් පාලන ආමතලේ සහ ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි ආමතලේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අවුලුගම් කෝරළේ ගම්කාරිය සභාවේ හිටපු සභාපති, ගම්කාරිය සභාවට අයත් විශාල මුදලක් වංචා කර ඇති බැව් හෙළිවූ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මේ වංචාවට ඇත්ත වශයෙන්ම සම්බන්ධ වූ මුදල කොපමණද? (ඉ) මුදල ආපසු අයකර ගැනීම හෝ එම පුද්ගලයාට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට හෝ දෙපාර්තමේන්තුව ගත් ක්‍රියා මාර්ගය කවරේද? (ඊ) දෙපාර්තමේන්තුව ගත් එම ක්‍රියා මාර්ගයෙහි ප්‍රතිඵලය කුමක්ද?

உள்ளூராட்சி அமைச்சரதும், தகவல் ஒலி
பரப்பு அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசியைக் கேட்ட வினா: (அ) அத்துலுக்
கோறனைக் கிராமச் சங்கத்திற்குரிய பெரும்
தொகைப் பணத்தை அக்கிராமச் சங்கத்
தின் முன்னை நாள் தலைவர் கையாடல் செய்
துள்ளமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதை
அவர் அறிவாரா? (ஆ) உண்மையில் கையா
டப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? (இ) இப்
பணத்தைத் திரும்பிப்பெறவோ இதில் சம்
பந்தப்பட்டவருக்கெதிராகச் சட்ட நடவ
டிக்கை மேற்கொள்ளவோ திணைக்களம் எடுத்
துள்ள நடவடிக்கை என்ன? (ஈ) திணைக்
களத்தால் எடுக்கப்பட்ட அத்தகைய நட
வடிக்கையின் முடிவு என்ன?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information

වෘත්ති විලිඳුරු

and Broadcasting: (a) Is he aware that the former Village Committee Chairman of Atulugam Korale was found to have defalcated a large sum of money belonging to the V. C.? (b) What was the amount actually involved? (c) What action did the department take to recover the money or to prosecute the individual concerned? (d) What is the result of such action taken by the department?

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන
ඇමතිගේ සහ ප්‍රධානාණි හා ගුවන් විදුලි
ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஜார். பிரேமதாசு—உள்ளூராட்சி அமைச்சரதும், தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

(a) The ex-Chairman of the Atulugam Korale V. C. had not accounted for a sum of Rs. 11,366.70 collected by him during the period 1959 to 31.1.1965. (b) Rs. 11,366.70. (c) No departmental action under the V. C. Ordinance was possible, as he ceased to be chairman from 1.2.1965. The full amount has since been paid to the Dehiowita T. C. and the Atulugam Korale V. C., but the matter has been reported to the police. (d) Police action is pending.

එම්. ඩී. ද සොයිසා සිව්වැන්න මයා.
(මිනුවන් ගොඩ)

(திரு. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கோட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

පළාත් පාලන ආයතනයක සභාපතිවරයෙකුගෙන් මුදල් වංචාවක් ඇති වුණම ඒ සම්බන්ධයෙන් තමුන් තාන්සේලා අනුගමනය කරන්නේ මොන විධියේ ක්‍රියා මාර්ගයක්දැයි දැනගන්නට කැමතියි.

ପ୍ରେମିକ ଓ ପ୍ରେମିକା

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ව්‍යවස්ථානුකූලව ක්‍රියා කරනවා

වෘත්ති විලිඳුරු

දි මසාසෙසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

උඩුගම්පොල මාබෝලේ ගම්කාරිය
සභාව සම්බන්ධයෙන් මෙවැනි තත්ත්ව
යක් ඇති වුණා. ඒ ගැන අවුරුදු දෙක
තුනක් තිස්සේ ප්‍රශ්න අහලා තියෙනවා.
ඒ ගැන තවමත් තමුන්තාත්සේලා ක්‍රියා
කර නැත්තේ මොන කාරණයක් නිසාද?

ප්‍රෝ මද්‍යස මයො.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඒ සම්බන්ධයෙන් ව්‍යවස්ථානුකූල ලෙස ක්‍රියා කර නැතැයි ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නවාද ?

കഥാസംഗ്രഹം

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Parliamentary Secretary need not answer supplementary questions that do not arise out of the Question?

බිනිස් තෙල් නීතිගත සංසථාවේ අධ්‍යක්ෂ
ලයනල් ගුණතිලක මහතා : අයථා
ප්‍රයෝජන

பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபன பணிப்பாளர் திரு.
லயனல் குணத்திலக : முறையற்ற நன்மைகள்

MR. LIONEL GOONETILLEKE, DIRECTOR,
PETROLEUM CORPORATION: UNDUE BENEFITS

3. පී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොළොන්නාව)

(திரு. ஈ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னை)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ලයනල් ගුණතිලක මහතා ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ ක්‍රියාකාරී අධ්‍යක්ෂයකු බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) (i) නීතිගත සංස්ථාව වෙනුවෙන් ඇති කර ගන්නා ලද කොන්ත්‍රාත්තු කිහිපයක් යටතේ ලබෙන්නා වූ කිසියම් අයිතිවාසිකමක් හෝ ප්‍රතිලාභයක්, නියම වශයෙන් හෝ අනියම් වශයෙන් හෝ, තමා විසින්ම හෝ තමා වෙනුවෙන් අත්කිසිවකු විසින් හෝ, (ඔහුගේ සොහොයුරා විසින්), තමාගේ ප්‍රයෝජනය හෝ ප්‍රතිලාභය හෝ උදෙසා දැරීමෙන් හෝ ප්‍රයෝජන ගැතීමෙන් හෝ මේ අධ්‍යක්ෂ ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: (அ) திரு. லயனல் குணத்திலக இலங்
கைப் பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபன பணிபுரி
பணிப்பாளரென்பதை அவர் அறிவாரா?
(ஆ) (i) இப்பணிப்பாளர் இலங்கைப் பெற்
றோலியம் கூட்டுத்தாபனத்தின் சார்பில்
செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் பலவற்றின்
கீழ் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ,
தாமாகவோ தமது சார்பில் வேறொருவர்
(தமது சகோதரர்) மூலமாகவோ, தமது
பயன்பாட்டிற்காகவோ நன்மைக்காகவோ,
ஏதாவது உரிமையை அல்லது நன்மையை
ஈட்டியதால் இலங்கைப் பெற்றோலியம் கூட்
டுத்தாபனச் சட்டத்தின் 8 ஆம் பிரிவின்
(ஆ), (இ) ஆகிய உட்பிரிவுகளை மீறியுள்
ளாரா என்பதையும்; (ii) இவர் தமது உற
வினர்கள், நண்பர்கள், நண்பர்களது உற
வினர்கள், தமது வீட்டு வேலையாட்கள், தமது

asked the Minister of Nationalized Services: (a) Is he aware that Mr. Lionel Goonetilleke is a working director of the Ceylon Petroleum Corporation? (b) Will he cause an inquiry to be held to ascertain whether—(i) this director has violated section 8 (b) and (c) of the Ceylon Petroleum Corporation Act in that he has directly or indirectly by himself or by any person on his behalf (his brother) for his use or benefit held or enjoyed any right or benefits under several contracts entered into on behalf of the corporation; (ii) this director has violated sections 6 (b), 8 (b) and (c) read with sections (l) and (m) of the Ceylon Petroleum Corporation Act in that he has directly or indirectly benefited by illegally securing employment for his relatives, friends, relatives of his friends, his domestic servants and employees of his estates; (iii) this director has enjoyed the benefit of the use of official vehicles

මාචික පිළිතුරු

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: இலங்கைப் பெற்றோலியம் கூட்டுத்
தாபனத்தின் பணிப்பாளர் திரு. லயனல்

உலக பிழை

[ஒலோகரந்த மன.]

குணத்திலக, (i) அலுவலகப் பணியாட்
களுடன் தொடர்புடைய முகாமையாளரதும்
தமது பதில் உத்தியோகத்தரதும், சிலவேளை
களில் தலைவரதும் உதவியுடன் தாம் செய்த
முறையற்ற நியமனங்கள், இடமாற்றங்கள்,
பதவி உயர்வுகள் பலவற்றுக்கு நேரடியாகவோ
மறைமுகமாகவோ பொறுப்புள்ளவரா என்
பதையும்; (ii) தமக்குக் கீழ்ப் பணியாற்
றும், தமது நேரடிப் பொறுப்பிலுள்ள பாது
காப்பு உத்தியோகத்தர்களின் பல்லாயிரம்
ரூபாவுக்கான ஏமாற்றுமியல்புடைய பிரயா
ணக் கோரிக்கைகளுக்கான கொடுப்பனவை
அங்கீகரித்தாரா என்பதையும்; (iii) நாட்
டின் கௌரவ பிரதம அமைச்சரைப்பற்றி
யும் பிற அமைச்சர்களைப்பற்றியும் கூட்டுத்
தாபனத்தின் உத்தியோகத்தர் முன்னிலையி
லும் வெளியாட்கள் பலர் முன்னிலையிலும்
அவதூறான முறையில் பேசி தவறான நடத்
தைக்குட்பட்ட குற்றமுடையவரா என்பதை
யும் அவர் விசாரிப்பாரா?

asked the Minister of Nationalized
Services: Will he inquire into
whether Mr. Lionel Goonetilleke,
Director of the Ceylon Petroleum
Corporation (i) has been responsible
either directly or indirectly for
numerous irregular appointments,
transfers and promotions that have
been made by him with the assistance
of the Personnel Manager and his
deputy and in certain instances of
the chairman; (ii) has approved the
payment of fraudulent travelling
claims amounting to several thousand
rupees of security officers who are
working under and are directly res-
ponsible to him; (iii) is guilty of mis-
conduct in that he used derogatory
language in the presence of officials
of the corporation as well as outsiders
in his reference to the Hon. Prime
Minister and certain other Ministers
of State?

உலக பிழை

சுரு சூனதாச

(கௌரவ சுகததாச)

(The Hon. Sugathadasa)

(i) ஐ. நியோஜித மனவரே. (ii) இடல்
லேலி பிழை உலகி கவர் னை அனுமன
யக, அமரநாண்டயே உலகநிலி சடன
ஒடிபித கர் நன. (iii) உலகி விசல
லர் பிழை கிசியலி அலிபலி
அமரநாண்டயே உலகநிலி சடன ஒடிபித
கர் நன.

ஒலோகரந்த மன.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

லே சலிநிபல வானிய சலிநி
நாயகயந் சுரு அலிநிநுல சலி
சலிநி கர் லே லேபலலல பிபிசகிந்
நிலை கர்நு மலலலலல சலிநி
லல சுரு அலிநிநுல மலக நுடீட?
மலக நிலைல நலி, ல் லுந விசலயக
நலகர்ந்நே மன?

சுரு சூனதாச

(கௌரவ சுகததாச)

(The Hon. Sugathadasa)

லேமலகிந் கர்நு ஒடிபித நலக
நிலி ல் லுந கிய கர்ந்நல ருபி
லல கியந்நல சிபி வி நிலைல.

ஒலோகரந்த மன.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

சலிநிநிநி ஒடிபித கல கர்நு
லுந விசல கர்ந்நே நுடீட?

சுரு சூனதாச

(கௌரவ சுகததாச)

(The Hon. Sugathadasa)

சலிநிநிநி கலல மலக மலக
நிலிநி கியந்நல ருல. லுந ல்
லலகந்நே லேல அலி.

මාවික පිළිතුරු

මාවික පිළිතුරු

ගරු ඩබ්ලි ජෝනානාසක (අග්‍රාමාත්‍ය,
ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ශූචත්
විදලි ඇමති)

(கௌரவ டப்ளி சேனாநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும், தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

බුදුදහම වචන පාවිච්චි කළායයි මෙහි
 තිබුණත් ඒක නොවෙයි තියෝජන පිරිස
 කිව්වෙ. යම් කටයුත්තක් ගැන මගේ
 නියමයක් නැතිව තියෙද්දීත් මගේ
 නියමයක් තිබෙනවායයි ප්‍රකාශයක්
 කළාය කියලයි කිව්වෙ.

බහිෂ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂ
ලයනල් ගුණතිලක මහතා : සේවයෙන්
ඉවත් කිරීම

பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபனப் பணிப்பாளர்
திரு. லயனல் குணத்திலை : பதவியிலிருந்து
அகற்றல்

MR. LIONEL GOONETILLEKE, DIRECTOR,
PETROLEUM CORPORATION: REMOVAL FROM
OFFICE

5. **ඉලංගරත්න මයා.**

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂ ලයනල් ගුණතිලක මහතාගේ වැඩ හා ක්‍රියා කලාපය ගැන විභාග කිරීම සඳහා පරීක්ෂක කොමිසමක් පත් කිරීමට පෙර, බියක් හෝ පක්ෂපාත භාවයක් හෝ නොමැතිව සාක්ෂි දීමට සංස්ථාවේ සේවකයන්ට, කොන්ත්‍රාත් කරුවන්ට හා වෙනත් සම්බන්ධිත අයට අවකාශ ලබා දෙනු පිණිසද, මෙම බරපතල වැරදිවලට අදාල ලිපිගොනු හා වෙනත් ලිපි, ඔහු විසින් හෝ සංස්ථාවේ වෙනයම් නිලධාරියකු විසින් හෝ ඔහු වෙනුවෙන් ක්‍රියා කරන වෙනත් පුද්ගලයකු විසින් හෝ, අයුතු ලෙස වෙනස් කිරීම, විනාශ කිරීම හෝ නීති විරෝධී ලෙස ගෙනයාම නො කෙරෙන බව

සහතික කිරීම සඳහාද, ඔහු සේවයෙන්
ඉවත් කිරීමට පියවර ගන්නා බව එතුමා
මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට සහතික කරන
වාද ?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: இலங்கை எண்ணெய்க் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளரான திரு. லயனல் குணத்திலக்க அவர்களின் வேலை, நடத்தை ஆகியவற்றை விசாரணை செய்ய ஒரு குழுவை நியமிக்குமுன், கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊழியர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள் மற்றையோர் சாட்சியமளிக்கவிரும்பின் அவர்கள் பயமோ பக்கச்சார்போ இன்றிச் சாட்சியமளிப்பதற்கும், அவரால் அல்லது அவர் சார்பில் வேறொருவரால் அல்லது கூட்டுத்தாபனத்தின் வேறொரு உத்தியோகத்தரால், சம்பந்தப்பட்ட கோவைகளும் ஏனைய பத்திரங்களும் சிதைக்கப்படாதிருப்பதையோ அழிக்கப்படாதிருப்பதையோ, சட்டவிரோதமான முறையில் அகற்றப்படாதிருப்பதையோ உறுதிப்படுத்துவதற்கும் உரிய நடவடிக்கையை எடுப்பாரென அவர் இச்சபைக்கு உறுதியளிப்பாரா?

asked the Minister of Nationalized Services: Will he assure this House that before the appointment of a commission of inquiry into the work and conduct of Mr. Lionel Goonetilleke, Director, Ceylon Petroleum Corporation, he will take steps to remove him from office in order to enable the employees of the corporation, contractors and others interested, to give evidence without fear or favour, as well as to ensure that relevant files and other documents pertaining to these serious acts of commission will not be tampered with, destroyed or unlawfully removed by him or any other officer of the corporation or any other person acting on his behalf?

၆၄၃ နှစ်အသက်

(கௌரவ சுகத்தாச)

(The Hon. Sugathadasa)

පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට තීරණයක් කර නොමැති බැවින්, නිසි අවස්ථාවට ප්‍රථමයෙන් ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කර ඇත.

வாசிப்பதற்கு

பிழியேலு கரணை யா அநர் மைய நுநித
சுடலா ஓக்மனின் லென்ஓர் கருவீல
யேச்சு கரநு லுலே.

ரத்நாயக மயா.

(திரு. ரத்நாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

அமலாநிதா மூல் லுல் நிநிநே, 1965
மன்தேவீல மயயேடீடி. மெனென் லுல
புலன் லுநிதே ப்ரமடயல லேநுல
மலககீடி?

லுல லு. லு. லு. லு. லு. லு.

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

லுலுலுலு லுநிதே.

ரத்நாயக மயா.

(திரு. ரத்நாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

லுலுலுலு லுநிதே மூல் லுல்
லுலுலுலு?

லுல லு. லு. லு. லு. லு. லு.

(கௌரவ யு. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி

அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minis-
ter of Finance)

லுல ஓக்மன் கரநுல.

லுல லு. லு. லு. லு. லு. லு.

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

லுலுலு லுல லுலு லுல.

அநுராதபுர டீஸ்ட்ரிக்ட் காமுலா
லுலுலுலுலுலுலுலுலுலு

அநுராதபுர மாவட்ட சமாதான நிதிபதிகள்

JUSTICES OF THE PEACE, ANURADHAPURA
DISTRICT

12. ரத்நாயக மயா.

(திரு. ரத்நாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

அமலாநிதா லுலுலுலு லுலுலுலுலுலுலு
லுலுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு
லுலுலுலுலுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு
லுலு 1965 லுலுலு லுலுலு லுலு லுலு லுலு

வாசிப்பதற்கு

லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு லுலு
லுலுலுலுலுலு லுலு, லுலுலுலு லுலு லுலுலு
லுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலுலு?

நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி
யைக் கேட்ட லுலு: அநுராதபுர மாவட்டத்
திலே லுலு லுலுலுலு லுலுலுலுலுலுலு
ஜனவரி 1965 லுலு லுலுலு லுலுலுலு லுலு
மனம் லுலுலு சமாதான நிதிபதிகளின் லுலுலு
கள், லுலுலுலு, லுலுலுலு லுலுலுலுலுலு
லுலுலுலு?

ask the Parliament Secretary to the
Minister of Justice: Will he state
the names, addresses and professions
of the persons who have been
appointed as Justices of the Peace in
each of the electorates in the
Anuradhapura District from January
1965 to date?

லுலு லு. லு. லு. லு. லு. லு.

(அமலாநிதா லுலுலு லுலுலுலுலு
லுலுலுலு)

(ஜனாப எம். எச். எம். லுலுலு லுலுலு—
நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. M. H. M. Naina Marikar—Parlia-
mentary Secretary to the Minister of
Justice)

I have got a list of names. I am
tabling it. Justices of the Peace are
appointed for judicial districts. The
hon. Member will find from the list
of names that the persons who have
been appointed Justices of the Peace
are from practically all the electo-
rates in the Anuradhapura District.

ரத்நாயக மயா.

(திரு. ரத்நாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Are the appointments made by
electorates?

லுலுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலு லுலுலு

(ஜனாப லுலுலு லுலுலுலு)

(Mr. Naina Marikar)

We do not make appointments by
electorates, but only in terms of
judicial districts.

මාවික පිළිතුරු

මාවික පිළිතුරු

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

to report on people who are appointed as Justices of the Peace ?

Will the hon. Parliamentary Secretary tell us whether it is the normal practice to get government agents

නයිනා මරික්කාර් මයා.

(ஐனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

That is the normal practice.

සහ මෙසය මත තබන ලද ලයිස්තුව මෙසේයි :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு :

The list tabled is as follows :

1965 ජනවාරි සිට අද දින තෙක් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයෙන් සාමදාන විනිශ්චයකාරවරුන් වශයෙන් පත් කරනු ලැබූ තැනැත්තන්ගේ නම්, ලිපිනයන්, රැකියාවන්/විස්තර පහත දැක්වෙන පරිදි වේ.

නම	ලිපිනය	රැකියාව/විස්තර
1. හේරත් මුදියන්සේලාගේ පුංචිරාල ආරච්චි ගේ උක්කු බණ්ඩා මහතා	පරංගියාවාඩිය, හොරොච්ඡනාන	විශ්‍රාම ලත් ගම්පහි.
2. කලුගමුව මුහන්දිරමලාගෙදර මොහමඩ් නමිබි ලෙබ්බේ නූර් මොහමඩ් මහතා	කැකිරාව වෙළඳාම
3. කරුණා බණ්ඩාර ඉෂ්ටවීර මහතා	... සාලියපුර උප තැපැල් ස්ථානාධිපති
4. විකිරි අප්පුගේ උක්කු බණ්ඩා මහතා	... උට්ටිමඩුව, ගල්කුලම	... විශ්‍රාම ලත් මුල් ගුරුවරයෙකි.
5. යාපා බණ්ඩාර උක්කුරාල ආරච්චිලගේ අනදභාමි මහතා	මහකුඹුක්වැව, රත්මල්ගහවැව	... ගොවිතැන
6. දිසානායක වේලානේ වෙදරාලගේ පුංචි බණ්ඩා මහතා	එප්පාවල වෙළඳාම
7. කමරාදිවල ආරච්චිගේ දෙන් පුන්සිස් පෙරේරා මහතා	නිව් සිටි ස්ටෝර්ස්, තලාව	... වෙළඳාම
8. කපුරාලබද්දරාලගේ විකිරි බණ්ඩා මහතා	දුටු වැව ජනපදය, දුටුවැව	... ගොවිතැන
9. ඩබ්ලිව්. ඇම්. යූ. ඒ. වීරකෝන් මහතා	... කෝන්වැව, මහපොතාන	... ගොවිතැන
10. කපුරාල වෙල්විදානේගේ වේලානේ මහතා	මයිල්ගස්වැව, සිවලාකුලම	... ගොවිතැන
11. දෙන් අන්ද්‍රයස් දිසානායක මහතා	... නිව් නැෂනල් ස්ටෝර්ස්, කහටගස් දිගිලිය	වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයෙකි
12. වන්ද්‍රසේකර මුදියන්සේලාගේ කිරි බණ්ඩාර මහතා	කෝන්වැව, මහපොතාන	... ගොවිතැන
13. ශ්‍රී රාජක්‍රිෂ්ණ පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණ ධනපාල මුදියන්සේලාගේ ජේම්ස් ඇන්ගස් ධනපාල මහතා	පොලිස් අධිකාරී බංගලාව, අනුරාධපුර	විශ්‍රාමලත් ගුරුවරයෙකි.
14. මුදුනේ අඩප්පයාගෙදර පන්නාම මරික් කාර් සුලෙයිමාන් ලෙබ්බේ මහතා	සුලෙයිමාන් ගොඩනැගිල්ල, “විස් හවුස්”, කහටගස්දිගිලිය	වෙළඳාම
15. මොහමඩ් මොහිදින් අහමඩ් මොහමඩ් මහතා	ජන්ක්ෂන් ස්ටෝර්ස්, ගලෙන්බිදුනු වැව	වෙළඳාම
16. කේ. ඩී. එම්. සී. බණ්ඩාර මහතා	... අනුරාධපුර නීතිඥ (නිල නොලත් මහෙස්ත්‍රාත්වරයෙකි)
17. සුබ්‍රමානියම් ෂන්මුගම් පිල්ලේයි මහතා	... ශ්‍රී සිත්තර වේලායුදම්, ඉංග්‍රිසි බෙහෙත් ශාලාව, හොරොච්ඡපොතාන	පුද්ගලික බටහිර වෛද්‍ය
18. කපුරාල ලේකමගේ අවුසදභාමි සෝමරත්න මහතා	කුඩානෙළුව, හිදෝගම	... වෙළඳාම
19. දුම්බරේගෙදර සුල්තාන් ලෙබ්බේ සාහුල් හමීඩ් මහතා	“ෆැන්සි හවුස්”, ගලෙන්බිදුනු වැව	වෙළඳාම
20. කප්පඩයාර් මොහමඩ් බුහාරි මහතා	... නිකවැව, හොරොච්ඡපොතාන	... ගොවිතැන
21. රාමවල්ලිපුරම් කන්දයාමි මහතා	... සිත්තම්පලම් හෝල්, අනුරාධපුරය	ගොවිතැන
22. ලියනගමගේ ජයසිරි මහතා	... සේමඩුව, අනුරාධපුරය	... වෙළඳාම

මාසික පිළිතුරු

මාසික පිළිතුරු

**NAMES, ADDRESSES, AND OCCUPATION/DESCRIPTIONS OF PERSONS
FROM THE ANURADHAPURA DISTRICT APPOINTED AS JUSTICES
OF THE PEACE FROM JANUARY 1965 TO DATE**

<i>Name</i>	<i>Address</i>	<i>Occupation/Description</i>
1. Mr. Herath Mudiyansele Punchirala Arachchige Ukkubanda	Parangiyawadiya, rowpothana	Ho-Retired Village Headman
2. Mr. Kalugamuwa Muhandiramalagedera Mohamed Thamby Lebbe Noor Mohamed	Kekirawa	.. Trade
3. Mr. Karuna Bandara Istaweera	.. Saliyapura	.. Sub-Post Master
4. Mr. Tikiri Appuge Ukku Banda	.. Uttimaduwa, Galku-lama	Retired Head Master
5. Mr. Yapa Bandara Ukkurala Arachchilage Anadahamy	Mahakumbukwewa, Rathmalagahawewa	Agriculture
6. Mr. Dissanayaka Welathe Wedaralage Punchibanda	Eppawala	.. Trade
7. Mr. Kamaradiwala Arachchige Don Francis Perera	New City Stores, Thallawa	Trade
8. Mr. Kapuralabaddaralage Tikiri Banda	.. Dutuwewa Colony, Dutuwewa	Agriculture
9. Mr. M. W. U. A. Weerakoon	.. Konwewa Mahapothana	Agriculture
10. Mr. Kapurala Welvidanage Welathe	.. Mailgaswewa, Siwala-kulama	Agriculture
11. Mr. Don Andrayes Dissanayake	.. New National Stores, Kahatagasdigiya	Trade
12. Mr. Chandrasekera Mudiyansele Kiri-bandara	Konwewa, Mahapothana	Agriculture
13. Mr. Sri Rajakrishna Purohitha Brahamana Dhanapala Mudiyansele James Angus Dhanapala	Police Superintendent's Bungalow, Anuradhapura	Retired Teacher
14. Mr. Mudune Adappayalagedera Pannama Marikkar Sulaiman Lebbe	Sulaiman Building, "Cheap House" Kahatagasdigiya	Trade
15. Mr. Mohamed Mohideen Ahamed Mohamed	Junction Stores, Galenbindunuwewa	Trade
16. Mr. K. D. M. C. Bandara	.. Anuradhapura	.. Laywer, (Unofficial Magistrate)
17. Mr. Subramaniam Shanmugam Pillai	.. Sri Sittara Welayudam Dispensary, Horowpathana	Private Medical Practitioner
18. Mr. Kapurala Lekamage Ausadahamy Somaratna	Kudanelubewa, Hidogama	Trade
19. Mr. Dumbaregedera Sulthan Lebbe Sahul Hameed	"Fancy House", Galenbindunuwewa	Trade
20. Mr. Kappadayar Mohamed Buhary	.. Nikawewa, Horowpothana	Agriculture
21. Mr. Ramawallipuram Kandasamy	.. Sithampalam Hall, Anuradhapura	Agriculture
22. Mr. Liyanagamage Jayasiri	.. Pemaduwa, Anuradhapura	Trade

பலிக பிடிதரு

பலிக பிடிதரு

சுரி விடியசகர பிர்வென, ட்டுல்ல

சிறி வித்தியா சாகர பிர்வென, பதுளை

SRI VIDYASAGARA PIRIVENA, BADULLA

7. பி. லி. விசயசுந்தர மல. (கிரி
அல்ல—கி. பன். மூலி மல.—
கொலொன்—வெறுவ)

(திரு. பி. பி. விஜயசுந்தர—கிரியல்ல—திரு.
சீ. என். மதியு—கொலொன்—சார்பாக)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella—on
behalf of Mr. C. N. Mathew—Kolonna)

அலாபன ஸ கஸ்காதின கடுது
அலாபன அலாபன அலாபன: (அ) ட்டுல்ல
அலாபன அலாபன அலாபன “சுரி விடியசகர
பிர்வென” யதுவென் பிர்வெனக் திவென
லுவி பதுமா தன்வலா? (அ) மெம
பிர்வென, 1964 ட்டி மல 22 தின லி
லாபகாலிக பிர்வென அலி அலா, 1966 க்
பு ட்டுல்லமல 30 வன தின லாபகாலிக
லாப பதுவென் அலாபன லாப பிர்வெனக்
லாப பிர்வென அலி லுவி பதுமல கர் தி
லுவி பதுமா தன்வலா? (அ) “மெம பிர்
வென அலாபன லாபவென் லாபபிர்வென கிரி
பிர்வென ட்டிவென் லாபவென் லாபவென்
லி மல ட்டுல்லக் கடுதுவல பதுவ அலாப
லாபகாலிக பதுவ கடுது லாப பதுவடிக தலி
அலாபன லாபவென் லாபபிர்வென கிரி
கிரி லாபகாலிக கடுது லாப லுவி லாபகாலிக
வென அலாபன அலாபகாலிக வென தன்வலா அலி
லுவி” அலா பி. பி. 2/73 லா 15.7.67 தின
ட்டுல்ல பிர்வென் அலாபன அலாபகாலிக பதுவ
லாப விசய் கொலொன் மன்றிவென
தன்வலா அலி லுவி பதுமா தன்வலா? (அ)
மெம பிர்வென லாபகாலிக பிர்வென மல
41 க் பதுவ வன அலா லாப பதுவ மலி
பதுவடிக பதுவல மல 12 க் ட்டு
லாப மெம வனவென் லாபபிர்வென லாப கர்
லாப லுவி பதுமா தன்வலா? (அ) மெம
லாபபிர்வென லாப கர்வென் கடுது?
லாபகாலிக தலி, பி மன்றி?

கலவி, கலாசார விவகார அலாபகாலிக
கேட்ட வினா: (அ) பதுவக் கலவி மலவட்டத்
தில் “சிறி வித்தியாசாகர பிர்வென” என்ற
பெயரில் லுரு பிர்வென லுருப்பதை அலா
அலாபகாலிக? (அ) இப்பிரிவென, 1964 ஆம்
ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22 ஆந் திகதிமுதல்
தற்காலிகமாக அலாபகாலிகப்பட்டிருந்ததை
யும் 1966, திசெம்பர் 30 ஆந் திகதியன்று
லாபகாலிக அலாபகாலிக கடுது பதுவல
லாபகாலிக பிர்வெனவாக அலாபகாலிக

பட்டதாக அலாபகாலிக வெனியிடப்பட்டிருந்த
தையும் அலா அலாபகாலிக? (அ) “இப்பிரி
வெனவ தற்காலிக அலாபகாலிக பதுவ
செய்வது சம்பந்தமான அலாபகாலிக அலா
சாங்க கடுது பதுவலகாலிக வெனியிடப்
பட்டு லுரு மாதங்கள் கடுதுபிர்வென,
லுரு அலாபகாலிக சேகரித்து, வேலி
திருப்திகரமாலுருப்பின் தற்காலிக பதுவ
லுருபதுவலகாலிக பதுவ செய் முடியுமென
பண்டாரவலி கலவி அலாபகாலிகத் தெரியப்
படுதல் பட்டுள்ளது” என லு. மு. அ. 2/73
ஆம், 15.7.67 ஆந் தேதியையும் கொண்ட
கடுதுதலின் மலமாக கலவி மலஅலாபகாலிக
கொலொன் பாராளுமன்ற அலாபகாலிக
அலாபகாலிக அலாபகாலிக அலா அலா
லாபகாலிக? (அ) இப்பிரிவென தற்காலிகமாக
அலாபகாலிகப்பட்டிருந்து கமார் 41 மாதங்
களும், கடுது பதுவலகாலிக அலாபகாலிக
வெனியானலுருந்து 12 மாதங்களும் கடுது
லிட்டபுதலும் பதுவ இன்னமும் லுருபதுவ
படுதல்புதலுருக்கிறதென்பதை அலா அலா
லாபகாலிக? (அ) பதுவ எப்பொழுது லுருபதுவ
மலக்கப்படும்? இலலியெனில் என்?

asked the Minister of Education and
Cultural Affairs: (a) Is he aware
that there is a pirivena known as
the “Sri Vidyasagara Pirivena” in
the Badulla District? (b) Is he
aware that this pirivena has been
temporarily recognized with effect
from 22nd June 1964, and that by
Gazette Notification dated 30th
December 1966, this pirivena was
recognized as a grant-aided piri-
vena? (c) Is he aware that the
Director-General of Education by his
letter No. M.A. 2/73 dated 15.7.67,
has informed the Member for
Kolonna as follows: “The Director
of Education, Bandarawela, has been
informed that action may be taken
to confirm the registration of this
pirivena after two months had
elapsed since the gazette notice
for temporary recognition of this
pirivena had appeared in the gazette
and on obtaining annual reports if
work is found satisfactory.”? (d) Is
he aware that though about 41
months have elapsed after the tem-
porary recognition of this pirivena
and 12 months have elapsed after the

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

වන යාත්‍රාවන්ගේ උපරිම පෙවිය කුමක්ද යන්නත්, (ඉ) ඉහත සඳහන් යෝජනා ක්‍රම සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් වැය කළ මුළු මුදල කොපමණද යන්නත්, (ඊ) (i) මේවා තැනීම සඳහාත්, (ii) යෝජනා ක්‍රමය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා ඇස්තමේන්තු කරන ලද්දාවූත්, මුළු කාල සීමාව කුමක්ද යන්නත්, (උ) වරායේ මඩ හැරීම සඳහා මෙතෙක් වැය වූ මුළු වියදමත්, මඩ හැරීම සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා ඇස්තමේන්තු කළ වියදම හා කාල සීමාවත් කොපමණ ද යන්නත්, (ඌ) ශාලි කොටුවට හා රුමස්සලටත් අතර පිට වරායේ කපොල්ල වැසීමට අතිරේක දියකඩනයක් තැනීම අමාත්‍යාංශයේ අභිප්‍රාය වේද යනුත්, එසේ නම් එ' සඳහා වැය වන මුළු අතිරේක වියදම හා යෝජනා ක්‍රමය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා ඇස්තමේන්තු කළ කාල සීමාවත්, එතුමා සඳහන් කරනවාද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: (அ) (i) காலித்துறைமுகத்தில் கடற்
றொழிற்றுறை அமைப்பதற்கும்; (ii) சரக்கு
ஏற்றுதல் இறக்குதல் ஆகியவற்றிற்கான கரை
யோரத்துறை மேடையையும் இதர வசதிகளையும்
அமைப்பதற்கும், துறைமுகத்தில் சேறு
வாருதலுக்கும்; செலவு மதிப்பீடு என்ன?
(ஆ) புதிய துறைமுக வசதிகள் பூரணமாக்
கப்பட்டதும் அவற்றைப் பயன்படுத்தக்கூடிய
கப்பல்களின் மிகக்கூடிய ஆழ அளவு என்ன?
(இ) மேற்சொன்ன திட்டங்களில் இதுவரை
செலவாகியுள்ள தொகையென்ன? (ஈ) (i)
இதுவரை நடைபெற்ற கட்டுவேலைக்கு எடுக்
கப்பட்டுள்ள; (ii) இத்திட்டம் பூர்த்தியாகு
வதற்கு மதிப்பிடப்பட்டுள்ள; முழுக்கால
அளவு என்ன? (உ) துறைமுகச் சேறுவாரு
தலில் இதுவரை செலவாகிய தொகை எவ்
வளவு? சேறுவாரும் வேலையை முடிப்பதற்கு
மதிப்பிடப்பட்டுள்ள செலவு எவ்வளவு? கால
அளவு என்ன? (ஊ) ரூமசலவிற்கும் காலித்
கோட்டைக்குமிடையிலான வெளித் துறை
முகத்திலுள்ள இடைவெளியை அடைக்க
வென மேலுமொரு அலைதாங்கியை அமைக்க
அமைச்சு உத்தேசித்துள்ளதா? அப்படியா
யின், மேலதிக அதிகச் செலவென்ன? திட்ட
உத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு மதிப்பிடப்
பட்டுள்ள கால அளவு என்ன?

asked the Minister of Nationalized Services: Will he state: (a) the estimated cost: (i) for the construction of the fisheries harbour in the Galle Harbour? (ii) for the dredging of the harbour and construction of the alongside quay and other facilities for the loading and unloading of cargo? (b) What is the maximum draught of the vessels that will be able to use the new harbour facilities when completed? (c) What is the total expenditure so far incurred on the above schemes? (d) What is the total period—(i) so far involved in the construction? (ii) estimated for the completion of the scheme? (e) What is the total cost involved so far in dredging the harbour and the estimated cost and time involved for the completion of dredging? (f) Is it the intention of the Ministry to construct an additional break-water to close the gap in the outer harbour between Rumassala and the Galle Fort? If so, what is the total additional cost involved and the estimated period for the corporation of the scheme?

၆၇ နှစ်သို့သို့

(கௌரவ சுகத்தாச)

(The Hon. Sugathadasa)

(a) (i) The estimated cost of the fisheries harbour in Galle is Rs. 7,200,000. (ii) The estimated cost of construction of an alongside quay and other facilities for loading and unloading cargo in the main harbour is Rs. 15,015,000. (b) The maximum draught of vessels that will be able to use the main harbour is 27 feet and the fisheries harbour is 17 feet. (c) Galle Harbour Development—The total expenditure incurred up to the end of June 1968 is approximately Rs. 13.37 million and it is expected to spend a further Rs. 25 million approximately from July to September 1968. Galle Fisheries Harbour—The total expenditure incurred up to the end of June 1968 is approximately Rs. 6.53 million and it is expected to spend a further Rs. 41 million approximately from July to September 1968. (d) (i) Preliminary work

මාවික පිළිතුරු

on the construction started in 1958 and work proper was started in 1960—period involved 9 years. (ii) The construction is expected to be completed in 1968-69, while the dredging programme is to be completed by the end of 1969-70. (e) The total cost involved in dredging the harbour is approximately Rs. 2.6 million. The estimated total cost of dredging is Rs. 3 million and the dredging is expected to be completed by the end of the financial year 1969-70. (f) Yes. There is a proposal for constructing one main breakwater estimated at a cost of Rs. 15 million. This amount will be in addition to the moneys spent on the Galle Harbour development already. It is proposed to spend Rs. 2.25 million on this work during this financial year. At the present rate of funds being made available each year, it will take about 6 years more to complete the work.

දංගනවිල වි. සේ. ස. සමිතිය

தங்ககாவிலை ப. கூ. ச. ச.

DANGAHAWILA M.P.C.S.

13. ද සොයිසා සිටිවැර්ධන මයා. (ප්‍රින්ස්
ගුණසේකර මයා.—හබරුදව—වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர—ஹபருதுவ—சார் பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ගා/දංගහවිල විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිය ගැන එතුමා දන්නවාද? (ආ) එම සමිතියේ ආරම්භයේ පටන් සාමාජිකයින්ට ලාභ මුදල් මෙතෙක් නොබෙදූ බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) 1956-1968 අතර කාලය තුළ කළමනාකරුවන් කී දෙනෙක් එහි සේවය කර තිබෙන්නද? (ඊ) ඒ ඒ කළමනාකරුවන්ගෙන් කොපමණ මුදලක් අයකර ගත යුතුද? (උ) මේ ගැන විභාගයක් කර බලා එහි දූෂණ මැඩීමට හා ඉන් සේවයක් සිදු කිරීමට එතුමා නියෝග කරන්නවාද?

මාවික පිළිතුරු

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா : (அ) கா/தங்ககாவிலை பலநோக்கு கூட்
பிறவுச் சங்கத்தைப் பற்றி அவர் அறிவாரா?
(இ) இச் சங்க ஆரம்ப காலந் தொடக்கம்
அதன் உறுப்பினருக்கு இலாப பங்குகள்
கொடுக்கப்படவில்லை யென்பதை அவர் அறி
வாரா? (இ) 1956 தொடக்கம் 1968 ஆம்
ஆண்டுவரை இச்சங்கத்தின் முகாமையாளரா
கக் கடமையாற்றியவர்கள் எத்தனை பேர்?
(ஈ) ஒவ்வொரு முகாமையாளரிடமிருந்தும்
அறவிட வேண்டிய தொகைகள் யாவை? (உ)
இச்சங்க அலுவல்களைப் பரிசீலனை செய்து இச்
சங்கத்தில் நிலவும் ஊழல்களை ஒழிக்குமாறு
அவர் கட்டளையிடுவாரா?

asked the Minister of Agriculture and Food: (a) Is he aware of the Dangahawila Multi-purpose Co-operative Society? (b) Is he aware that since the inception of this society profits have not been paid to its members? (c) How many managers have served in this society during the period 1956-68? (d) What are the amounts to be recovered from each of these managers? (e) Will he order an inquiry in regard to this society and end corruption in this society?

පී. සී. ඉබ්‍රාහිම මයා, (කෘෂිකර්ම හා
ආහාර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. பி. சி. இம்புலான—விவசாய, உணவு
அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. C. Imbulana—Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture and Food)

(a) Yes. (b) Yes. (c) Five.

Rs. c.

(d) Mr. I. D. Albert .. 1,477.54

Mr. Siripala Wije-	
wardena ..	457.48

Mr.	P. D. Ratna-	
	pala	.. 10,259.93

Mr. I. Wickrema-	
ratne	.. 1,557.50

Mr. T. H. Thesia .. 10,784.01

(e) Suitable action will be taken.

වෘත්ත පිළිතුරු

කමින්න හා බිවර ඇමතිගේ ප්‍රකාශය

වෛද්‍යවාරිය එම්. එම්. සද්ධසේන
(අම්බලංගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—அம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)
දංගනවිල කියන ගම අම්බලන්ගොඩ
ජන්දදායක කොට්ඨාශයටයි, අයත්
වන්නේ. එම කොට්ඨාශයටම අයත් ගාලු
වැල්ලබඩ පත්තු විවිධ සේවා සමුපකාර
සමිතියේ අක්‍රමිකතා රාශියක් ඇති නිසා
මා ඒ ගැන ගරු කෘතීකර්ම හා ආහාර
ඇමතිතුමාට පැමිණිලි රාශියක් ඉදිරිපත්
කර තිබෙනවා. එහෙත් එතුමා ඒ සම්බන්ධ
යෙන් මෙතෙක් කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක්
නොගත්තේ කුමන හේතුවක් නිසාදැයි
මා අහන්න කැමතියි. එම සමුපකාර සමි
තිය පවත්වාගෙන යන්නේ වාමාංශික
නායකයන් විසිනුයි. එහි සිදු වන අක්‍ර
මිකතා රාශියක් සම්බන්ධයෙන්, රත්ගම
ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේද (ඩී. ඊ. නිලකරන්ත
මයා.) ආධාර ඇතිව, අපේ අත්සන් සහි
තව, එහි කෙරෙන අක්‍රමිකතා පිළිබඳ විස්
තර සහිතව, පැමිණිලි රාශියක් භාර දී
ඇතත්, ඇමතිතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන්
මෙතෙක් පියවරක් නොගත්තේ ඇතැම්
විට එතුමාගේ බංගලාවේ ඉන්න පොඩි
මියෙක් නිසා දැයි මා අහන්න කැමතියි.

ඉමුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ඒ ගැන මා නම් දන්නේ නැහැ. ඒ පිළි
බඳ විස්තර දැනුම් දුන්නොත් වහාම
සුදුසු කටයුතු කරනවා.

වෛද්‍යවාරිය සද්ධසේන

(வைத்திய கலாநிதி சத்தாசேன)

(Dr. Saddhasena)

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඒ ලිපි
ගොනුව බලා, මේ මහජන සුරාකෑම
වැළැක්වීමට වහාම ක්‍රියා කරනවාද?

ඉමුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

එහෙමයි.

කමින්න හා බිවර ඇමතිතුමාගේ
ප්‍රකාශය

සීමාසහිත ලංකා ලේලන්ඩ් මහින් බස් රථ
සහ ට්‍රක් වැසි ක්‍රමක්‍රමයෙන් නිෂ්පාදනය
කිරීම

කෘත්තොග්‍රිහ, කදුරුග්‍රාමයේ අමාත්‍යාලය
අරිකක

லங்கா லேலண்ட் லிமிட்டெட்டால் படிப்படியான பஸ்,
சுமை வண்டி அடிச்சட்டத் தயாரிப்பு

STATEMENT BY THE MINISTER OF INDUSTRIES AND FISHERIES

PROGRESSIVE MANUFACTURE OF OMNIBUS
AND TRUCK CHASSIS BY LANKA LEYLAND
LIMITED

ප්‍ර. හා. 10.16

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කමින්න
හා බිවර ඇමති)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத்
தொழில், கட்டுறொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Min-
ister of Industries and Fisheries)

On 14th October 1964, the Govern-
ment decided to set up a committee
consisting of representatives of the
Ministries of Industries, Finance and
Transport to examine and report on
the feasibility of manufacturing buses
and truck chassis in Ceylon.

In accordance with this decision,
offers were invited, late in 1964, from
Messrs. Leyland Motors Limited of
U. K., Messrs. Fiat Limited of Italy
and Messrs. Daimler Benz Limited
of Germany to submit proposals for
the progressive manufacture of omni-
bus and truck chassis. The offers
were limited, in the first place, to
these three firms as the then Minister
of Communications had indicated in
his recommendations to the Cabinet
in September 1964, that the C. T. B.
intended to standardize its fleet of
buses and that only these three
makes were being considered that
year. Messrs. Leyland Motors Limited
and Fiat Limited in due course sub-
mitted their proposals. Messrs.
Daimler Benz did not make any
proposals although every opportu-
nity was given to them to do so. In
addition, Messrs. B. M. C. Limited
and Mack Trucks Limited of the

කමිෂන් හා ඩිවර ඇමතිගේ ප්‍රකාශය

U. S. A. sent in proposals and it was decided that their offers too should be considered.

The proposals made by these four firms were examined by a special technical committee which consisted of :

Mr. R. G. de S. Wettamuni, Chief Research Officer, C. T. B.

Mr. I. W. Premaratne, Chief Engineer, C. T. B.

Mr. G. D. T. Seneviratne, General Manager, State Hardware Corporation and

Dr. R. C. de Silva, Assistant Director of Development, Ministry of Industries and Fisheries.

This committee reported that of the offers that have been made, the offer of Messrs. Leyland Motors was the most suitable and recommended that further details should be obtained to make a proper evaluation and decide on the profitability of the venture.

On 15th February 1966, the Cabinet decided to invite representatives from Messrs. Leyland Motors and Messrs. Fiats to elaborate their offers and to appoint an evaluation committee consisting of representatives of the Ministry of Industries and Fisheries, Ministry of Finance, Ministry of Planning and Economic Affairs and the C. T. B. with Mr. B. D. Rampala as chairman to negotiate with the representatives of the two firms to work out in detail the economics of the scheme and obtain the best possible terms.

The Rampala Committee, consisting of Mr. B. D. Rampala, Mr. P. B. Karandawela, Ministry of Finance, Dr. V. Kanesalingam, Department of National Planning, Mr. N. Laduwhetty, Engineer, State Engineering Corporation and Mr. R. G. de S. Wettamuni of the C.T.B. had detailed discussions with representatives of Messrs. Leyland Motors Limited and Messrs. Fiat Limited and in its detailed report submitted in July 1966, recommended that the offer made by Messrs. Leyland Motors Limited was the most favourable.

කමිෂන් හා ඩිවර ඇමතිගේ ප්‍රකාශය

On the 7th November 1966, the Cabinet considered this report and decided that the project for the progressive manufacture of omnibus and truck chassis should be implemented on the basis of this report, subject to further negotiations being conducted with Messrs. Leyland Limited with a view to—

- (a) obtaining the best possible terms with regard to capital participation by Messrs. Leyland Motors and payment for technical know-how ;
- (b) obtaining a guarantee from the collaborator for the successful implementation of the project up to and including the stage of complete machining of semi-finished parts in Ceylon except proprietary parts ;
- (c) defining the pricing policies of both the finished product and the purchase of components ;
- (d) examining the desirability of entering into a management contract with the collaborator ; and
- (e) securing the financing of the foreign exchange cost of the project partly by capital participation and partly on loan or on favourable credit terms.

A committee consisting of my Permanent Secretary, the Director of Industrial Development, the Director of Plan Implementation, the Director of Foreign Aid, Mr. B. D. Rampala, an officer from the Central Bank and the Assistant Secretary of the Ministry of Industries and Fisheries conducted the final round of negotiations with the representatives of Messrs. Leyland Motors Limited to clarify these issues and finalize the main principles under which the project was to be implemented. After several discussions, which took place between our negotiating teams and Messrs. Leyland Limited, agreement was reached to form a company under the Ceylon Companies Ordinance

කම්පන හා ධීවර ඇමතිගේ ප්‍රකාශය

කම්පන හා ධීවර ඇමතිගේ ප්‍රකාශය

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

(Chapter 145) with an equity capital of Rs. 21.5 million divided into 2,150,000 shares of Rs. 10 each. The company was registered on 31st May 1968. The Government of Ceylon has taken 60 per cent of the equity share capital, while the Leyland Motor Corporation Limited has taken the balance 40 per cent with permission to sell half its shares to Ashok Leyland Limited of Madras, which is a subsidiary of Leyland Motor Corporation Limited. The capital contribution of Messrs. Leyland of U. K. and Ashok Leyland of Madras will take the following form :

- (a) £ 100,000 worth of shares will be taken by Messrs. Leyland Limited as payment for technical know-how.
- (b) £ 200,000 worth of shares will be accepted by Leylands in payment for the supply of machine tools and tooling required for the project from the U. K.
- (c) £ 300,000 worth of shares will be taken by Ashok Leyland Limited as payment for the supply of machine tools and tooling from India.

Messrs. Leyland Motor Corporation have agreed to waive the payment of all royalties due to them in return for—

- (a) a non-recurrent technical fee of £ 100,000 to be paid for in the form of shares in the Ceylon Company, referred to under (a) of the previous paragraph ;
- (b) a guarantee to release sufficient foreign exchange for a minimum factory output of 400 chassis in the first year of operation, 500 chassis in second year, 750 in the third, 1,000 in the fourth, 1,250 in the fifth and 1,500 in the sixth year. No compensation is payable by Ceylon in the event of these targets not being achieved ; and

- (c) an assurance by the Ceylon Government that no other industrial undertaking for the assembly and manufacture of bus and truck chassis of equivalent haulage capacity for local supply will be set up in Ceylon. This precaution would in any case be necessary since the project involves a heavy outlay of foreign exchange by the Government and could effectively cater to the needs of road haulage and passenger transport service in Ceylon.

A definite assurance has also been obtained from Messrs. Leyland Limited in regard to the implementation of the project up to and including the stage of complete machining of all raw materials and semi-finished components in the third year of operations.

Agreement has also been reached on the pricing policy to be adopted in the case of both the finished products of the company and the price of components to be purchased by it.

Messrs. Leyland Limited have also agreed to enter into a Management and Manufacturing Contract with the Ceylon Company for an initial period of eight years which shall continue thereafter until determined by one year's prior notice. While the overall management of the project will be vested in the board of directors of the company, which will consist of four representatives from Ceylon nominated by me and three from Messrs. Leyland Limited, Messrs. Leyland Limited will accept responsibility under this Agreement to—

- (a) provide to the Ceylon company all manufacturing drawings, specifications of material, operation sheets, technical processes and all other information required by the company for its production requirements ;
- (b) appoint, with the prior approval of the company, the chief executive officer, the factory manager and such

other technical personnel as would be required for the efficient operation of the company's business, including the maintenance of accounts, the installation, utilization, maintenance and repair of all plant, machinery and buildings and the maintenance of factory output and quality control ;

- (c) train in their factories in U. K. an adequate number of Ceylonese apprentices to take over suitable posts of responsibility at the company's factory.

The Agreement will also specify, among other matters, the range of products to be manufactured by the Company, the procedure and pricing, agreement regarding the supply of components, and the guaranteed minimum annual output of chassis and permit the use of the trade mark "Leyland" during the pendency of the Agreement on all chassis and components made by the Ceylon Factory and allow the export of complete vehicles or components manufactured by the Ceylon Company with the concurrence of Messrs. Leyland Limited.

The project for the progressive manufacture of omnibus and truck chassis in Ceylon is envisaged in three stages :

Stage I—The assembly of chassis with the majority of component parts imported and local manufacture of such components that are made from bar or sheet involving no specialized machining other than turning, milling and drilling machine work of a straightforward nature.

Stage II—To machine completely from imported semi-finished parts except such proprietary parts as speedometers, electrical gear, meters and similar equipment to be purchased from specialized manufacturers.

Stage III—Semi-finished parts such as castings and forgings to be produced locally.

Stage III of the project would require no additional machinery as the semi-finished products could be purchased from various sources available in Ceylon. With the State Cast Iron Foundry which will be commissioned shortly and other ancillary industries it is very likely that semi-finished castings and forgings would become available even before the completion of Stage II.

The present agreement with Messrs. Leyland Motor Corporation of U. K. covers the implementation of the project up to and including Stage II. The total cost of Stages I and II is estimated at approximately Rs. 45 million of which the foreign component is approximately Rs. 36 million. As already indicated by me, a part of this capital would be met by equity shares amounting to Rs. 21.5 million. The major part of the foreign component consists of the cost of machinery, tools and dies required for the project and will be financed partly by the contribution to the equity share capital by Messrs. Leyland Motor Corporation of U. K. and Ashok Leyland of Madras, partly by loan capital and partly by credits from machine tool manufacturers, particularly in U. K. and India

A site for the location of the factory has already been selected and civil engineering work is expected to commence before the end of 1968.

කෙටුම්පත් පනත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1968-69

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

"1968-69 මුදල් වර්ෂය තුළ සේවාවන් සඳහා විධි විධාන සැලසීමත්, එම සේවාවන් උදෙසා මෙරටින් හෝ පිටරටින් හෝ ණය ලබා ගැනීමට බලය දීමත්, ඒ මුදල් වර්ෂය තුළ රජයේ යම් යම් කටයුතු වෙනුවෙන් මුදල් සැපයීමත්, එම කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ඒ මුදල් වර්ෂය තුළ අවශ්‍ය වන

கேள்விகள் பற்றி பதிலளித்தல்

கேள்விகள் பற்றி பதிலளித்தல்

இதில் டீ.கே.சி. பீ.கே.சி. அல்லது வேறு எந்த ஒரு நபரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. மேலும், இது ஒரு பொது சட்டம். எனவே, இது எல்லா நபர்களுக்கும் பொருள்படும். மேலும், இது ஒரு பொது சட்டம். எனவே, இது எல்லா நபர்களுக்கும் பொருள்படும்.

“1968-69 ஆம் நிதியாண்டின் சேவைக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கும், அத்தகைய சேவையின் நோக்கத்துக்காக இலங்கையிலோ வெளிநாடுகளிலோ கடன்களைத் திரட்டுவதற்கு அதிகாரமளிப்பதற்கும், குறித்த நிதியாண்டில் அரசாங்கத்தின் சில முயற்சிகள் சம்பந்தமாக நிதியேற்பாடு செய்வதற்கும், அத்தகைய முயற்சிகளின் செலவுக்குக் குறித்த நிதியாண்டில் தேவைப்படும் பணங்களை இலங்கையின் திரட்டு நிதியிலிருந்து அல்லது அரசாங்கத்துக்குச் சேர்ந்த அல்லது அதனிடமுள்ள வேறேதேனும் நிதியிலிருந்து அல்லது பணங்களிலிருந்து முற்பணமாகக் கொடுக்க வசதி செய்வதற்கும், குறித்த திரட்டு நிதிக்கு அப்பணங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கும் முற்கூறிய விடயங்களுடன் தொடர்பான அல்லது இடைநேர் விளைவான விடயங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்குமானது”.

“to provide for the service for the financial year, 1968-69, to authorize the raising of loans in or outside Ceylon for the purpose of such service, to make financial provision in respect of certain activities of the Government during that financial year, to enable the payment by way of advances out of the Consolidated Fund of Ceylon or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government, of moneys required during that financial year for expenditure on such activities, to provide for the refund of such moneys to that Consolidated Fund, and to make provision for matters connected with or incidental to the aforesaid matters.”

பிள்ளைகள் குறித்து இது ஒரு சட்டம். 1968 அக்டோபர் 2 வது பத்திரிகை, தேவன் வர கிளப்பை ஸ்தலிசு, பிள இடங்கள் கிள ஸ்தலிசு கிளப்பை கிளப்பை.

நிதி அமைச்சர் கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1968 ஓகஸ்ட் 2, வெள்ளிக்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. U. B. Wanninayake, Minister of Finance; to be read a Second time upon Friday, 2nd August 1968, and to be printed.

பொது சேவை சேவா பற்றி கேள்விகள்

உள்ளூராட்சி சேவை மசோதா

LOCAL GOVERNMENT SERVICE BILL

“to establish a Commission known as the Local Government Service Commission for the purpose of making appointments of officers and servants of local authorities and for exercising other powers in respect of such officers and servants; for the constitution and regulation of a Local Government Service; to provide for the establishment of a Local Government Service Pension Fund, a Local Government Service Widows' and Orphans' Pension Fund, and a Local Government Service Provident Fund; to provide for the repeal of the Local Government Service Ordinance and to provide for matters connected therewith or incidental thereto.”

பிள்ளைகள் குறித்து இது ஒரு சட்டம். 1968 அக்டோபர் 2 வது பத்திரிகை, தேவன் வர கிளப்பை ஸ்தலிசு, பிள இடங்கள் கிள ஸ்தலிசு கிளப்பை கிளப்பை.

உள்ளூராட்சி அமைச்சரினதும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரினதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி சார்பாக, இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரினதும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரினதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியுமாகிய கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

1968 ஓகஸ்ட் 2, வெள்ளிக்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. J. R. Jayewardene, Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs, on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information and Broadcasting; to be read a Second time upon Friday, 2nd August 1968, and to be printed.

ரேஷன் நிதியை (சமூகநீதி) குறித்து கேள்விகள்

அரசாங்கக் குடிமனைகள் (ஆட்சி மீள்பெறல்) மசோதா

GOVERNMENT QUARTERS (RECOVERY OF POSSESSION) BILL

“to make provision for the recovery of possession of quarters provided by or on behalf of the Government for the occupation of persons, and for matters connected therewith or incidental thereto.”

విజయరేచన పాతన :

සම්මතය

(ii) ඒ උපලේඛනයේ සුදුසු තීරයන්හි, ඒ එක් එක් මුළු ගණන දැක්වෙන පරිදි, ඒ උපලේඛනයේ ii වෙනි iii වෙනි, හා iv වෙනි තීරයන්හි දක්වා ඇති මුළු ගණන් වෙනුවට, පහත සඳහන් අළුත් මුළු ගණන් ආදේශ කිරීමෙන්

රජයේ කායථියන්ගේ විසදමේ සීමා	රජයේ කායථියන්ගේ ගිණුම්වලට බැර කළ යුතු ලැබීම්වල උපරිම සීමා	රජයේ කායථියන්ගේ හර ශේෂවල උපරිම සීමා	රජයේ කායථියන්ගේ බැර කම්වල උපරිම සීමා
--------------------------------	---	--	---

σ_L .		σ_L .		σ_L .		σ_L .
1,97,48,48,155	...	1,85,09,75,700	...	61,93,68,702	...	—

“ 1967 ம் ஆண்டின் 15 ம் இலக்க ஒதுக்கீட்டுக் கணக்குச் சட்டத்தின் 7 ம் பிரிவின் கீழ் அச்சட்டத்தின் இரண்டாவது அட்டவணை பின்வருமாறு திருத்தப்படவேண்டுமென இச்சபை இத்தால் தீர்மானிக்கிறது :—

(i) 225 ம் விடயத்தின் பின் அதன் கீழ் உடனடியாக இப்புதிய விடயத்தை இருவதன் மூலம்—அதில் அடங்கியுள்ள பல விபரங்களும் அவ்வடவ்வினையில் உரிய நிரல்களில் அடக்கப்படும் :—

விடயம்	அரசாங்க	முயற்சியின் செல	இம்முயற்சியின்	இம்முயற்சியின்	இம்முயற்சியின்
இல.	முயற்சி	வினங்களின்	கணக்கில் வரவு	பற்றுமீதிகளின்	பொறுப்புக்களின்
		உச்ச எல்லை	வைக்கும் பற்றுக்	உச்ச எல்லை	உச்ச எல்லை
			களின் உச்ச எல்லை		

	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
226 .. “சியவச” அதிஷ்ட சீட்டிழும்	16,00,000	10,00,000	16,00,000	—
பும் கொண்டாட்டங்களும்				

(ii) அட்டவணையின் ii ம், iii ம், iv நிரல்களில் கொடுத்த தொகைகளுக்குப் பதில் பின்வரும் ஒவ்வொரு தொகையையும் அவ்வட்டவணையின் சரியான நிரலில் இடுவதன் மூலம்.

அரசாங்க முயற்சிகளின் அரசாங்க முயற்சிகளின் கணக்	அரசாங்க முயற்சிகளின் அரசாங்க முயற்சிகளின்
செலவினங்களின் கில் வரவு வைக்கும் பற்றுக்	பற்றுமீதிகளின் பொறுப்புக்களின்
உச்ச எல்லை களின் உச்ச எல்லை	உச்ச எல்லை உச்ச எல்லை

₹.	₹.	₹.	₹.
1,974,848,155	1,85,09,75,700	61,93,68,702	—

⁴⁴That this House hereby resolves under Section 7 of the Appropriation Act, No. 15 of 1967, that the Second Schedule to that Act be amended as follows :—

(i) By insertion, immediately after Item No. 225, of the following new item, the several particulars contained therein being set out in the appropriate columns in that Schedule :—

Item No.	Activity of the Government	Maximum limit of expenditure of the activity	Maximum limit of receipts to be credited to the account of the activity	Maximum limit of debit balance of the activity	Maximum limit of liabilities of the activity
		Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
226 ..	"Siyawasa" Lottery and Celebrations	1,600,000	.. 1,000,000 ..	1,600,000	.. —

(ii) By substitution, for the totals set out in columns II, III and IV of that Schedule of the following new totals each such total being set out in the appropriate column of that Schedule

<i>Maximum limit of expenditure of the activities of Government</i>	<i>Maximum limit of receipts to be credited to the accounts of the activities of Government</i>	<i>Maximum limit of debit balance of the activities of Government</i>	<i>Maximum limit of liabilities of the activities of Government</i>

<i>Rs.</i>	<i>Rs.</i>	<i>Rs.</i>	<i>Rs.</i> "
1,974,848,155 ..	1,850,975,700 ..	619,368,702 ..	—

[The Hon. Wanninayake]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහානිමුඛ කරන ලදි.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப் பெற்றது

Question again proposed.

විසර්ජන පතත :

සම්මතිය

පු. හා. 10.33

කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.
(සොරනාතොට)

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா
—சொரணத்தோட்டை)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—Sora-
natota)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ සවස විසිර යද්දී මා කථා කරමින් සිටියේ අධ්‍යාපන ශත සංවත්සරය නිමිත්තෙන් පවත්වන නට යන උත්සවය පිළිබඳවයි. අප අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට දොස් කියන්නේ කාරණා නැතුව යයි මොහොත කටවත් කල්පනා නොකරන ලෙස මා මතක් කරනවා. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන දුර්වලතා මා මේ සභාවට කියන්නට ඕනෑ.

අද බොහෝ පාඨශාලාවලට ජල පහසු කම් නැහැ. ඒ නිසා ඒ පාඨශාලාවල අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන යෑමට ලොකු අවහිරයක් ඇති වී තිබෙනවා. නිදර්ශනයක් වශයෙන් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ කන්දේගෙදර මහා විද්‍යාලය ගැන සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. මේ මහා විද්‍යාලයේ ළමයින් 800 ක් විතර ඉගෙන ගන්නවා. මාසයකට රුපියල් 15ක් දී මේ විද්‍යාලයට වතුර පනිවිටු කීපයක් ගෙන්වා ගන්නවා. ළමයින්ගේ බිමට වුවමනා කරන වතුර ඒ විධියට දිනපතා ලබා ගන්නවා. ළමයකුට වැසිකිළියකට යන්නට සිදු වුණොත් වතුර නැති නිසා තණකොළ බිස්සේ පස්සා පැත්ත පිහ ගන්නටයි, සිදු වන්නේ. ළමයින් 800 ක් සඳහා දවසකට ගෙනෙන්නේ වතුර පනිවිටු කීපයයි.

ඊළඟට ගුරු නිවාස ගැන කල්පනා කර බලමු. ගුරු නිවාස නැතිකම නිසා බොහෝ පාඨශාලාවලට ස්ථිර මුල්ගුරුවරුන් පත් කිරීම අමාරු වී තිබෙනවා. නිදර්ශනයක් වශයෙන් දික්වැල්ල හා කන්දේගෙදර විද්‍යාල සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. මේ

මහා විද්‍යාලවලට පවා අද වන තුරු ගුරු නිවාස ඇති කර නැහැ. විවාහක ගුරු යුවලක් පැමිණියහොත් ඔවුන්ට තවා තැන් ගන්නට ස්ථාන නැහැ. ගම්බද මිනිසුන් ගෙවල් හතර පහ හදන්නේ නැහැ. තමන්ට ඉන්නට පමණක් ගෙයක් සෑදීම හැර වැඩිපුර ගෙවල් සෑදීමට ගම්බද මිනිසුන් පෙළඹෙන්නේ නැහැ. ඒ අයට ඒ වැඩිපුර වැඩ කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තෙන් නැහැ. එහෙම ගමකට විද්‍යා ලයාධිපතිවරයකු ආවොත් ගුරු නිවාසයක් තැන්පත් ඔහු පදිංචි වන්නේ කොහේද? ඔහුට ඔහුගේ ළමයින් සමඟ ජීවත් වන්නට තැනක් තිබිය යුතුයි.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ස්ථිර විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් නැති විද්‍යාල ගණනාවක්ම තිබෙනවා. කන්දේගෙදර විද්‍යාලයේ හැමදාම ඉන්නේ වැඩ බලන විද්‍යාලයාධිපතිවරයෙක්. කවදාවත් එතැනට ස්ථිර විද්‍යාලයාධිපතිවරයකු පත් කරන්නට බැරි වුණා. ගුරු නිවාස නැති කම නිසා ඒ විද්‍යාලවලට පත්වීම් ලබා ගන්නට ගුරුවරුන් කැමති නැහැ. එහෙත් මා ඊයේ මතක් කළාක් මෙන්, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව සඳහා 1967-68 වර්ෂය සඳහා වෙන් කරන ලද මුදල්වලින් කොටසක් තවමත් ඉතුරු වී තිබෙනවා. ඒ මුදල් වියදම් කරන්නට තවත් මාස තුනක් ඉදිරියට තිබෙනවා යයි ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කීවා. මා දන්න හැටියට නම් තව මාස තුනක් නැහැ. අද ජූලි මාසයේ 30 වැනිදා. එහෙම නම් තව ඉතිරි වී තිබෙන්නේ අගෝස්තු සහ සැප්තැම්බර් මාස දෙක පමණයි. ඔය මාස දෙක තුළදී ඔය ඉතිරි මුදල් වැය කරනවා තබා ඒ ගැන හිතන්නටවත් පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දෙමින් නිවාස සහ විද්‍යා

විසර්ජන පනත :

සම්මතය

[විදේශීය බණ්ඩා මයා.]

පර්යේෂණ ඇමතිතුමා කීවේ 1965 දී මුල් ගල තබා තවම සැලැස්ම සාදන බවයි. තත්ත්වය එහෙම නම් තව ඉතිරි වි තිබෙන මාස දෙකේදී අධ්‍යාපන දෙපාර්ත මේන්තුවේ ඉතිරි වි ඇති මුදල් වියදම් කරන්නේ කෙසේද? ඒ මුදල් වියදම් කරනවා තබා මා මුලින් කීවා සේ ඒ ගැන හිතන්නටවත් ප්‍රථමත් වන්නේ නැහැ.

බොහෝ පාසල් සඳහා ඉඩම් අත්පත් කර ගන්නට සිදු වි තිබෙනවා. දික්වැල්ල මහා විද්‍යාලයට අමුර්තවැලි වතු යායෙන් අක්කර 6 ක් ගන්නට දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කාරක සභාවේදී දැනට මාස කීපයකට ඉහතදී යෝජනාවක් සම්මත කර ගත්තා. එහෙත් අද වන තුරු ඒ ඉඩම් නිරවුල් කර දෙන්නට පියවර ගෙන නැහැ. දැන් මේ පිළිබඳ කඩදාසි කාර්යාලයේ තිබෙනවාද කියාත් සැකයි. ඒ ව හමස්පෙට්ටියට වැටිලි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1968 ජූලි 28 වැනි ඉරිදා “සවස” පත්‍රයේ මුල් පිටුවේ ප්‍රධාන ප්‍රවෘත්තිය වශයෙන් තිබෙන්නේ, “උතුරේ රජයේ සේවකයන්ගේ සිංහල පන්ති ගන්න ගුරුං නැ” කියායි. මේක ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වන සිංහල භාෂාව රට පුරාම ව්‍යාප්ත කිරීමේ ඉතාම වැදගත් අංශයක් නමයි උතුරේ සිංහල ඉගැන්වීම. ඒ ප්‍රවෘත්තියේ මේ විධියට සඳහන් වෙනව :

“උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන්ට සිංහල ඉගැන්වීම සඳහා පන්ති වැඩි ගණනක් සංවිධානය කලද ඒ පන්ති භාරව කටයුතු කිරීමට උපදේශකයින් සොයා ගැනීම අපහසු කාර්යයක් වි ඇතැයි රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් පීටර් පී. අබේසේකර මහතා කියා සිටී.

ඉකුත් වර්ෂයේදී එම පන්ති භාරව කටයුතු කිරීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම ලැබූ ගුරුවරුන්ගෙන් සැහෙන ප්‍රමාණ

යක් ලබා ගැනීම අසීරු වූයෙන් භාෂා ඥානය පිළිබඳ අවශ්‍ය සුදුසුකම් ඇති පෞද්ගලික උපදේශකයින්ගේ ද සේවය ලබා ගැනීමට සිදු වූ බැව් අබේසේකර මහතා පෙන්වා දෙයි.”

අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩවල හැටි ඔන්න. මේක රටට බලපාන ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. විශ්ව විද්‍යාලයවලින් පිටවන උදවියත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත් උදවියත් විශාල සංඛ්‍යාවක් රැකී රක්ෂා නොමැතිව සිටින බවට විශාල ආන්දෝලනයක් රටේ තිබෙනවා. එහෙත් ඒ අවශ්‍යතාවන් සපුරා ලීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට නොහැකිවී තිබෙන බවයි මා පෙන්වා දෙන්නේ. එවැනි දෙපාර්තමේන්තුවකට අවුරුදු සියයක් පිරුණාය කියා උත්සව පැවැත්වීමටයි, මේ මුදල් වියදම් කරන්නට ලැහැස්ති වෙන්නේ. ඒ පත්‍රයේම අන්තිම පිටුවේ “ස්පිරිට්මේ විභාගයෙහි සමත් නැ : දාස් ගනන් ශිෂ්‍ය ගුරුන් දොව්ට” යයි ප්‍රවෘත්තියක් පළ කර තිබෙනවා. ඒකත් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ පිළිවෙලේ එක පැත්තක්. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් යම්කිසි කොන්දේසියක් යටතේ බඳවා ගත් බව අපි දන්නවා. අවුරුදු කීපයක් ඇතුළත ඔවුන් නියමිත විභාගයකින් සමත් විය යුතුයි කියා කොන්දේසියක් තිබුණි. ඒ විස්තර සම්පූර්ණයෙන්ම මේ පත්‍ර වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙන නිසා මා ඒ කොටස කියවන්නම් :

“ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් ලැබීමට වාසනාව ලබා අවුරුදු හතරක් ඇතුළත දී පත්වීම් ස්පිරිට්මේ විභාගවලින් අසමත්ව ඇති දහස් ගණනක් ශිෂ්‍ය ගුරුවර ගුරුවරියන් 1969 පෙබරවාරි 1 වනදා සිට සේවයෙන් අස් කිරීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව තීරණය කොට ඇත.

ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් ලැබීමෙන් පසුව, අවසාන ගුරු විභාගයෙන් හෝ ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සමත්වීමට නොහැකිව සිටින ශිෂ්‍ය ගුරුවර ගුරුවරියන්ට මේ අනුව රක්ෂා අහිමිවෙයි.

විසර්ජන පනත :

සම්මතිය

ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගය සමත් වී පත්වීම් ලැබීමේදී අත්සන් කරන ලද කොන්දේසිවලට අවුරුදු හතරක් ඇතුළත දී ප්‍රවීණතා විභාගයෙන් සමත් විය යුතුය යන්න ද එකතු වී තිබුණි.

අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන කාර්යාලවලට මේ පිළිබඳ ව කරුණු දක්වා ඇති අතර දැනට ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන කාර්යාල මගින් ප්‍රවීණතාවය තෙලත් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන සකස් කරගෙන යනු ලැබේ."

අවසාන ඡේදයේ මේ විධියට සඳහන් කර තිබෙනවා :

"ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් සේවය කරන අයගේ ප්‍රවීණතා මාසිම වෙනස් කිරීම පිළිබඳව මෙතෙක් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව තීරණයක් ගෙන නැත."

ගරු කථානායකතුමනි, මම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට චෝදනා කරන්නේ මේ නිසයි. ඉතා නොදියුණු ගම් ප්‍රදේශවල ජීවත්වන ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු කර ගැනීමට කිසිම මාසීයක් නැතිව සිටිනවා. සොරණාතොට, මහියංගනය, මොනරාගල, බිබිලේ වැනි ආසන වල පසින් සැතපුම් දහය-පහළොව යා යුතු පාසල්වල සේවය කරන ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට තමන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු දියුණු කර ගන්න පිළිවෙලක් නැති බව නිදර්ශනයක් වශයෙන් මට කියන්න පුළුවනි. නමින් ශිෂ්‍ය ගුරුවරු වුවත් ප්‍රධානාචාර්යවරයාත් ශිෂ්‍ය ගුරුවරයකුත් පමණක් සිටින ඇතැම් පාසල්වල ප්‍රධානාචාර්යවරයා නිවාඩු ගත් විට ප්‍රධානාචාර්යවරයාගේ කටයුතුවත් බලාගෙන කටයුතු කරන්නේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බව මා දන්නවා. ඇතැම් අවස්ථාවල එවැනි විශාල වගකීම් පවා භාරගෙන කටයුතු කරන ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු කර ගැනීමේ පහසුකම් යොදා නැහැ. අඩු වශයෙන් විවේක තිබෙන අවස්ථාවකවත් පන්තියකට

පනය ලබා ගැනීමේ භාග්‍යය ඇතැම් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා මෙම ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් හිටි අඩියේ අස් නොකර ඔවුන්ට අධ්‍යාපන පහසුකම් සලසා දී විභාග සමත් වීමට තවදුරටත් කල් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට ලැබෙන්නේ ඉතා සුළු වේතනයක් බව අපි කවුරුත් දන්නවා. ඉතා සුළු වේතනයක් ලබමින් තම රාජකාරිය කරන අතරම තමන්ගේ අධ්‍යාපනය දියුණු කර ගන්නටත් ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ස්ථිර කිරීමේ විභාගයෙන් සමත් වීමට, ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය උසස් කර ගැනීමට, හැකි වන අන්දමේ සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කරුණක් දෙකක් පමණක් මතක් කර මගේ කථාව අවසාන කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව පාසල් ළමයින්ට දිවා ආහාර වේලක් සපයනවා. පාසල් බොහොමයකම දිවා ආහාරය සඳහා සපයන්නේ විස්කෝතු. ඇතැම් පාසල්වල බනිස් දෙනවා. බේකරි පහසුකම් නැති ගම්බද සමහර පාසල්වල රොටි ආදී දේවලුත් දෙනවා. එමෙන්ම දිවා ආහාර වේල නොදෙන පාසලක් තිබෙනවා. කිසිම පිළිවෙලක් ඇත්තේ නැහැ. ඇයි මේවා පිළිබඳව යම්කිසි සැලැස්මක් නැත්තේ? අවුරුදු සියයක් ගිහිනුත් තවමත් සැලැස්මක් වත් ඇත්තේ නැහැ. එක ක්‍රමයකට කටයුතු කරගෙන යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එක කොටසක් දිවා ආහාරය ලබනවා; තවත් කොටසකට එය ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධ වත් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා.

මා මුලින්ම සඳහන් කළ අන්දමට පාසල්වල තිබෙන නොයෙකුත් අඩුපාඩු සම්බන්ධව ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි. මගේ

[විපේරත්ත බණ්ඩා මයා.]

ඒන්ද කොට්ඨාශයේ ඉංග්‍රීසි උගන්වන්නට කිසිම ගුරුවරයෙක් නැති පාසල් 11 ක් තිබෙනවා. ඒවා නම් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්. ගාවෙල විද්‍යාලය, වක් කුඹුර විද්‍යාලය, වෙල්ලෙවෙල විද්‍යාලය, මුත්තෙට්ටුවේගම විද්‍යාලය, කොස්ගොල්ල විද්‍යාලය, වත්තේකැල්ල විද්‍යාලය, කුට්ටිය ගොල්ල විද්‍යාලය, එගොඩවෙල විද්‍යාලය, තලාව විද්‍යාලය, මුගුණුමත විද්‍යාලය හා වැල්ගොල්ල විද්‍යාලය ඒ විද්‍යාල 11 යි. මේ විද්‍යාලවල ඉංග්‍රීසි උගන්වන්න ගුරුවරු නැහැ. 6 වැනි 7 වැනි පන්තිවල ළමයින් සඳහා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පවත්වන සමහර විභාගවලට ඉංග්‍රීසි අතිවාරිය වෙනවා. ඒ නිසා මා සඳහන් කළ විද්‍යාල 11 හේ ඉගෙන ගන්නා ළමයින්ට එම විභාග සඳහා පෙනී සිටීමට අවස්ථා වක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීමට ගුරුවරයෙක්වත් නැති පාසල්වල ළමයින් ඉංග්‍රීසි අතිවාරිය වූ විභාගවලට පෙනී සිට අතිකුත් ළමයින් හා තරඟ කර ජය ගන්නේ කොහොමද? අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව යම්කිසි සැලැස්මක් ක්‍රියාත්මක කරන විට එය පොදුවේ හැම තැනකටම බලපාන අන්දමින් කරන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා සමාන අන්දමකට ගුරුවරු, ගොඩනැගිලි හා උපකරණ සපයා දෙන්නට ඕනෑ. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක්වත් නොමැති මේ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අවුරුදු සියයක් පිරුණාය කියා උත්සවයක් පවත්වන එක විහිළුවක් තේද?

කථා කිරීමට බලාපොරොත්තුවන තවත් මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් සිටින නිසා මගේ කථාව කෙටි කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ නිසා මා සඳහන් කළ කරුණු අනුව මේ ශතසංවත්සර උත්සවයට මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් මා මෙයින් නවතිනවා.

පූ. හා. 10.47

ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර මයා. (හගුරන් කෙන)

(திரு. ஜோர்ஜ் அபயகுணசேக்கரா—ஹங்குரங்கெத்த)

(Mr. George Abeyagoonasekera—Hanguranketa)

ලංකාවේ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට සිය වසක් පිරීම නිමිතිකොටගෙන විශාල ප්‍රදර්ශනයක් සහිතව යම් කාලයක් තුළ

කිරීමට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තීරණය කිරීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙන්න ඕනෑ. මේ රටේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවලින් ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් ගන්නාවූත්, රටේ බාල පරම්පරාවේ අභිවෘද්ධියත්, රටේ අභිවෘද්ධියත් පිණිස අත්තිවාරම් දමන්නා වූත් දෙපාර්තමේන්තුවක් වශයෙන් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කෙරෙහි රජයේත්, රටේත්, මේ ගරු සභාවෙන් විශේෂ සැලකිල්ල යොමු විය යුතුයි. අකුරු ඉගෙනීම, ලිවීම සහ කියවීම අතින් ලෝකයේ අතිකුත් රටවල් හා සංසන්දනය කර බලන විට අග්නිදිග ආසියාවේ රටවල් අතුරින් මේ රටත් ප්‍රධාන ස්ථානයක් ගන්නවා. කාන්තා පක්ෂය අතුරෙන් සියයට 60ක පමණ සංඛ්‍යාවකටත්, පුරුෂ පක්ෂය අතුරෙන් සියයට 70 ක පමණ සංඛ්‍යාවකටත් ලිවීමේ හා කියවීමේ හැකියාව ලැබූ අධ්‍යාපන ක්‍රමයකින් අද ලංකාව දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. ගුරු වෘත්තියේ සිටින සංඛ්‍යාව ගැන බැලූවත් මේ රටේ පුරවැසියන්ගෙන් 1,10,000 ක් පමණ අද ගුරුවරුන් වශයෙන් සේවය කරනවා. ඒ වාගේම විශ්ව විද්‍යාල, මධ්‍ය විද්‍යාල, මහා විද්‍යාල ආදී අධ්‍යාපනායතන 10,000කට වඩා තිබෙනවා.

කථානායකතුමනි, එදා බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේ පුළු පාසල් ගොඩනැගිලිවලින් ඉතාම පුළු වෙන් පටන්ගත් මේ අධ්‍යාපන ව්‍යාපාරය අද ඇත්ත වශයෙන්ම විශාල මාලිගා වැනි ගොඩනැගිලිවල පවත්වමින් විශාල දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගත යුතුයි. එනිසා ඒ කරුණු ගැන සලකා බලන විට, මෙවැනි උත්සවයක් පැවැත්වීම ඉතාමත් වැඩදායක ප්‍රයෝජනවත් කායභීයක් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැති අතර, මේ ගරු සභාව විසින් මෙම යෝජනාව අනුමත කළ යුතු බව මගේ හැඟීමයි.

මීට කලින් කථා කළ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවල අසත්‍යතා මෙන්ම සත්‍යතා ඇති බවද මා විසින් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. එතුමන්ලා පෙන්වා දුන් පරිදි අද බොහෝ පාසල්වල අඩුපාඩු රාශියක් තිබෙන බව ඇත්ත. විශේෂයෙන්ම ගම්බද පාසල්වල විශාල ගුරු හිඟයක් තිබෙනවා, උපකරණ හිඟයක් තිබෙනවා. ක්‍රීඩා අංශය දියුණු කිරීම

විසර්ජන පනත :

සම්මතය

මගේ අදහසේ හැටියට මෙවැනි අඩුපාඩු කම් සපුරාලීමට මිට කලින් බලයේ පැවති ආණ්ඩුදු නොයෙක් විධියේ විධිවිධාන සලස්වා කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ සඳහා වියදම් දැරීමේදී අපට අමතක කළ නොහැකි කාරණයක් කෙරෙහි අපේ සැලකිල්ල යොමු විය යුතුයි. අපේ ජාතික ආදායමෙන් විශාල කොටසක්, කෝටි 800 ක් පමණ, අපට අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා පිට රටවලට ඇදී යන නිසා දේශීය වශයෙන් අපේ අතිකුත් අඩුපාඩු සපුරා ගැනීමට තරමක අවහිරයක් පවතින බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. යම්කිසි ලෙසකින් මේ රටේ නිපදවන්නට පුළුවන් දේවල් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කර, දැනට ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළවල් උඩ හාල්වලින් සහ රෙදි පිළි වලින් අප ස්වයම්පෝෂිත වුවහොත්, මෙ වැනි අඩුපාඩු පිරිමසා ගැනීමට අපට හැකි වෙනවා ඇති.

කළානායකතුමනි, මෙම යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් කළා කිරීමට මා අදහස් කර ගෙන සිටියේ නැහැ. එහෙත් ඊයේ මා මෙහි නොසිටි වේලාවේදී මා නියෝජනය කරන හඟුරන්කෙන අසල තිබෙන වලපනේ ආසනය නියෝජනය කරන මා මිත්‍ර මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) මා ගැන යම් ප්‍රකාශයක් කළාය කියා මට දැනගන්න ලැබුණ නිසා ඒ ගැන යම් සඳහනක් කළ යුතු බවට මට අදහසක් ඇති වුණා. මා ඉතා අවංකව මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණ දේ සම්පූර්ණයෙන් අසත්‍ය බව. එතුමා විසින් කියන්න යෙදුනාලු, තව නොබෝ දින කින් පත් කිරීමට යන ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් සම්බන්ධයෙන් මගේ යම් කිසි බලපෑමක් තිබුණාය කියා. එනම් එක් අපේක්ෂක යකු ගරු පදවියකට පත් කිරීමට මා යම් පොරොන්දුවක් දුන්නාය, එසේ නැත් නම් එසේ පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලීමක් කළාය කියායි. වගකීමෙන් තොර මේ විධියේ දුෂ්ට ප්‍රකාශ මේ ගරු සභාවේ කරන්න පුළුවන් අය ඉන්නවා නම් මා හිතනවා වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා එයින් එක්කෙනෙක් ය කියා. මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරයකු සම්බන්ධ විවේචනයක් කිරීමට මගේ කිසිම අදහසක් නැහැ. ඒ මන්ත්‍රීතුමා යම් යම් දේවල් ගැන අදහස් කරන විට යම්

යම් දේවල් මතින් විට, ඒ මිමිමෙන්ම හඟුරන්කෙන මන්ත්‍රීතුමා මතින් අදහස් කරනවා නම් එය ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ විනාශයට මූලය කියා මා කියන්න කැමතියි. නුවරඑළි දිස්ත්‍රික්කයේ සමුපකාර දිසා සංගමයේ සභාපති වශයෙන් වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා පසුගිය වර්ෂයකදී කටයුතු කළ බව තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්න සතුටුයි. සභාපතිවරයා පත් වන්නට ඒ කාලය තුළදී කරන ලද දේවල් පිළිබඳව ඒ ප්‍රදේශයේ කවුරුත් දන්නවා. දෙපාර්තමේන්තුවත් දන්නවා. ඒ පිළිබඳව වැඩි විස්තරයක් කරන්න වුවමනා වුණොත් නියම අවස්ථාවේදී එය කරන්න මා සතුටු වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් අද ඒ දිසා සංගම් කාර්යාලයේ තිබුණු කිසිවක් නැහැ. එහි තිබුණු ටයිප් රයිටරයවත් අද නැහැ. එයත් මන්ත්‍රීතුමාගේ ගෙදර.

අවසාන වශයෙන්, මෙම වචන ස්වල්පය කළා කිරීමට අවකාශ සලසා දුන් තමුන්නාන්සේට ස්තූති කරමින්, මෙම යෝජනාව සභා සම්මත වේය යන බලාපොරොත්තුවෙන් මගේ කළාව අවසන් කරනවා.

පූ. හා. 10.54
රත්නායක මයා.
(திரு. ரத்னாபகக)
(Mr. Ratnayake)

ගරු කළානායකතුමනි, අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී ඒ පිළිබඳව මගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආණ්ඩුපක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මොන විධියේ මත දැරුවත් ගම්බද ආසන නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපට අවිවාදයෙන්ම පිළිගන්න සිදු වී තිබෙනවා, අද මේ රටේ අධ්‍යාපනය අවුල් ජාලයක් බවට පරිවර්තනය වී ඇති බව. අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන්, ගරු ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශනවලින්, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශනවලින් පාසැල් ප්‍රති සංවිධානයක් ගැන දැන ගන්න ලැබුණා. වචනය ගෙන බැලුවාම නම් බැරෑරුම්කමක් පෙනෙනවා. තමුන් කෙරුවාව දිහා බලන විට නම්—මෙම ප්‍රතිසංවිධානය මොන විධියේ බලාපොරොත්තු ඇතුළු පටන් ගත්තත් අද ක්‍රියාත්මකවන වැඩ පිළිවෙළ අනුව නම්—කිසිම වශයෙන් කනගාටුවක් ඇති වෙනවා.

1723
[රත්නායක මයා.]
ගම්බද ප්‍රදේශවල පාඨශාලාවලට ගිය ශිෂ්‍ය
යන්ගෙන් විශාල සංඛ්‍යාවකට මෙම
පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානයෙන් පසුව මෙතෙක්
ලබාගෙන ආ අධ්‍යාපනය හත්වැනි ප්‍රමාණ
යෙන් එහාට දිගටම කර ගෙන යාමට අප
හසු වී අතරමං වී සිටින බව මතක් කරන්
තේ කනගාටුවෙනුයි. විශාල සංඛ්‍යාවකට
හත් වැනි ප්‍රමාණයෙන් පසුව අධ්‍යාපනය
කොහෙන්ම ලබාගන්න බැරි වී සිටිනවා.
ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන ඇමති
තුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මගේ
කොට්ඨාශයේ විද්‍යාලයක පැවැති උත්සව
යකට සහභාගිවූ අවස්ථාවේදී පාසැල් ප්‍රති
සංවිධානය කිරීමේ අදහස ගැනත්, උතුරු
මැද පළාතේ පවතින තත්ත්වය ගැනත්
මා කරුණු පැහැදිලි කර දුන්නා.

මගේ එක් වෝද්‍යාවක් මෙයයි. ගරු
අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ උපදෙස් පරිදි
ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ
වරුන් නියෝගයක් නිකුත් කර තිබුණා
—මෙම අලුත් වැඩපිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක
කරන්න පෙර—එක් එක් ආසනය වෙන්
වෙන් වශයෙන් ගෙන, ඒ ආසනය තුළ
ඇති පාසැල්වල ගුරුදෙගුරු සමිතිවල
නියෝජිතවරු, පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා—ඒ
මන්ත්‍රීවරයා කවර දේශපාලන පක්ෂය
කට අයත් වුණත් කමක් නැහැ—පාසැල්
මණ්ඩලයේ පරීක්ෂකතුමා ඔය ආදීන්
එකතුව සාකච්ඡා පවත්වා එහිදී ඉදිරි
පත් කරන අදහස් උදහස් අධ්‍යාපන
අමාත්‍යාංශයට වාර්තාකර, මෙම වැඩ පිළි
වෙළ ඉදිරියට ගෙන යන්න ඕනෑය කියා.
මා දන්නවා ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්
වල අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරු මේ වැඩපිළි
වෙළ ඒ විධියටම අනුගමනය කළ බව.
නමුත් මගේ ප්‍රදේශයේ, මේ වන තෙක්
ඔය අන්දමට ගුරුදෙගුරු සංගම්වල
නියෝජිතවරුන්, ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරයා
හා පාඨශාලා පරීක්ෂකවරුන් එකතුව
සාකච්ඡා කළ බවක් පෙනුණේ නැහැ.
මා භීතාත්තේ, දෙපාර්තමේන්තුවෙන්
එවැන්නක් කරන්න බලාපොරොත්තු
වෙන්නෙත් නැති බවයි. අවුරුද්දක්
තීක්ෂේම මා ඔය ප්‍රශ්නය පිළිබඳව
දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කොමිටියෙහිදී
සඳහන් කළායින් පසුව කුමක්ද සිදු
වුණේ? එම ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපනය

කොතරම් අවුල් ඡාලාවක්දැයි කීවොත්
දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කොමිටියේ
සභාපති වූ ප්‍රදේශයේ දිසාපතිතුමාට
කරුණු ඉදිරිපත් කළායින් පසුව එතුමා
ගේ නායකත්වය ඇතුළු ප්‍රදේශයේ
මන්ත්‍රීවරුන් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාත්
පාඨශාලා පරීක්ෂකවරුන් සහ ප්‍රදේශ
යේ ගම්සභාපතිතුමන්ලාත් සම්බන්ධ
කර ගෙන මෙම මස 23 වන දින සාකච්ඡා
ඡාවක් පවත්වන්නට පවා සිදු වුණා. ඒ
සාකච්ඡාවේදී එම ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපන
අධ්‍යක්ෂතුමා මෙම වැඩ පිළිවෙළ ගැන
යම් යම් කරුණු ප්‍රකාශ කළ හෙයින්
අපට ප්‍රථමත් වුණා මේ ගැන යම්කිසි
අවබෝධයක් ලබා ගන්නට. අනිකුත්
අධ්‍යාපන දිස්ත්‍රික්කවල එම වැඩ පිළිවෙළ
අනුගමනය කරන්නට ප්‍රථමත් වුණා නම්
ඇයි උතුරුමැද පළාතේ පමණක් අනු
ගමනය කරන්නට ඇති අමාරුව කියන
එකයි මා අහන්නේ. මා දන්නා හැටියට
නම් ඊට එකම හේතුව විය යුත්තේ
මෙයයි: අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආසන
හයෙන් හතරක්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ
මන්ත්‍රීවරුන්ට අයිති වීමයි. වෙනත්
හේතුවක් පෙනෙන්නට ඇත්තේ නැහැ.
එසේ සාකච්ඡා නොකිරීම එලෙසම තිබී
යදී අර වැඩ පිළිවෙළ නම් ඒ අන්දමට
කරගෙන යනවා. ගරු කථානායකතුමනි,
නමුත් නාන්සේගේ කොට්ඨාශයේ
කොහොමද කියන්නට මා දන්නේ
නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අළුත් වැඩ
පිළිවෙළ යටතේ පාඨශාලා වර්ග දෙකක්
තිබෙන බව පෙනෙනවා. ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨ
ශාලා සහ කණිෂ්ඨ පාඨශාලා යනුවෙන්
එම වර්ග දෙක වෙන් කළ හැකියි.
කණිෂ්ඨ පාඨශාලාවල උගන්වන්නේ
පළමුවන ශ්‍රේණියේ සිට හත්වන ශ්‍රේණි
ය දක්වායි. හත්වන ශ්‍රේණියෙන් සමත්
වන ළමයා ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලාවක් සොයා
ගෙන යන්නට ඕනැ. ඉස්සර ආණ්ඩුවට
පිං සිදු වන්නට, අපේ ප්‍රදේශයේ සැත
ප්‍රමි හතරෙන් පහෙන් මහා විද්‍යාල
තිබුණා. ඒවායේ යම් යම් අඩුපාඩුකම්
තිබෙන්නට ඇති. මා ඒවා නැතෙයි
කියන්නේ නැහැ. මුදල් හදල් වැය කිරී
ම් ගුරුවරුන් පත් කිරීම යනාදී කටයුතු
වලින් දෙපාර්තමේන්තුවට කුමන අන්

විසර්ජන පනත :

සම්මතය

දමේ පාඩු සිදු වුවත් එම තත්ත්වය හේතුකොටගෙන දුප්පත් ගම්බද ලමයින්ට නම් යහපතක්ම සැලසුණාය යන්න කියන්නට ඕනෑ. එසේ ඇති කරන ලද මහා විද්‍යාලවලින් ඉගෙනීම ලැබුවත් අද විශ්ව විද්‍යාලවල පවා සිටින බව තවුත්තාත්සේව මතක් කරන්නට ඕනෑ. මේ අළුත් ක්‍රමය යටතේ කලින් සමහර ආසනවල තිබුණු මහා විද්‍යාල වසා දමන්නට යෙදුණා. දැන් තිබෙන ක්‍රමය අනුව යම්කිසි ලමයෙක් හත්වැන් තෙත් සමත් වුවායින් පසු ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලයක් සොයාගෙන යන්නට ඕනෑ. මගේ ආසනයේ පාඨශාලා 70ක් තිබෙනවා. ඒවා සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාල දහයක් පමණයි තිබෙන්නේ—ඉස්සර තිබුණු මහා විද්‍යාල නවයයි, මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයයි. මගේ කොට්ඨාශයේ නොවිච්ඡායාගම මහා විද්‍යාලය ගැන කල්පනා කර බලමු. කණිෂ්ඨ විද්‍යාල 23ක ලමුන්ට එම විද්‍යාලයට එන්නට සිදු වී තිබෙනවා. හත්වන ශ්‍රේණියෙන් සමත් වූ ඇතැම් ළමයින්ට ඍතප්‍රමි 10, 12, 13, 14 ගෙවා ගෙන එම විද්‍යාලයට පැමිණෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එතරම් දුර ගෙවාගෙන ඒ මහා විද්‍යාලයට, නැතිනම් ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලයට පැමිණෙන්නට බැරි ලමුන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ මූලික ගිය කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයෙන් ලත් අධ්‍යාපනය ඇතිව ගෙදර තවතින්නටයි. දුරින් පිහිටි ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලයට යන්නට මුදල් හදල් නැති වන්නටත් පුළුවනි. මුදල් හදල් තිබුණත් ඇතැම් ගම් ප්‍රදේශවලට බස් ධාවනයක් ඇත්තෙන් නැහැ. එසේ හෙයින් ඒ දුමයින්ට සිදු වෙනවා—විශේෂයෙන් ගැහැණු ළමුන්ට මෙම ප්‍රශ්නයට තදින් මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා—හත්වන ශ්‍රේණියෙන් පසුව තමන්ගේ ගෙදරම නැවතී සිටින්නට. එම නිසා පිං සිද්ද වෙයි, බැරි වැඩ, නැතිනම් වැඩි වැඩ කරන්නට ගොස් ළමයින්ට තමන්ගේ ගෙදර සිට සැතපුම්මෙන්, සැතපුම් බාගයෙන් යම් විද්‍යාලයකට ගොස් ජ්‍යෙෂ්ඨය වත් සමත් කර ගන්නට ලැබී තිබුණු වරප්‍රසාදය නැති කරන්නට එපායයි මා මෙම ආණ්ඩුවට කියනවා.

මා මූලික කීවාක් මෙන් මේ ප්‍රතිසංවිධානය ගැන පාඨශාලා ප්‍රධානීන්ට පැහැදිලි නියෝග යවා නැහැ. සමහර අවස්ථා වලදී පාඨශාලා ප්‍රධානීන් දෙමාපියන්ට කියන දෙයක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. ඇතැම් විට ඔය කණිෂ්ඨ විද්‍යාල වල ප්‍රධානීන් “අප මේ අවුරුද්දේ, 1968 අවුරුද්දේ, අට වන පන්තිය නැති කරනවාය, 1969 වන අවුරුද්දේ පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨය නැති කරනවාය, 1970 වන අවුරුද්දේ ජ්‍යෙෂ්ඨය නැති කරනවාය, එමනිසා ළමයින්ට යන්නට සිදුවන්නේ අසුවල් මහා විද්‍යාලයටය, නැත්නම් අසුවල් ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලයටය, අපි යන්නය කියන්නේ නැත, නමුත් 1970 වන තෙක් නොසිට දැන්මම ඒ විද්‍යාලවලට ගියොත් හොඳය” යනාදී දේ කියමින් දෙමාපියන්ට අවවාද කරනවා. ඉතින් දෙමාපියන් ළමයින් තමන් කුමක් කළ යුතුද කියා දන්නේ නැහැ. ඒ අනුව විශේෂයෙන්ම උතුරු මැද ප්‍රදේශය වැනි නොදියුණු ප්‍රදේශවලට මේ අලුත් වැඩ පිළිවෙලෙන් එක්තරා හානියක් සිදුවී තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනෑ.

මේ පාඨශාලා වගී කළාට පසු තවත් ප්‍රශ්න රාශියක් මතු වී තිබෙනවා. සමහර මහා විද්‍යාලවල හා ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාලවල දැන් නායකයින් දෙදෙනෙකු සිටිනවා. අට වන ශ්‍රේණියේ සිට උසස්ම ශ්‍රේණිය දක්වා, එච්. එස්. සී. පන්තිය දක්වා වූ කොටස භාරව එක් විදුහල්පතිවරයකු ඉන්නවා. පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ සිට හත් වන ශ්‍රේණිය දක්වා වූ කොටස භාරව තවත් පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරු වරයකු ඉන්නවා. මේ විධියට එක ස්ථානයේ එක ගොඩනැගිල්ලක කොටස් දෙකක් තිබෙන නිසා, නායකයින් දෙදෙනෙකු සිටින නිසා සවිටන ඇති වෙනවා. සමහර ස්ථානවල එක මුල්ගුරු නිවාසයයි තිබෙන්නේ. ඉතින් අර ප්‍රධානීන් දෙදෙනා ඒ ගුරු නිවාසයට රැණ්ඩු වන අවස්ථාත් තිබෙනවා. අළුත් වැඩපිළි වෙළ ක්‍රියාත්මක කරන්නට මත්තෙන් කළ යුතු වැඩ රාශියක් තිබෙනවා. එක විද්‍යාලයක් තුළ අංශ දෙකක් තිබීමෙන්, ප්‍රධානීන් දෙදෙනෙකු සිටීමෙන් සවිටන ඇතිවීම වළක්වන්නට වැඩ පිළිවෙලක් කළ යුතුයි. එවැනි අවස්ථාවලදී

විසර්ජන පනත :

සම්මතිය

[රත්නායක මයා.]

එක විද්‍යාලයක් හැටියට නොව විද්‍යාල දෙකක් හැටියට ඒවා පවත්වාගෙන යා යුතු බව මා මතක් කරනවා.

හොඳයි, මේ වැඩ පිළිවෙළට අනුව අමා රුවෙන් හෝ ලමයින් ඔය මහා විද්‍යාල කරා යනවාය කියමු. ඔය මහා විද්‍යාලය කියන සමහර විද්‍යාලවල ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව එකවරම වැඩි වන අවස්ථා තිබේ නවා. සමහර විට අවුරුද්දකට ලමයින් දෙතුන් සියය බැගින් වැඩි වෙනවා. අළුත් වැඩ පිළිවෙළ අනුව ඒ ඒ විද්‍යාලවල වැඩි වන ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව ගැන දෙපාර්ත මේන්තුව දැන යුතුයි. ඒ ආකාරයට ලම යින්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වුණත් ඒ වැඩිවන ප්‍රමාණයට සරිලන පරිද්දෙන් පාඨශාලා ගොඩනැගිලිත් නැහැ; උපකරණත් නැහැ. එයින් සිදුවන්නේ කුමක්ද? සැතපුම් දහයක් දොළහක් දුර ගෙවා බයිසිකල්වලින් හෝ පයින් පාඨශාලාවට එන්නට සිදුවන සමහර ලමයින්ට ඉදගන් නටවත් බංකුවල ඉඩක් නැහැ. ගස් යට ඉද ගෙනයි ඒ ලමයින්ට අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින නිසා මා මුලින් කීවාක් මෙන් මේ අළුත් වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපට නම් කිසිසේත්ම සතුටු වෙන් නට බැහැ. මේ වැඩ පිළිවෙළෙන් උතුරු මැද පළාතේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට සහ ගුරු වර ගුරුවරියන්ට අයහපතක් සිද්ධ වුණා මිසක් යහපතක් සිද්ධ වුණේ නැති බව මා මතක් කරනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. උතුරු මැද පළාතේ අපේ විද්‍යාලවල 1965 වන තෙක් ගුරු හිඟයක් තිබුණේ නැහැ. නමුත් අද තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී තිබෙනවා. ඒ පළාතේ ඕනෑම පාඨශාලාවක් අරගෙන බැලුවොත් ගුරු වරුන් අඩු බව පෙනෙනවා. විශේෂ යෙන්ම මගේ කොට්ඨාශයේ විද්‍යාලවල ගුරු පුරප්පාඩු රාශියක් තිබෙනවා. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කාරක සභාවේදීත් ඒවාගේම අර 23 වන දින පැවැත්වූ සාකච්ඡාවේදීත් මගේ කොට්ඨාශයේ විද්‍යාල හතක තත්ත්වය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාට පෙන්වා දුන්නා. ඒ විද්‍යාල හතේම එක ගුරුවරයා බැගින් ඉන්නේ. විශේෂයෙන්ම ගැහැණු ගුරු වරුන් ඇත්තේම නැහැ. හැදින් වෙන්න

ගැහැණු ළමුන් සිටින විද්‍යාලවල ගැහැණු ගුරුවරු නැහැ.

ගැහැණු ගුරුවරුන් පත් කරන්නාය කියා අපි ඉල්ලා සිටින විට අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමා කියන්නේ මොකක්ද? අපි එතුමාට කීව්වා මේ පළාත්වල තිබෙන පාසැල්වලට අවිවාහක ගුරුවරුන් පත් කරන්නේ නැතුව විවාහක ගුරුවරුන් පත් කරන්නාය කියා. මොකක්ද අධ්‍යා පන අධ්‍යක්ෂතුමා දෙන පිළිතුර? එතු මන්ලා කියනවා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන් තුවට ගුරු ජෝඩු හොයන්න පුළුවන් කමක් නැතැයි කියා. නමුත් විවාහක ගුරු වරුන් පත් කිරීමෙන් තමයි මේ අවහිරය මකා ගන්න පුළුවන් වන්නේ. විවාහක ප්‍රධානාචාර්ය වර යෙකුත් ඔහුගේ බිරිඳත් එකම පාසැලට පත් කළොත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එවැනි ගුරු ජෝඩු පත් කරන ලෙසයි අපි ඉල්ලා සිටියේ. නමුත් දැන් දෙපාර්ත මේන්තුව මගින් ගෙන යන ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද? ඒ අය ප්‍රතිපත්තියක් වශ යෙන් කරන්නේ ජෝඩු එක් කිරීම නොවෙයි, ජෝඩු වෙන් කිරීමයි. ගුරු මහත්මිය තංගල්ලේ නම් ගුරු මහත්මිය මන්නාරම පැත්තට මාරු කර යවනවා. මැතිවරණයෙන් පසු ඔවුන් ගෙන යන ලද ප්‍රතිපත්තිය තමයි මේ. ඔවුන් අද ගෙන යන වැඩපිළිවෙළ තමයි මේ. සමහර විට ඇමතිතුමාත් උප ඇමතිතුමාත් මේ ගැන දන්නේත් නැතුව ඇති. සමහර රජයේ නිලධාරීන් ඉන්නවා; මා මීට කලින්ම මේ අය ගැන මතක් කර තිබෙනවා; බලයේ සිටින ආණ්ඩුවට ඕනෑවට වැඩි ලැදියාවක් දක්වන්න යාම නිසා නොයෙකුත් අන් දමේ අපරාධ කරන්නට පෙළඹෙනවා. ඒ ඒ අංශවල සිදු වෙන දේවල් සමහර විට ගරු ඇමතිතුමාත් උප ඇමතිතුමාත් දන් නේ නැතිව ඇති. සමහර නිලධාරීන් ඔවුන් ආණ්ඩුවට වැඩි ලැදියාවක් ඇති බව පෙන්වීමට, නොයෙක් අසාධාරණ වැඩ කරනවා. ඒ නිසා මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ සෑම පාසැලකටම වහාම අවශ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කර යවන්නාය කියා.

සාමාන්‍ය විධියට නම් ලමයින් 27 දෙනෙ කුට එක් ගුරුවරයෙක් ඉන්න ඕනැ. ඒ කෙසේ වුණත් සෑම විද්‍යාලයකටම අඩු

ගණනේ ගුරුවරුන් දෙදෙනෙක් වත් පත් කරන්න. පිරිමි ගුරුවරයෙක් හා ගැහැණු ගුරුවරයෙක් පත් කරන්න. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ සමහර පාසැල් තිබෙනවා, වාරය පටන් ගන්නා විටවත් ඒ පාසැල් පටන් ගත්තේ නැහැ. කදුරුපිටියේ එක් විද්‍යාලයක් තිබුණා. පාසැල් වාරය පටන් ගත්තත් ඒ විද්‍යාලය පටන් ගෙන තිබුණේ නැහැ. විද්‍යාලය පටන් ගත්තේ මා ගොස් මතක් කළාට පසුවයි. මොකද හේතුව? ඒ විද්‍යාලයට එක් ගුරුවරයෙක් සිටියේ. ඔහු නිවාඩු ගොස් සිටි නිසා පාසැල පටන් ගන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහිදී මතක් කළ යුතු තවත් කරුණක් තිබෙනවා. දැන් ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගැනීම අනිවාර්ය කර තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් පත්‍රවල නොයෙකුත් ප්‍රකාශන තිබෙනවා. එහෙම නම් ඉංග්‍රීසි උගන්වන ගුරුවරුන් පාසැල්වලට පත් කරන්න ඕනෑ. උතුරු මැද පළාතේ පාසැල් පන්සිය ගණනක් තිබෙනවා. එම පාසැල් අතුරින් පාසැල් 100 ක් පමණ හැරෙන විට අනිකුත් පාසැල්වලට ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් පත් කර නැහැ. අනික් කරුණ නම් මැතිවරණයෙන් පසු නොයෙකුත් අන්දමේ හේතූන් නිසා ගුරුවරුන් මාරු කිරීමයි. අපි හිතුවා මේ මාරු කිරීම් කලක් කරගෙන ගියායින් පසු, හති වැටීම නිසා නවතීවිය කියා. නමුත් කිසිම නැවතීමක් නැතිව අදත් එය සිදු වෙනවා. ඒ නිසා අනික් මැතිවරණයටත් තව බොහොම කාලයක් තිබෙන නිසා මේ ගුරුමාරුව විකක් නතර කරන්න. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන, විකක් කට සැර, කැ ගසන්න දක්ෂ කෙනෙක් ගොස් කිව්වොත් අසවල් ගුරුවරයා මාරු කරන්නාය කියා වහාම ඒ අභිංසක ගුරුවරයා කොයි පළාතට හෝ මාරු කර යවනවා. මොන හේතුවක් නිසා හෝ මේ මාරු කිරීම කරනවා නම් එය අවුරුද්ද අවසානයේදී කරන්නටය කියා මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපි දන්නවා, සමහර විද්‍යාලවලට ගුරුවරුන් එනවා. සුමානායකි, නැත්නම් දෙකයි ඔවුන්ට ඉන්න ලැබෙන්නේ; වෙන ස්ථානවලට මාරු කර යවනවා. ඒ නිසා

කිරීම් ගැනත් විකක් සොයා බලන්න. විශේෂයෙන් උතුරු මැද පළාතේ මෙවැනි සිදුවීම් ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට මට කිව යුතුව තිබෙන්නේ ක්‍රීඩා අංශය ගැනයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තු වේ සිටි ශාරීරික අභ්‍යාස උපදේශකයින් ක්‍රීඩා අංශයට යැවීම මේ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද—සුගතදාස ඇමතිතුමා විසින් කරන ලද—විශාලම මෝඩ ක්‍රියාවක් වශයෙන් හඳුන්වන්න පුළුවනි. එය මහා මෝඩ ක්‍රියාවක්. දැන් ඒ උපදේශක මහත්වරුන්ගෙන් කිසිම වැඩක් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ අය නිකම් ඉදගෙන පඩි ගන්නවා. එම උපදේශක මහත්වරුන් දැන් ආදායම් පාලක නිලධාරීන්ට සම්බන්ධ කර තිබෙනවා. ඒ අයගෙන් කිසිම වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ හැඟීමේ හැටියට නම් ක්‍රීඩා ගැන දැරුවන්ගේ හිත යොමු කළ යුත්තේ පාසැල් යන කාලයේදීයි. පාසැල් කාලය අවසන් කළාට පසුව ගම්බද පළාත්වල ඔය වොලිබෝල් ක්‍රීඩාව, ගුඩු ගැසීම ආදී ක්‍රීඩා හැරෙන විට වෙනත් ක්‍රීඩාවල් කරන්නේ නැහැ. එම ක්‍රීඩාවලට උපදේශකවරුන් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒ අයට උත්පත්තියෙන්ම ඒ ක්‍රීඩා ගැන දැනුමක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කියනවා, පාසැල්වල ක්‍රීඩා පුහුණුව සඳහා පුහුණු ගුරුවරුන් ඉන්නවාය කියා. පාසැල්වල සිටින ළමයින්ට ක්‍රීඩා ගැන දැනුමක් ලබා ගැනීමට පුහුණු ගුරුවරුන්ගෙන් පුළුවන් බවයි ඒ අය කියන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, සමහර විට මේවා අසන විට තමුන්නාන්සේටත් පුදුම හිතේවි, මගේ කොට්ඨාශයේ උතුරු මැද පළාතේ තිබෙන විශාලම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයටවත් ක්‍රීඩා උපදේශකවරයෙක් නැහැ. ජූලි මාසය වනතුරුත් එහි නිවාසාන්තර ක්‍රීඩා උත්සවය පවත්වන්නට බැරි වුණා. ඒ ගැන අප ප්‍රශ්න කළ විට දැන ගන්නට ලැබුණේ එම විද්‍යාලයේ ක්‍රීඩා උපදේශකයකු නැති නිසා ක්‍රීඩා උළෙල කල් දමන්නට සිදු වුණු බවයි. දැන් ඉතින් සිදු වුණු දේ ගැන කථා කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. මින් ඉදිරියටවත්

විසර්ජන පනත :

සම්මතිය

[රත්නායක මයා.]

ලයකටම ශාරීරික අභ්‍යාස උපදේශක මහත්වරුන් පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට පාසල් ගොඩනැගිලි ගැන වචන යක් කිව යුතුව තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු, උතුරු මැද පළාතට අවශ්‍ය පාසල් ගොඩනැගිලි ප්‍රමාණයෙන් 10 න් 1 ක් වත් ඉදි කර ගැනීමට එක් එක් මුදල් වර්ෂය තුළ අපට මුදල් ලැබුණේ නැහැ. මේ මුදල් වර්ෂයේදී උතුරු මැද පළාතේ විද්‍යාල ගොඩනැගිලි සෑදීමට අවශ්‍ය මුදල් අනුමත වී තිබෙන්නේ මේ මාසයේදී බව 23 වැනි දා ඇති වුණු සාකච්ඡා වේදී අපට දැන ගන්නට ලැබුණා. මේ ගැන තමුන් තාන්සේ පුදුම වෙනවා ඇති. මේ මුදල් වර්ෂයෙන් තව ඉදිරියට තිබෙන්නේ අගෝස්තු සැප්තැම්බර් මාස දෙක පමණයි. එක් එක් ආසනයට රුපියල් 15,000 ; 25,000 ; 18,000 ආදී වශයෙන් වෙන් කර තිබෙන බව දැන්ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ මුදලින් එක ගොඩනැගිල්ලකට වඩා හදන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ටෙන්ඩර් කැඳවා ගිවිසුම් අත්සන් කොට ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමේ වැඩ මේ මුදල් වර්ෂය තුළදී කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එම නිසා පාසල් ගොඩනැගිලි සඳහා මුදල් වෙන් කරන විට එය මුදල් වර්ෂය පටන් ගැනීමේදී එක් එක් ආසනයට ලැබෙන්නට සලස්වන ලෙස අධ්‍යක්ෂ තුමාට දන්වන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් සම්බන්ධව සඳහන් කළ හඟුරන්කෙන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජෝර්ජ් අබේගුණසේකර මයා.), වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) එතුමාට චෝදනාවක් කළ බව කිව්වා. ඒ චෝදනාව කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙන්නේ හේතු ඇතිවයි. ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයෙන් සමත් වුණු අයගේ නම් ලැයිස්තු තමන් අතට ලැබී තිබෙන බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ම කියා තිබෙනවා. ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් සඳහන් කරන්නට මා ලැස්ති නැහැ. පෙබරල් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට නම් සමහරවිට ඒවා නොලැබෙන්නට ඇති. එහෙත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් අතට ඒවා ආ බව අප හොඳටම දන්නවා. අපේ ප්‍රදේශයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන්

සිටින්නේ හොරොච්ඡනාන ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ගරු ඊ. එල්. බී. හුරුල්ලේ) පමණයි. එතුමා යටතේ, මුළු පළාතම බාරව වැඩ කරන ඇබිත්තයන් සිටිනවා. ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයෙන් කවුරුත් සමත්ද, කාට පත් වීම් දිය යුතුද යනාදී කරුණු එකී ඇබිත්තයන් විසින් ඒ මන්ත්‍රීතුමාට වාර්තා කළ යුතුයි. වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා තමාට චෝදනා කළ බව හඟුරන්කෙන මන්ත්‍රී තුමා සඳහන් කළත් මේ සිද්ධිය ඒ පළාතට පමණක් සීමා වුණු දෙයක් නොවෙයි. අපේ පළාතේත් මෙය සිදු වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ සිංහල මාධ්‍යයෙන් ලමයින් 39 කුත් දෙමළ හා මුස්ලිම් ලමයින් 20 කුත් වශයෙන් 59 දෙනකු ශිෂ්‍ය ගුරු විභාගයෙන් සමත් වී සිටිනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන සමහර අය, මේ ලමයින්ගේ ගෙවලට ගොස්, සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් සමත් වී ශිෂ්‍ය ගුරු පත් වීම් ලබා ගන්නට ඕනෑ නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැඳෙන බවට පොරොන්දු වී ලියුමක් දෙන ලෙස ඒ ලමයින්ගේ පිය වරුන්ට කියා තිබෙනවා.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම ආරම්භ කෙළේ සිරිමා බණ්ඩාරනායක රජයයි. එක් ආසනයකින් 70 බැගින් ශිෂ්‍ය ගුරු වරුන් වශයෙන් බඳවා ගන්න බව විභාගය පටන් ගැනීමේදීම ඒ ආණ්ඩුව ප්‍රකාශ කළා. විභාග ප්‍රතිඵල ගැසට් මගින් පුවත් පත් මගින් ප්‍රකාශයට පත් කළා. ඉන් පසු සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුවේ ලකුණු දෙන්නට නොවෙයි. සමත් වී සිටින තැනැත්තා කණෙක්ද, බිරෙක්ද, කොරෙක්ද, ඔහුගේ කකුල් ඇදද, ඇස් වපරද, ඔහු ගුරු වෘත්තියට සුදුස්සෙක්ද යනාදී විස්තර දැන ගැනීමත් ඔහුගේ සහතික පරීක්ෂා කිරීමත් සඳහායි. පත්වීම ලැබුණාම යා යුතු පාසලේ නමත් ඒ වෙලාවෙම දෙන සිරිතක් ඒ කාලයේ තිබුණා. එහෙත් දැන්? විභාගය පවත්වා අවුරුදු තුනකටත් පස්සේ තමයි ප්‍රතිඵල නිකුත් වුණේ. කී දෙනෙකුට පත්වීම් ලැබේද කියා හෝ කාට පත්වීම් ලැබේද කියා හෝ තවමත් කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. සම්මුඛ පරීක්ෂණත් පවත්වා අවසානයයි. මෙවැනි නියෝගයක් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා යැවූ බවක් මා කියන්නේ නැහැ, කවදාවත්. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මේ ප්‍රදේශවල ඉන්න ඇතැම්

විසර්ජන පනත:

සම්මතිය

[රත්නායක මයා.]

ඕනෑ. මෙය ඉතා වැදගත් දෙයක්. පාඨශාලා ප්‍රතිසංවිධාන වැඩ පිළිවෙල යටතේ කරන ලද මෙවැනි වෙනස් ගැන ප්‍රකාශයක් කරන ලෙස ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අවස්ථාව පැත්තක තිබෙද්දී, අඩු ගණනේ තමන්ගේ ගෙදර සිට ලගම තිබෙන විද්‍යාලයට ගිහින් ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වන තුරු වත් කරදරයක්, හිරිහැරයක් නැතිව ඉගෙන ගැනීමට ඒ ලමයින්ට ඉඩ දෙන ලෙසත්, ඊට බාධා නොකරන ලෙසත් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

පූ. හා. 11.24

සෝමරත්න සෙනරත් මයා. (අම්පාරෙයි)
(திரு. சோமரத்ன செனரத்—அம்பாரை)
(Mr. Somaratne Senarath—Amparai)

කළානායකතුමනි, අධ්‍යාපන සිය වස ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා ලොතරැයිසක් ආරම්භ කිරීමට අරඹන මේ වේලාවේ වචනයක් දෙකක්වත් කළා නොකර බැහැ. මා කළා කරන මේ මොහොතේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ සංචාරය කරනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ ගුරුවරුන් රැස් කර අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කරන්නට යන දේශනයේදී ගුරුවරුන් කළා කරන්නට ඉල්ලූ අවස්ථාව නොදුන් නිසා, ගුරුවරුන්ට කළා කිරීමට බැරි නිසා මේ ගරු සභාව මගින් ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම සඳහා කරුණු කීපයක් කියන්නටයි, මා නැගී සිටියේ.

කළානායකතුමනි, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේත්, නැගෙනහිර පළාතේ තවත් ඡන්දදායක කොට්ඨාශ කීපයකත් සංචාරය කරන්නට අදහස් කර තිබෙන අවස්ථාවේදී, පළාතේ අධ්‍යාපන නිලධාරීතුමා පාඨශාලාවල ප්‍රධානාචාර්යවරුන් කැඳවා සාකච්ඡා සභාවක් පැවැත්වූවා. එහිදී අධ්‍යාපන නිලධාරීතුමා ඒ ගුරුවරුන්ට කීවා, “අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අපේ ප්‍රදේශයට එනවා; අපි එතුමා බොහොම ඉහළින් පිළිගන්න ඕන; තොරණ කීපයක් බඳින්නට ඕන; හෝජන සංග්‍රහයක් පවත්වන්නට ඕන; ඒ නිසා එක් එක් ගුරුවරයා රුපියල් හතර පහ බැගින් දී මේ වැඩය සාර්ථක කර ගන්නට ඕන.” කියා. ඒ අවස්ථාවේදී එක් ගුරුවරයෙක්

නැගිට, “මේ ඇමතිවරයා වෙනුවෙන් නම් අපි එක තඹයක්වත් වියදම් කරන්නට කැමති නෑ” යනුවෙන් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. තවත් ගුරුවරයෙක් ඒ යෝජනාව ස්ථිර කළා. ඒ යෝජනා ස්ථිර කළ ගුරුවරුන් දෙන්නා ඒ ප්‍රදේශයෙන් මාරු කරන්නට පැය 24 ක් වත් ගියේ නැහැ. එයින් එක් ගුරුවරයෙක්, ගුරු සංගමයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයෙක්. ඒ ප්‍රදේශය දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් නිසා, වෙන ප්‍රදේශයකට මාරුවක් ගත්තේ මොන විධියකින්ද කියා බලාගෙනයි, ඔවුන් හිරිසේ. එම නිසා, මේ කටයුත්ත එක අතකින් ඒ ගුරුවරුන්ට වුණු සහනයක් හැටියට සලකන්න පුළුවනි. ඒ කොයි එක වුණත්, මේ කටයුත්ත කර තිබෙන්නේ ද්වේෂසහගතවයි.

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පිළිගැනීම සඳහා මුදල් වියදම් කරන්න ඒ ගුරුවරුන් අකමැතිවීම ගැන කරන්න දෙයක් නැහැ. ඒ අයගේ ඕනෑ එපාකම් ඉෂ්ට කරන ඇමතිවරයකු වශයෙන් විශ්වාසය දිනාගෙන හිටියා නම්, එතුමා පිළිගැනීම සඳහා මුදල් වියදම් කරන්න සමහර විට ඔවුන් කැමැති වන්නට ඉඩ තිබුණා. ද්වේෂසහගත හේතූන්, දේශපාලන හේතූන් නිසා ගුරුවරුන් මාරු කිරීම්, ගුරුවරුන්ගේ බෙලි කැපීම් වැනි දේවලුත් ඔය ප්‍රදර්ශනයෙන් පෙන්නුම් කරන්නට යනවා නම්, මේ යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්නට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. එහෙම නැතිව එක පැත්තක කෙරුම් පමණක් පෙන්වන්නට මහජන මුදල් වියදම් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, අප කිසිසේත්ම මේ යෝජනාවට පක්ෂ නොවන බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි.

මගේ ප්‍රදේශයේ පාඨශාලාවල, බනිස් වෙනුවට දැන් දෙන්නේ විස්කෝතුයි. ඒ වාත් සමහර ඒවායේ දෙනවා, සමහර ඒවායේ දෙන්නේ නැහැ. ඒ අතරම, ඒ විස්කෝතු දෙන්නේත් පාඨශාලාවේ ඉගෙන ගන්නා සියලුම ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන්ට නොවෙයි. විස්කෝතු දෙන්නේත්, 7 වැනි ප්‍රමාණයෙන් පහළ ලමයින්ට පමණයි. ඊට ඉහළ පන්තිවල ලමයින් විස්කෝතු කැවීම ඔවුන්ට බඩේ කැක්කුම් හැදෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් ඉහළ

විසර්ජන පනත :

සම්මතිය

නැහැ. ඒ මොකද කියා ඇසුවාම කියනව, විස්කෝතු දීම දැන් කරන්නෙ හත් වැනි පන්තිය දක්වා පමණයි කියා. සමහර ඉස්කෝලවලට විස්කෝතු දෙන අතර තවත් සමහර ඉස්කෝලවලට විස්කෝතු දෙන්නෙම නැහැ. විස්කෝතු දීමේ ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් ඇතැම් ආසනවල ඇත්තේ නැහැ. ඒ නිසා විස්කෝතු හෝ බනිස් හෝ—දෙන ඕනෑම දෙයක්—සමසේ සෑම පාසලකටම බෙදා හැරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සකස් කරනව නම් එය මේ සියවස් ව්‍යාපාරයට වඩා හොඳ බව මතක් කරන්න කමතියි.

කථානායකතුමනි, මට පෙර කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙකුම අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංවිධානය හෙවත් පාඨශාලා වගී කිරීම සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණි. මමත් ඒ ගැන වචන යක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. මේ පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය නිසා ඇතැම් ළමයින් හත් වෙනි ප්‍රමාණයෙන් පාඨශාලා හැර යන්නට පටන් ගෙන තිබෙන බව පෙනී යනව. සමහරවිට එහි හොඳ පැත්තකුත් තිබෙන්නට පුළුවන්. හැම පාඨශාලාවක්ම මහා විද්‍යාල යක් බවට පත් කරන්න යයි අපි කියන්නෙ නැහැ. ඒක කරන්නටත් බැහැ. එහෙත් ප්‍රදේශයේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව ගණන් බලා ඒ අනුව ඒ ඒ ප්‍රදේශවල මහා විද්‍යාල ඇති කිරීම යුතුකමක්ව තිබෙනව. මගේ ආසනය තුළ මහා විද්‍යාල 7 ක් පිහිටුවන්නට යෝජනා කර තිබෙන බව මා දන්නව. මගේ ආසනයේ මධ්‍ය මහා විද්‍යාල එකක් වත් නැහැ. තිබෙන්නෙ මහා විද්‍යාල 7 ක් පමණයි. ඒ මහා විද්‍යාල හතෙන් තවම ප්‍රධානාචාර්යවරුන් නැහැ. එකක දෙකක පමණක් සිටිනව. අනික් ඒවායේ තවම ප්‍රධානාචාර්යවරුන් නැහැ.

පාසල්වල ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීම ඉතා දුර්වලය යයි ඇමතිතුමා පමණක් නොව නොයෙක් උදවිය රට පුරාම ප්‍රකාශ කර ගෙන යනව. එහෙත් ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීම නියම තත්ත්වයට නගා ලීමට අවශ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ ලොකු හිඟයක් රටේ තිබෙනව. මගේ ආසනයේ පාඨශාලාවල පමණක් ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් හැට දෙනෙකුගේ තරම් හිඟයක් පවතිනව. මේ තත්ත්වය නිසා ශිෂ්‍යයින් පහළ පන්තිවල සිට ක්‍රමයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිය, අධ්‍යයන පොදු සහතික (ඉහළ පෙළ) වැනි පන්තිවලට

උසස් වීමෙන් පසු අනිවාර්ය වශයෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගෙන ගන්න සිදු වූ විට විශාල හිරිහැරයකට භාජන වෙනව. මන්ද? පහළ පන්තිවලදී මූලික දැනීමක් ලබා ගන්න ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් නොසිටි නිසා ඉහළ පන්තියෙදී උගන්වන දේ අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ අඩු පාඩු සපුරා දෙන අතර ගුරු හිඟය, ගොඩ නැගිලි හිඟය, පාසල්වල දාවල් විස්කෝතු ප්‍රශ්නය, බෙලි කැපීම, ගුරු මාරු කිරීම්, දේශපාලන පරිගැනීම් ආදිය මේ පවත්වන්නට යන ප්‍රදර්ශනයේදී ඉදිරිපත් කරන්නට ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවාදැයි අසමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් සමාප්ත කරනව.

ප්‍ර. භා. 11.32

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.
(බේරුවල)

(ஐ.அப்.எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—
பேரூவல்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar—Beruwala)

Mr. Speaker, the Motion before the House only asks for the sanction of the House for certain expenditure to celebrate the centenary of the Education Department. But we had occasion this morning and last evening to hear hon. Members relating a tale of woe about the attitude of the department with regard to educational problems in their constituencies and also making comments about the manner in which the department is setting about in the matter of reforming the system of education in this country. I do not know whether this is an appropriate occasion for Members to make comments on a Bill that has yet to come before this House. The question before us is whether it is proper for us to provide for any expenditure for celebrating the centenary of the department.

I need not mention on this occasion how, during the last one hundred years, education has progressed in this country. I believe when the department was set up only two per cent of the people in this country were literate. Since then we have made such giant strides in education that today almost 90 per cent of the people of this country are literate. If

විසර්ජන පනත :

සම්මතය

[අඛණ්ඩ බකර් මතර් මය.]

that is so, is this not an occasion for us to celebrate and to tell the people in what way this has been achieved and what progress we have made from time to time? It is for that purpose that the Minister has come before this House for its sanction to incur the necessary expenditure.

Mr. Speaker, we are well aware of how the problems of reform in education were handled by the Opposition when they were in power. Those hon. Members who had so many adverse comments to make should remember the manner in which they handled educational problems in this country. A number of hon. Members made mention of the fact that in spite of education many people are unemployed. May I ask them: Where does the fault lie? Is it not due to the manner in which their Government conducted the affairs of the department and the short-sighted policy they followed in the matter of education? We know how children were just allowed to receive education without any kind of planning. The universities produced graduates qualified in Pali, Sinhalese and Sanskrit, which was certainly not what was required in a developing country. There was no emphasis laid on science and agriculture.

It is hardly necessary for me to mention here that we are now planning a different type of education for the children of this country. We are following a different policy. We do not want the universities to function as factories to produce arts graduates. Our policy in education is to see that the education a child receives is such that when he has completed his education he will be fit to take his place in society, and he will not depend on the Government to give him a white-collar job but will be fit to carry on some vocation of his own. In short, we want him not to be a drag on the State but an asset to the country.

That is the policy this Government is following. Many steps have been taken towards that end, and plans

drawn up to implement that policy are being implemented. Need I mention on this occasion how the Education Department is now planning to see that those students who pass the G. C. E. (Advanced Level) Examination with some knowledge of science be put through an intensive course in order that they may be qualified to teach science in our schools. They will qualify themselves and be diploma-holders. We are laying emphasis on science, and science education will be the order of the day.

Besides, I think it is not a secret that this Government is also following a policy of laying emphasis, as I said, on agriculture. We know that the University has accepted agriculture as a subject. We will have graduates qualified in agriculture. This Government is following a policy of laying emphasis on vocational training and science education.

Reference was made by some hon. Members to the pupil teachers' examination. If those hon. Members would only search their conscience and recall the manner in which they conducted themselves when they were in power and how pupil teachers were appointed in their time, they will not come before this House and try to find fault with what we are doing at the moment. An hon. Member said that in the matter of the appointment of pupil teachers, lists of those appointed were being hawked about. But, may I ask, were not the names published in the papers only a couple of days back? That was not an official list published by the Government. The press had somehow obtained a list of those pupil teachers who had been successful at the examination, and that list was published. In the same way some of the Members of Parliament could have approached a clerk or some such officer in his own area and obtained the names of those pupil teachers who had been successful at the examination. So that does not mean that this list was given only to a privileged few.

විසර්ජන පනත :

සම්මතිය

Nobody denies this fact: the results were published not by the Ministry as such but by the Examinations Branch; they were the results of the examination conducted by the Examinations Branch of the Ministry of Education. They are not making any allegation that examinations were not properly conducted. They do not even make the allegation that in the matter of results there was interference by the Ministry or by the Minister or by any Member of Parliament. The normal procedure and correct methods had been followed.

The results are now with the Ministry and in a few days time selections will be made.

I must at this stage say that in my own constituency a number of those who had been successful at the pupil teachers' examination have already procured employment and they will not accept appointment as pupil teachers. As a result of a large number being called for the interview the department gets the opportunity to find out those candidates who are still without employment and also those candidates who do not wish to accept the offer of employment as pupil teachers. The interview is held in order to overcome such difficulties.

The hon. Member for Anuradhapura (Mr. K. B. Ratnayake) also drew attention to this matter. This will enable you to weed out the blind and the deaf, the dumb and the maim. In this process marks will be allotted. That does not mean there is interference whatsoever.

They were talking about the emphasis that is laid on science education. A large number of those who offered science subjects at the pupil teachers' examination were selected with a view to emphasizing science education in schools. Is that not a fact?

What happened as a result of the policy followed by the previous Government and the Government before that? The teaching of the English language was forgotten in schools. No emphasis was laid either on the

education of children in the English language or on giving them the necessary training to follow a course in English. With what results? Today we require more and more people to qualify in English. The Chairman of the N.C.H.E. lays emphasis on every platform on the need for a better training in English. We always find those qualified to speak about education asking the Government to give more and more opportunities for children to study English. That is the state of affairs today. The Government has consented to select almost all candidates qualified to teach English when the selection of pupil teachers is done. The Government will not take into account whether a candidate comes from a particular electorate or whether a candidate belongs to a particular political party or anything of that sort. And that is the reason for this centralized system of education. The selection has been entrusted not to politicians, not to Members who are participants in party affairs, but to the head of the Education Department in that particular region. In such circumstances, how can there be political influence. I know what they did in the past, but that is not the system that is prevailing today.

No order has gone from the Ministry to the regional offices. The Director of the region interviews the candidates and selections are made by him.

There was some mention about the allocation of funds for buildings and money spent by the Government in providing building facilities in different electorates. Is it necessary for me to enumerate the manner in which the last Government spent money from the central coffers to help particular candidates or particular Members of Parliament?

An hon. Member gave me the HANSARD wherein the Hon. Minister gave details of how the last Government spent money in order to help particular Members of Parliament. I think my repeating some of them will be quite proper as that will indicate how the last Government spent the money. Here are the expenditure

විසර්ජන පනත :

සම්මතය

[අබ්දුල් ඩබ්ලිව් මාකර් මයා.]

figures for a particular year as given by the Hon. Minister. Gampaha, Rs. 119,785; Minuwangoda, Rs. 123,135.60; Dompe, Rs. 113,517.80; Kelaniya, Rs. 149,210.60.

When compared to those figures, some electorates were allocated very little money. In the case of Ja-ela, the allocation was Rs. 29,000; Mirigama had only Rs. 16,000; Nattandiya had Rs. 20,000; Wennappuwa had Rs. 25,000.

As against that, Medewachchiya was allocated Rs. 272,000, and Anuradhapura for which my hon. Friend said that nothing is being done, had Rs. 203,000 allocated. I am not going to give the entire list. But there was of course Kegalla to crown it all, which had Rs. 1,193,777, whereas the Ruwanwella electorate which was represented by a Member of Parliament belonging to the United National Party, had not a cent spent in that respect.

That has been the manner in which the last Government has been spending money. But I am asking them whether this is the policy followed by the present Government.

A certain amount of money is set apart and every electorate is provided with a certain sum of money for building purposes. My electorate probably gets the same amount as the Dompe electorate. There has been no difference whatsoever in the matter of constituencies or electorates. The policy followed by the present Government has been to allocate the money equally among the various electorates.

Then they were talking of the reorganization of schools. It has been mentioned in this House over and over again that the system the last Government followed was to placate a politician or a Member of this House. It was only a question of providing the money and changing the name of a school to a maha vidyalaya after organizing a tamasha or function for the Minister or for the Parliamentary Secretary, but in fact

no change in the organization took place. That was the policy followed by them. There was no question of organization or some system being followed. But of course the present Government is not denying to certain areas maha vidyalayas where maha vidyalayas are necessary. The policy that is now followed is, where there are a large number of schools they are all grouped together with a view to providing both facilities for better education and more opportunities, and graduate teachers are sent to teach in the upper classes.

In my own electorate there is one school, the Paiyagala or Bandaranaike Vidyalaya, and opposite that there is another school, which is also a maha vidyalaya. Half a mile away or one mile away there is the Potuwila Maha Vidyalaya. In that way we have maha vidyalayas that were created to please my predecessor who represented the Beruwala Constituency in this House. Now the whole system is being reorganized. Under the new system, in Paiyagala we shall have a maha vidyalaya which will concentrate on arts subjects and another where facilities for the study of science will be provided.

Of course, I am not qualified enough to talk on the subject, and therefore I do not want to say much on the question of reorganization. But I wish to say this: Some hon. Members stated that this Government is making use of this opportunity to do propaganda work for the next general election. Mr. Speaker, I say that what they did they are unconsciously revealing in this House. Hon. Members mentioned in this House what they did just before the last general election. They had an industrial exhibition. What was the purpose of holding that industrial exhibition? It was to provide a platform for election propaganda. They also had some Railway centenary celebrations or something like that where they exhibited the colour-light signalling system, trains running right round the Island, and all that sort of propaganda for the benefit

விசேஷ உரை:

சுருதி

of the party. That was how they acted and conducted propaganda for the election.

Do they think that this Government will also follow a policy like that? The National Government is not prepared to do that. We know what the results were. They spent government money in carrying out propaganda for their party. What happened? In spite of the industrial exhibition and the centenary celebrations and all the propaganda, they were driven out of power by the people. You cannot fool the masses, for the masses know what to judge and how to judge.

Here we are going to have a centenary celebration that is in keeping with our history. We all know that for everything we have celebrations—we have silver jubilee celebrations, golden jubilee celebrations, and centenary celebrations. That is something that takes place in social life, at home, outside and in public institutions. So, by this celebration we are going to make known to people how the National Government is conducting affairs in relation to education. We are not making this an opportunity to do propaganda work as the Opposition did when they were in power. This exhibition will enable the Government to show the people, by means of the decentralized activities in the matter of the celebrations, how certain systems are being followed, how emphasis is placed on agriculture, industry, scientific education, and so on. That is the purpose of our holding these centenary celebrations. I trust that hon. Members on both sides of the House will look at it in that light and pass this Motion without a division.

ஜ. கா. 11.50

பி.பி. கா. விசேஷ விவாதம் (சுருதி)

(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

I could not help thinking, when listening to the hon. Member for Beruwala and his views about celebrations, whether these things are done for propaganda purposes and whether they should be tolerated. His memory does not seem to go back far enough. I think it was the Hon. Minister of State who started these celebrations with a Royal Food and Agricultural Exhibition on the eve of the 1956 elections. And, of course, he lost. We had an industrial exhibition and, of course, we also lost. Now the Hon. Minister of Education wants to have an educational exhibition, and perhaps the results will be the same.

The advice I can give the hon. Member is, perhaps, something very close to his heart. When it comes to this kind of wasteful expenditure the best advice I can give is, cut it out. You will see, if you stop to examine these things, talk of having no money, of governments being broke, of deficits in expenditure, of the need to auction people's FEECs in order to survive. When we have reached that stage, would it not be a far better thing in all honesty to collect whatever money we can? I am not objecting to money being appropriated for educational purposes when your educational structure itself shows that you have urgent need of buildings, of more teachers, of improvements in the standard of education, of science laboratories and of playing fields. In fact, the hon. Member for Anuradhapura (Mr. Ratnayake) made a very strong point that our sports instructors are now too old for any games at all. I think the time has come when we should appropriate our money for something much better than the kind of stupid celebrations which the hon. Member for Beruwala (Mr. Abdul Bakeer Markar) wants. I would appeal to him once again to cut this out.

வினாக்கள்:

வினாக்கள்

உ. லோகேசா சிரிவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. சொய்சா சிரிவர்தனா)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Totally ?

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் லண்டனாசனா மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Totally.

This is not something which the hon. Member for Beruwala would possibly want to advocate.

At a time of national austerity I am opposed to the idea of the Hon. Prime Minister telling the people to tighten their belts. One can understand if the people are asked to tighten their belts after you have cut out your celebrations. But why should they be simply asked to tighten their belts to no purpose? One begins to wonder why the poor people of this country should tighten their belts while the Government is carrying on regardless. And what are you celebrating? After hundred years of education, we have the Hon. Iriyagolle. That is marvellous !

In any country in the world, especially under-developed countries—for instance, look at the history practically all over contemporary Africa—you will note that it is very difficult to find much talent to constitute Cabinets. Some of these countries have not had even the advantages that Ceylon has had in this infrastructure development. But when it comes to the matter of appointing Ministers in other countries, you find almost as a matter of routine that the most educated member of the Cabinet is the Minister of Education. What a difference in Ceylon after hundred years of education ! Is this what you are going to celebrate? Is the Federal Party going to celebrate Mr. Iriyagolle's accession as Minister of Education? These are the questions which strike one.

I can understand the Hon. Prime Minister wanting to include agriculture as an integral part of our curricula. I wish him all success. I very much appreciate some of the efforts that are being made to take science education into the villages. An excellent job is being done. But are we really proud of what we have achieved after hundred years? We have Mr. R. D. Sirisena as Commissioner of Examinations, the man who broadcasts over the radio at the Ceylon Broadcasting Corporation and exhibits to the public that he can speak neither English nor Sinhala in public. Is this what you are going to advertise and be proud of? I think it is certainly far better if we adopted a practical scheme appropriating whatever money that can be collected. I have no objection to the lottery in principle, but I prefer to see the money so raised used intelligently for some practical purpose.

One last matter, Mr. Speaker, before you suspend the Sitting in a few minutes. We have the system of pupil teacher appointments. I have tried to understand the mysteries of the scheme of appointments. As far as I can see, this is what happens. People sit for an examination; the examination results are there. That is on the written papers. Then comes the mystery of the actual appointment. A local interview is held by the Regional Director's office. At this interview 25 marks is the maximum that is permitted to be given to the best student. 300 marks are given at the head office, and the way those marks are allotted is a mystery.

உ. லோகேசா சிரிவர்தனா மஹா.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

By the Examinations Department ?

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் லண்டனாசனா மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Exactly, by the department in the charge of Mr. Sirisena, the man who can speak neither English nor Sinhala in public.

விசேஷ உரை :

சபை

How do they do it? If you probe the mystery of how Mr. Sirisena gives these marks, you will be surprised. Mysterious directives come from the head office, from the Minister. In the case of individuals with a political pull, you suddenly find the department bumping up the marks. Several hundreds are added.

செ. வி. வி. வி.

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

That is with regard to examinations?

செ. வி. வி. வி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It has nothing to do with the examinations. I am talking of the *sammukha parikshana*. I am talking of the mystery of the 300 marks. I am not referring to the answer papers. I am not alleging that there is any fiddling in the papers or the marking of the papers. My allegations are in regard to the way marks are awarded for an interview, with 25 marks being given by the man who actually does the interviewing and 300-odd marks added at the head office at the whims and fancies of politicians and their minions. This is the system.

I wish the Hon. Minister would give us an explanation of the actual working of the system. After a little research, these are the facts that I have been able to unearth as being factually true. I make this statement with all responsibility. Some of the officials say to us, "What can we do? We must survive and please the parties in power."

செ. வி. வி. வி.

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

We shall have to adjourn the Debate.

செ. வி. வி. வி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I have practically concluded my speech, Sir. I have only a few more words to add.

All I am saying is that these are matters worthy of investigation and they should therefore merit attention. Before we start applauding and passing a Vote for a large sum of money to be spent on celebrating, I ask, is this what we are going to celebrate?

I am totally opposed to this Vote being passed for that reason, and while I have no objection to money being spent on a worthy cause, I object to it being spent in this manner.

There are a number of other speakers from the Opposition—the hon. Member for Dambulla (Mr. T. B. Tennekoon), the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne), the hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody), the hon. Member for Horana (Mr. Wickremanayaka)—waiting to speak I thank you for your indulgence.

செ. வி. வி. வி.

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

If there are any more hon. Members to speak on this Motion, they will have to do so on the next occasion because this Debate must be adjourned at this stage to enable the Second Reading of the Industrial Disputes (Special Provisions) Bill to be taken up.

செ. வி. வி. வி.

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

This will not be taken up again today?

செ. வி. வி. வி.

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

No. It will have to be adjourned. You might move the adjournment of the Debate. We can go according to the Order Paper.

கார்த்திக் கார்த்திக் (விசேஷ விநிவிவா) பதன்
கெடுபிசன ஸ் கார்த்திக் கார்த்திக் (கண்ணாடு)
பதன் கெடுபிசன

—தேவன வர் கியவித

செ. சே. கார். பீஸவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
I move,

“That the Debate be now adjourned.”

புனிய விசேஷ தீர்ன் கலகலிதன வி.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ரீவ் துருவலே விவாடக கல்கலிதன தீ.

புனன் கிவ விவாடக 1968 துருவலே 2 வன கிவாடக
புனன்வன துருவலே.

இதன்படி விவாதம் துத்திவைக்கப்பட்டது.

விவாதம் 1968, ஆகஸ்ட் 2, வெள்ளிக்கிழமை
மீளத்தொடங்கும்.

The Debate stood adjourned
accordingly.

Debate to be resumed on Friday, 2nd
August 1968.

கல்கலிதன

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is sus-
pended till 2 P.M.

தீர்ன் ரீவ் துருவலே கல்கலிதன துருவலே
தீர்ன், ப. வ. 2 வ கல்கலிதன பதன்வன தீ.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும்
பி. ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M. and then resumed.

கார்த்திக் கார்த்திக் (விசேஷ விநிவிவா)
பதன் கெடுபிசன

கார்த்திக் கார்த்திக் (கண்ணாடு)
பதன் கெடுபிசன

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (விசேட
ஏற்பாடுகள்) மசோதா

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்த)
மசோதா

INDUSTRIAL DISPUTES (SPECIAL
PROVISIONS) BILL

INDUSTRIAL DISPUTES (AMENDMENT)
BILL

தேவன வர் கியவிதே தினாபரம் கியவன தீ.

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளைகள் வாசித்தப்
பட்டன.

Orders for Second Reading read.

கல்கலிதன

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The House can discuss both items
together but the vote will be taken
separately.

செ. சே. சே. கல்கலிதன

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)
(The Hon. M. H. Mohamed)

The Industrial Disputes (Amend-
ment) Bill contains three amend-
ments all of which have been neces-
sitated by certain decisions of the
Supreme Court.

Firstly, the Bill seeks to repeal all
amendments made to the principal
Act by the Industrial Disputes
(Amendment) Act, No. 27 of 1966.
Hon. Members will recollect that Act
No. 27 of 1966 was introduced in Oct-
ober 1966 following certain Supreme
Court decisions and the consequential
appointment of presidents of labour
tribunals by the Judicial Service
Commission. At that time the
Supreme Court held the view that
certain types of industrial disputes
were of a justiciable nature and were,
therefore, not referable for settle-
ment by arbitration. In conformity
with this view, additional provisions
were made by Act No. 27 of 1966 to
enable the Minister of Labour to re-
fer such disputes to labour tribunals
appointed by the Judicial Service
Commission, for settlement by ad-
judication.

Subsequently the Privy Council
had reversed the Supreme Court de-
cision and held that presidents of
labour tribunals need not be appoin-
ted by the Judicial Service Commis-
sion. Following this decision all pre-
sidents have been appointed by the
Public Service Commission.

In view of these new developments
which took place after the introduc-
tion of the Amendment Act No. 27 of
1966, the need for the provisions in-
troduced by that Amendment Act has

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ceased to exist and all such provisions have now been rendered inoperative. This Bill therefore provides for the withdrawal of all amendments introduced by Act No. 27 of 1966.

Secondly, the Bill makes provision for the removal of certain words from the definition of the expression "workman" in the Industrial Disputes Act. This amendment is intended to clear certain doubts as regards the applicability of the definition to workmen whose services have been terminated.

Thirdly, this Bill provides the manner in which the superintendent or the manager of an estate should be described in an application to a labour tribunal and in arbitration references. This amendment is intended to rectify the defect in the existing law.

Those are the objects of the Industrial Disputes (Amendment) Bill and I am sure the House will support this Bill.

In regard to the Industrial Disputes (Special Provisions) Bill, at the outset I wish to apprise hon. Members that the passage of this Bill requires a two-thirds majority of the whole House in view of the constitutional amendment proposed in Clause 10 of the Bill.

As stated in the long Title, this Bill provides for the removal of certain difficulties in the settlement of industrial disputes and other matters under the Act arising from certain Supreme Court decisions and a subsequent decision of the Privy Council.

For the convenience of hon. Members I may briefly state the effects of these various decisions.

In November 1965 the Supreme Court held that presidents of labour tribunals who determine applications made to them by workmen were judicial officers and should therefore be tribunals to re-hear the cases and decide them *de novo*.

appointment by the Public Service Commission was held to be invalid and consequently all applications received by them and all orders made by them were also held to be invalid and unenforceable.

Subsequently, in May 1966 another decision was made by the Supreme Court according to which an arbitrator and an industrial court were required to be appointed by the Judicial Service Commission for the purpose of settling certain types of industrial disputes which were described by the Supreme Court as "justiciable issues". In view of this second decision all references that were pending before arbitrators and industrial courts at that time were rendered invalid and all their awards became unenforceable.

The cumulative effects of these decisions and a few other consequential decisions of the Supreme Court caused immense hardship and inconvenience to workmen who were involved in all such cases.

However, in March last year, the Privy Council had reversed the decision of the Supreme Court and the labour tribunals, arbitrators and industrial courts have resumed full operation thereafter. Even then, those cases which were affected by the Supreme Court decisions and certain consequential orders made by labour tribunals remain unresolved. The workmen involved in such cases cannot seek alternative remedy unless they appeal to the Privy Council or to the Supreme Court, as the case may be, in each such case. Hon. Members will, no doubt, agree with me that such appeals are beyond the reach of the ordinary workmen and also involves delay.

This Bill, therefore, provides for suitable remedy in all such cases by declaring the relevant Supreme Court decisions and labour tribunal orders null and void and enabling the Supreme Court and the labour tribunals to re-hear the cases and decide them *de novo*.

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්]

The Bill also seeks to make constitutional provision for the appointment of presidents of labour tribunals by the Public Service Commission, the industrial court penal by the Governor-General, and arbitrators by the Minister of Labour and the Commissioner of Labour. This provision has been made for the purpose of finally settling the question of jurisdiction of these bodies with a view to ensuring expeditious settlement of cases.

I, therefore, trust that hon. Members on both sides will appreciate the need for the provisions contained in this Bill and extend their fullest co-operation to secure the two-thirds majority required for the passage of the Bill.

ප්‍රශ්න සහතික කරන ලදී.

வினாக்கள் எடுத்தியம்பப் பெற்றன.

Questions proposed.

අ. හා. 2.10

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

As far as the Opposition is concerned, we are prepared to support the Bill of the Hon. Minister of Labour and Employment. We are also doing our best to give him the necessary votes to secure the two-thirds majority required for a constitutional amendment.

I want to make it quite clear that, in doing so, none of the parties in the Opposition want to be misunderstood as endorsing the labour policy of the Hon. Minister of Labour or the labour policy of this Government. We are doing so only because we are aware of the fact that there is a large backlog of cases—industrial court matters, labour tribunal matters and arbitration matters—which are held up and in regard to which the legal position appears to be quite uncertain unless this legislation is enacted. In the interests of the workers concerned

we are anxious to see that they do not suffer this misery for much longer, and in order to enable them to get the relief that is possible in regard to the various awards that have been made or that can be made on their behalf, we have decided to support these Bills that have been presented.

The situation in regard to labour relations in this country is not a very happy one. The Government of 1956, containing as it did a fairly large representation of labour, did endeavour to set up a Parliamentary Committee for the purpose of reviewing the entire field of labour legislation, particularly with a view to benefiting the workers, whether they acted through their trade union organization or whether they were unrepresented workers. Some of the recommendations of that committee would certainly meet with approval even today. I myself do not necessarily agree with all that the committee decided, but a number of the beneficial recommendations were sought to be implemented. As is usual in most of these matters, implementation was somewhat tardy and all the good intentions were not realized. The present position in regard to labour relations is not at all a very satisfactory one. In fact, in a country which is really going through a period of economic crisis, with Government as the largest employer, where employer-employee relationships are in fact also in a crisis, the method for settling disputes, from the point of view of labour, is not at all a happy one. We find that in crucial instances over the years recourse was had to emergency laws for the purpose of preventing workers who want to withdraw their labour from doing so.

ගරු ඩබ්ලිව් ජේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

We did not do that.

කාර්මික ආරුවල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරුවල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You did. In the sorters strike, the service was declared an essential service.

දුදු බඩ්ඩි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Ask the Minister of Posts and Telecommunications. One man was arrested for having gone there to speak to the strikers. The strike was settled on the basis of emergency laws.

දුදු බඩ්ඩි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Emergency laws were used to increase their pay.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is only one of the things you did. There are many other things you did. You used emergency laws to suppress co-operative societies also.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I should be very willing to engage in a debate with the Hon. Prime Minister on the question of the use of emergency legislation. I think we will probably have an opportunity of discussing that once again.

The question to which I was really trying to draw the attention of the House is not necessarily a controversial matter as between the Government and the Opposition today. It is a question in which the Hon. Prime Minister need not really by his intervention have identified himself so completely with the capitalist class in this country. I was only talking

—දෙවන වර කියවීම

about the fact that as between capital and labour these matters tended to be resolved on the basis of an appeal to emergency legislation.

The history of labour legislation in this country is in fact a painful one. In most countries it was a painful one. In our country too we had the same troubles, we had the same martyrs, in the history of the labour movement, in the struggle for securing legal rights for employees. I do not wish to go back to the history of British labour legislation and narrate incidents like the Toll Puddle Martyrs and matters of that kind. The Hon. Minister of Industries and the hon. Member for Yatiyantota very well know that most of these matters in Ceylon began to get adjuted only after the entry into the second State Council of representatives who were prepared to champion the cause of labour. At that time two members of the Lanka Sama Samaja Party were in the second State Council. But before I come to that, we must pay a due meed of tribute to a person, all of whose actions we do not endorse, whose later political history certainly we cannot approve of, but who, in his day, did champion the rights of labour for a period of time at least, in an indomitable manner. I refer to the late Mr. A. E. Goonesinha. In the days when Mr. Goonesinha formed his labour union and, later, the All-Ceylon Trade Union Congress, in his earlier strikes in the Railways, the Port of Colombo the Tramways, Mr. Goonesinha certainly displayed a certain courage, a considerable degree of courage, in leading those workers who were in his organizations in those struggles. The Government of the day, the direct agents of Whitehall in Ceylon, disapproved of what he did. There was a time when association with labour, a passing association with labour, was made use of for the purpose of attacking Anagarika Dharmapala. The Government of the day, the British Government in Ceylon, despite the history of liberal labour legislation commencing in the

කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරවුල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

latter half of the last century in Britain, was not prepared to extend that liberalism in regard to colonial labour in Ceylon. Mr. Goonesinha nearly lost his life in the Tramways Strike of 1929. A proctor who was mistaken for Mr. Goonesinha was shot dead. Now, I mention this for the reason that after the Donoughmore Constitution was imposed on this country, when in the second State Council, with the broader franchise, it was possible for representatives of the working class to agitate for labour legislation, we saw a number of ordinances, the Trade Union Ordinance, the Workmen's Compensation Ordinance, the Conciliation Ordinance, and the like. But that did not solve the problem.

When we came to the period of the second World War there was really no machinery in regard to industrial relations other than the Conciliation Ordinance which gave in fact very few powers to the Labour Department or to anybody to settle labour disputes. It only provided for bringing disputing parties together; and if the employer refused to come to the conference table, there was no means of compelling him to come. The Conciliation Ordinance was all that was available, and during the war the Government was very anxious, in the interest of prosecuting the war effort, to see that there was class peace; and for the purpose of ensuring class peace they used the Defence Regulations to enact what was known as the Essential Services (Prevention of Strikes and Lockouts) Order.

This was the first attempt to enforce compulsory arbitration in respect of labour disputes.

In the early days by the use of the Essential Services Order they provided for a matter in dispute to go by way of petition to the district court, the district court sitting as labour tribunal. In the early days, no doubt in the interests of giving concessions to labour, the Government framed the policy which

—දෙවන වර කියවීම

enabled wages boards to give enhanced rates of wages at the time; and so labour tribunals themselves tended to be sympathetic to labour at the start.

But as the war drew to its close, its other face began to manifest itself. Labour was considered troublesome. It was thought necessary to use the big stick. The police were called in whenever there was a strike, and a large number of work-places were deemed to be essential services, including a place like the Wellawatta Spinning and Weaving Mills.

Textiles were controlled, and since there was a textile control order, a place that produced textiles was considered to be an essential service. Therefore, when workers went on strike in 1945, the police were used against them. The only available machinery was to go to the district court which sat as a labour tribunal and exercised all the powers of a district court.

Now that was all very unsatisfactory. Labour was coerced into doing what the employers wanted through the use of the Essential Services Order.

In regard to relations of labour with the State, the situation has not changed. We have the same provisions, the same draconian provisions in regard to labour which were there in the old Defence (Miscellaneous) Regulations of the war period carried over and enacted every time by way of regulations whenever Part II of the Public Security Ordinance is brought into effect. Whenever His Excellency the Governor-General, of course on the advice of the Hon. Prime Minister, has cause to apprehend that a state of emergency might arise in this country, he brings Part II of the Public Security Ordinance into effect, and the moment that part is invoked, regulations are enacted—they have them ready all the time—which place the most harsh conditions upon labour.

කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාධුල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

Part III of the Public Security Ordinance, brought in by the amending Act of 1959, did not improve the position where the Prime Minister uses emergency powers. Under those powers, too, when he declares that some service is an essential service, punishment is provided for, through courts of law, by imprisonment and the like in the case of any worker who may even accidentally withhold his labour.

Side by side with this, the United National Party Government, the Government that came into being in 1947, decided that there must be more permanent legislation to enable the enforcement of class peace in the interests of the employer class. The Industrial Disputes Act of 1950, the first one, was definitely conceived with a class bias. Theoretically, of course, it was meant to prevent strikes as well as lock-outs. It was intended or pretended to be a measure for holding the scales evenly between capital and labour. In fact, however, it was a measure that was loaded in favour of the employer. Labour was to be coerced into accepting settlements, and since it was labour that would have to initiate strike action, under the provisions of the Act of 1950 they were generally in the position of being in the wrong.

Now, the Government of 1956 began very slowly to change the situation. The first amendment was not very much of an improvement. I remember that my good Friend the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) moved it. We opposed it. We could not see why the Government at the time should carry over the principle of compulsory arbitration at least in respect of the coercion of labour. But the hon. Member for Kolonnawa was anxious to see that better machinery was provided for the redressing of the grievances of the working class, and for that reason there came legislation, the amending Act No. 62 of 1957, which provided for the creation of labour tribunals, so that even the unrepresented workers, those who

were not members of a trade union, employed in establishments so small that the formation of a trade union was not feasible, would be able to obtain redress for their grievances.—*[Interruption]*. Yes, Act No. 62 of 57. That was a measure intended to give a larger measure of relief to the workers.

Now, Sir, it was after this that we had an indication of what was expected to take place. What was expected was that a tribunal would function away from the atmosphere of a court of law, that the parties would sit round a table and settle the dispute with a larger measure of informality in regard to discussions that would take place there. They were not to proceed strictly according to the law of evidence, but the equities in respect of matters in dispute were to be weighed by these persons who were presiding over these tribunals and industrial courts or functioning as arbitrators at a lower level and the disputes were to be received with some degree of informality. What was expected was that there would be expedition in the matter of the disposal of these matters, that these would be rapidly attended to and disputes would not be left unresolved for long periods of time. The poor worker who was dismissed or who felt that he was unlawfully dismissed or improperly or unjustly dismissed was to be given redress very fast. This was the intention, but what happened was something quite different. All these tribunals—using the word loosely to cover every forum from the industrial court right down to the arbitration table—became an arena in which lawyers were busy contesting very subtle points of law and raising all kinds of objections, technical and otherwise, and disputes dragged on day after day.

In addition to that, we had the spectacle of a large number of appeals from the employers' side, principally from the employers' side—not that the others did not—the means of appeal being available to those who have money. It was

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

generally the employer class, the companies, who went to the higher courts in appeal, and it is from that time of the appeals that we get this problem arising. It started in 1964-65, when for the first time decisions which were unpalatable from the point of view of the employer class were challenged, not on the merits of the decision, not in relation to the facts involved but on the ground that the tribunal that had given the decision was improperly constituted, that it was unconstitutional and on that ground that the decision should be set aside. That is the melancholy history of what has happened in regard to legislation affecting employer-employee disputes.

And what has faced the Minister of Labour after he assumed office is the problem of how to deal with this situation. The fact was that every measure he decided to take in regard to the question got negated by something else.

I will come now to the question that there is something much wider that we have to deal with in this country, and anyone who is going to amend the Constitution of this country has to give consideration to that question. What is the status that these tribunals of inquiry of this kind, in relation to labour disputes, should have? What position should they occupy in the constitutional structure of this country? From that point of view, a number of questions have been argued on both sides—I do not want to go into the history of this and deal with all the Supreme Court judgments that have been given since these questions began to be raised. There was the question of proper jurisdiction of a tribunal, the question whether an industrial court is competent to give the kind of decision that it was called upon to give, whether an arbitrator was competent to arbitrate as he was asked to do and so on. The history of these matters, since these questions were raised, would

form a very interesting study for a person who is interested in the history of legislation in this country. But if you look through the various decisions that have been given in the courts of law, you find that Their Lordships of the Supreme Court have not only disagreed among themselves but the same judge has on different occasions held two contrary points of view.

So, we are really in a legal mess—at any rate in regard to interpretation—in regard to this matter and while the present legislation can clear up a large number of the existing tangles, as to how effective it can be in the future is also a matter in regard to which I have some doubts unless this one question is settled in regard to the reforming of our Constitution.

The questions that were discussed were whether the functions of an industrial court, tribunal or arbitrator were arbitral, whether it was empowered to settle a dispute which was arbitral in character or justiciable in character; whether the industrial court, the president of the tribunal or the arbitrator could be deemed to hold judicial office; whether the action taken by an industrial court, a tribunal or an arbitrator was an action of adjudication or an act of arbitration.

These are questions that were discussed in the Supreme Court, and Their Lordships, from time to time, have given various judgments in the course of which they have expressed various views. I have no intention of going exhaustively into that side of the matter.

In regard to the particular questions that were discussed, my good Friend the hon. Member for Agalawatta also appeared before a Bench of five judges where a number of cases were discussed, in the course of which we had His Lordship the Chief Justice and two other judges holding one point of view, the minority point of view being held by the other two judges.

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

The definite way in which pronouncements have been made from the Bench on this matter gives rise in my mind to the gravest misgivings in regard to the future of this problem even though we enact this law now. A previous Chief Justice, His Lordship Justice Sansoni, held the view that the law as it stood was *ultra vires* in the sense that it had created the industrial court, the industrial tribunal, in a form which was an erosion of the powers of the judiciary. For that reason he was of the view that in the particular cases that had been brought up before that Bench, the appellants' point of view was correct. It was his view that an arbitrator, tribunal or industrial court should limit itself to the exercise of only arbitral powers.

This is how he went on to describe it. I am quoting from 63 N.L.R. page 83 :

"All these characteristics of the award which I have just set out are entirely consistent with the view that what is exercised by an arbitrator in the settlement of industrial disputes is purely arbitral power, the function of which is 'to ascertain and declare, but not enforce, what in the opinion of the arbitrator ought to be the respective rights and liabilities of the parties in relation to each other.' This is an entirely different power from the judicial power which is concerned with 'the ascertainment, declaration and enforcement of the rights and liabilities of the parties as they exist or are deemed to exist, at the moment the proceedings are instituted.'"

His Lordship went on to quote from a judgment of Isaacs and Rich JJ. which said :

"The arbitral function is ancillary to the legislative function, and provides the factum upon which the law operates to create the right or duty. The judicial function is an entirely separate branch, and first ascertains whether the alleged right or duty exists in law, and, if it binds it, then proceeds if necessary to enforce the law."

The Chief Justice went on to say :

"The distinction drawn between the two functions is plain to see. The industrial arbitrator creates a new contract for the future, a judge enforces the rights or liabilities arising out of an existing contract."

His Lordship was quite definite in regard to the view he held on that matter, and so was His Lordship Mr. Justice H. N. G. Fernando who associated himself with the same view.

This is what Mr. Justice H. N. G. Fernando said in the course of his judgment. This appears at page 101 of the same New Law Report.

"Each of these cases called for the determination of contested questions of fact as to the conduct of workmen or employers or as to the terms and conditions of pre-existing contracts of service. In my view, the framers of our Constitution expected that determinations of that nature should ordinarily be made by Judges of Courts, whose appointments should be made under Section 55 of the Constitution. That expectation has not been fully realized in the brief terms of Section 55. But it is at least discordant with the spirit of Section 55 that a considerable number of disputes between employers and employees, ordinarily justiciable by the established Courts, should be regularly determined by tribunals which are not appointed under that Section. The Solicitor-General argued that the purpose of Section 55 was only to secure that the choice of persons to be appointed as Judges should be made by a Commission the members of which have special knowledge of the ability and capacity of persons competent to function as Judges. Accepting that argument for present purposes, 'I see in these four cases a practice whereby persons chosen by some other authority have functioned as substitutes for Judges of ordinary Courts.'"

It was his view, therefore, that in so far as the legislation created these institutions and purported to hand over these functions to them, it was *ultra vires*.

Mr. Justice Thambiah had a different view of the matter. He pointed to the fact that the Divisional Registrar under the Kandyan Marriage and Divorce Act exercised the power to declare divorces, but he was not considered to be a "judicial officer." He was not considered to be a holder of "judicial office."

This is what His Lordship stated at page 107 of the same N.L.R. :

"In my view the term 'paid judicial officer' section 55 of the Constitution does not apply to the post held by the Divisional Registrar under the Kandyan

කාර්මික ආරාදුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාදුල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]
Marriage and Divorce Act who, in addition to his duties as Government Agent, hears and decides contested cases of divorce between Kandyan, the office of the persons who preside over tribunals constituted under the Workmen's Compensation Act, the Rent Restriction Act, the Registrar of Patents and Trade Marks and even jurors who strictly perform purely judicial functions. If the contention of the appellants is to be accepted, all these persons should be appointed by the Judicial Service Commission. The learned Solicitor-General submitted that if the term 'judicial officer' is given the construction given by the counsel for the appellants, then the Court of Criminal Appeal is wrongly constituted, since its members are not appointed by the Judicial Service Commission. He further submitted that should there be a higher court established by the Legislature to review the orders of the Supreme Court, then the members of such court should be appointed by the Judicial Service Commission. Such a result appears to be untenable."

He applied what he called the historical test in order to understand what the framers of the Constitution had in mind. I do not want to go through that entire argument. But it was his view that it was not necessary for the Judicial Service Commission to appoint industrial courts or the presidents of labour tribunals or arbitrators. He drew a distinction between that and the position as it emerged out of Bribery Commissioner vs. Ranasinghe where he held that in so far as the law created a situation in which the Bribery Commissioner could punish a person, there was an erosion of the powers of the court as they were at the time and therefore the law was *ultra vires* the Constitution, and held that the position in regard to these tribunals was of a different order altogether and that the same consideration should not apply.

The matter was in dispute even among the judges. While a certain decision was arrived at on the basis of a majority judgment—His Lordship the Chief Justice and two other judges holding one point of view and the other two holding a minority point of view—it is nevertheless significant that there was a difference of opinion. And the situation was not necessarily remedied as a

result of the matter going up to the Privy Council, because there you had the same situation in reverse. You had Viscount Dilhorne, with whom were associated Lord Upjohn and Lord Pearson holding one point of view, while Lord Guest and Lord Devlin dissented from it. There too, the judges on both sides were quite categorical in their statements as to the position that obtains and should obtain.

I am quoting from 69 N.L.R. 301. This is what Viscount Dilhorne said:

"Sanson C. J., with whose judgment T. S. Fernando J. agreed, held that a Labour Tribunal was not acting judicially when dealing with an industrial dispute referred to it but that it was acting judicially when dealing with an application under s. 31B(1). It follows from his judgment that the Public Service Commission would be the right body to appoint the President of a Tribunal when that Tribunal was required to deal with an industrial dispute but that the Judicial Service Commission would be required to appoint him when it had to deal with applications.

In their Lordships' view this cannot be right. Each Labour Tribunal may have to deal with both industrial disputes and applications. Each Labour Tribunal is one tribunal with one member designated the President. The Act creating them lends no support to the view that the President should be appointed by a different body depending on the nature of the work coming before the Tribunal.

In determining whether or not the office of President is a judicial office, regard must be had to all the functions such a tribunal may be required to discharge. It is one office."

He went on to argue that the industrial courts and tribunals could not be held to be judicial offices.

Lord Guest and Lord Devlin who disagreed with this point of view were equally definitive in what they said. They said:

"The accepted definition of judicial power is that given by Griffiths C. J. in Huddart vs. Moorhead. It is the power 'which every Sovereign Authority must of necessity have to decide controversies between its subjects, or between itself and its subjects, whether the rights relate to life, liberty, or property. The exercise of this power does not begin until some tribunal which has power to give a binding and authoritative decision (whether subject to appeal or not) is called upon

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙළමිපන හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙළමිපන

—දෙවන වර කියවීම

to take action.' The power of the Labour Tribunal clearly falls within these general terms, but it is worth noting some particular aspects of it."

It was their view that the labour tribunal was performing a judicial act, was exercising judicial power. The position taken up by the Supreme Court was reversed in appeal by the Privy Council and so we had the situation in which the Hon. Minister of Labour in 1966 presented one Bill and then it lapsed. The Privy Council gave its judgement. Then the Hon. Minister presented another Bill. It was the reverse of the one that had been presented earlier. And then that lapsed. It was pointed out that in drafting there were a number of inaccuracies that had crept in.

We were prepared to help the Hon. Minister of Labour in that matter. It was suggested to him that we might have a Select Committee of this House so that we could also go ahead with co-opting anybody necessary for the purpose of drafting such legislation. I must confess that we had consultations on this side on this matter. The hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva) and the hon. Member for Habaraduwa (Mr. Prins Gunasekera) and we were assisted in the matter by Mr. N. Satyendra. On the basis of these discussions which we held we found that the Bill as presented in 1967 was bad. Now we find that the Labour Department has taken suitable action, has consulted the necessary persons and an amended Bill is now before us. We will pass this Bill and we trust that as a result of passing this Bill considerable relief will be given to those persons who are now in difficulties in relation to their labour disputes. But that does not necessarily solve all the problems that are connected with the law.

The situation in Great Britain is much simpler than this. You have there a large number of tribunals. You have the industrial courts set up under the Industrial Courts Act

of 1919. In regard to industrial disputes that Act is read together with the Conciliation Act of 1896. In addition to the industrial courts you find a large number of tribunals. In regard to those tribunals there has never been, as far as I am aware, this dispute as to whether they were judicial offices or not, whether their functions were arbitral or whether their functions were to decide upon disputes which were justiciable. These questions have never really been the subject of dispute there. You find tribunals of inquiry which were in fact a development of the old Select Committee of the House of Commons. Other tribunals have also come into being, what are called administrative tribunals where functions were to be exercised by a Minister, and it was thought improper that a Minister should exercise those powers. Parliament was to exercise those powers, but Parliament divested itself of those powers and vested them in a Minister. As a further development it was thought that the Minister should not exercise those powers because he could be politically motivated and it was thought better to hand the decisions over to the administration. As a further development it was considered that it was necessary to provide the common citizen with the means of protecting himself against adverse decisions of the administration. Therefore, he was protected by the setting up of tribunals which were considered to be independent of the administration and the Minister. That was the evolution of ideas of tribunals in Great Britain. There was a special committee on Administrative Tribunals and Enquiries in 1957, presided over by Viscount Kilmuir. Their report says a number of interesting things. The principal concern was to separate the tribunal from the administration. Paragraph 25 of that report reads:

"25. To assert that openness, fairness and impartiality are essential characteristics of our subject-matter is not to say that they must be present in the same way and to the same extent in all its aspects. Difference in the nature of the issue for adjudication"—

කාර්මික ආරුද්‍රල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරුද්‍රල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

Mark the words. They took it for granted that these tribunals were capable of adjudication. To continue :

“—may give good reason for difference in the degree to which the three general characteristics should be developed and applied. Again, the method by which a Minister arrives at a decision after a hearing or enquiry cannot be the same as that by which a tribunal arrives at a decision. This difference is brought out later in the Report. For the moment it is sufficient to point out that when Parliament sets up a tribunal to decide cases, the adjudication is placed outside the Department concerned. The members of the tribunal are neutral and impartial in relation to the policy of the Minister, except in so far as that policy is contained in the rules which the tribunal has been set up to apply. But the Minister, deciding in the cases under the second part of our terms of reference, is committed to a policy which he has been charged by Parliament to carry out. In this sense he is not, and cannot be, impartial.”

On the question whether some particular function should come within the scope of a tribunal or a court of law, in paragraph 38, the report says :

“38. We agree with the Donoughmore Committee that tribunals have certain characteristics which often give them advantages over the courts. These are cheapness, accessibility, freedom from technicality, expedition and expert knowledge of their particular subject. It is no doubt because of these advantages that Parliament, once it has decided that certain decisions ought not to be made by normal executive or departmental processes, often entrusts them to tribunals rather than to the ordinary courts. But as a matter of general principle we are firmly of the opinion that a decision should be entrusted to a court rather than to a tribunal in the absence of special considerations which make a tribunal more suitable.”

In the question here discussed you can see that where there is a difference of opinion it is in regard to suitability—not in regard to propriety or legality. The same question of the advantages of the tribunal is discussed in relation to procedure, in paragraph 64, thus :

“64. There has been considerable emphasis, in much of the evidence we have received, upon the importance of preserving informality of atmosphere in hearings before tribunals, though it is generally conceded that in some tribunals

for example the Lands Tribunal, informality is not an overriding necessity. We endorse this view, but we are convinced that the attempt which has been made to secure informality in the general run of tribunals has in some instances been at the expense of an orderly procedure. Informality without rules of procedure may be positively inimical to right adjudication, since the proceedings may well assume an unordered character which makes it difficult, if not impossible, for the tribunal properly to sift the facts and weigh the evidence.”

They want to strike a balance between informality and the necessity to have certain rules of procedure. The point I want to make is this: it is a question of attitude. There is a fundamental question of attitude that is involved in this matter.

Government today is very complex. The functions of the State have become complex and widespread. There is an impinging of the State on almost every aspect of life, and government departments are called upon to make all kinds of decisions. And, in trying to arrive at equitable decisions in these matters, Government are provided with this machinery of tribunals for various matters—matters arising from the Rent Act, the Workmen's Compensation Act, the Land Acquisition Act, the Inland Revenue Act, etc. We have a large range of tribunals, and they are multiplying. There has to be some definite decision made in regard to what position they should occupy in the constitutional and legislative structure of this country.

If our attitude is necessarily that something discussed or disputed is a justiciable matter and therefore cannot come within the purview of these tribunals, we may get into a situation in which we have such a large number of appeals to a court of law against decisions of tribunals as to render the tribunals themselves useless. That there have to be appeals to a higher body, I am prepared to grant. It was the view held by the Kilmuir Commission itself that, in regard to certain matters, to appeal from a tribunal to a court of law would be to appeal from the decision

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

of a body of experts to a body of persons who are inexperienced in the particular subject relating to the appeal, because judges who may know the law may not necessarily be conversant with the subject. Nobody is all-knowing. In regard to the possibility of large areas of ignorance outside the law on the part of the judiciary, we have had ample evidence in the hearings of the recent election petitions. That, Sir, is another matter.

But, on a point of law, where an appeal is taken, it would necessarily be a court of law to which an appeal lies. But we are far away from that stage now. The question that we really have to face up to is, what is the status that we should give to these tribunals in the future? Now that people are talking of amending the Constitution, it is a question to which the legislature will have to address their minds. We cannot have a situation in which the boundaries relating to this question—the boundary between the administration and the judiciary—has to be canvassed over and over again. Their Lordships themselves, both at the Supreme Court level and Privy Council level, said that it is almost no man's land that lies between the administrative function and the judicial function and the question as to where one stops and the other commences is difficult to decide.

We have, however, to amend our Constitution in such a way that we accept the facts of modern existence that we have to have expeditious decisions in a number of matters and that tribunals will have to operate for the purpose of giving fair decisions in matters where we would otherwise get the executive to decide. You have to protect persons from persons, you have to protect persons from the executive, and for that purpose we find that a large number of tribunals are necessary. How to make them function effectively, without being rendered nugatory and helpless in the fact of constant appeals against

their jurisdiction and their legal status, is a matter that the Constitution-makers will have to decide.

I mention this, Sir, because you find this attitude mentioned even at the Supreme Court level. In the judgment I quoted here of Chief Justice Sansoni there is an interesting paragraph at pages 81 and 82:

“Jurisdiction, on the other hand, denotes the type of case, according to subject-matter or value or situation or the character of the parties, with respect to which a Court can judicially act. Judicial power is the whole mass of the judicial authority which can be exercised by the Court within the area of its jurisdiction; it is the power with which the Court is clothed in order to try and determine causes, to determine rights and obligations, and to grant a remedy.”

This is the relevant passage:

“—It is enough for me to point out that the judgment of the Privy Council in *The Bribery Commissioner V. Ranasinghe* is decisive against any argument that the jurisdiction which the Courts earlier possessed can validly be superseded by creating new tribunals which are not appointed by the Judicial Service Commission. There is no room now for anybody to argue that the jurisdiction of the Courts can be eroded in such a fashion.”

I am not discussing the merits of that statement in any other way except to observe that it contains a hidden value judgment. It is obvious that His Lordship does not view with any favour the creation of these tribunals which he regards as encroaching upon the functions of the courts as he deems them to be. I say that that is an attitude which is outmoded in society today. We cannot operate on the basis of that attitude.

The impinging of the State on the rights of the people through departmental functions has acquired such multifarious and complex forms that decisions have to be given by no instrument other than this instrument of a tribunal. Therefore we have got to determine the status which we give it, the scope of its activities, in such a way that we do not render these tribunals helpless by a constant challenge to their status.

කාර්මික ආරාධ්‍රල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාධ්‍රල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

From that point of view we support this legislation. We trust that the question will be adequately studied in order that the position not merely in regard to the industrial courts and tribunals but also, going further afield, in regard to administrative tribunals might be clearly and properly defined.

අ. හා. 3.7

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා (අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

මා සහෝදර දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) විසින් පවත්වන ලද කථාවෙන් පසු මේ අප ඉදිරිපිට තිබෙන්නා වූ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව වැඩිදුර යමක් කථා කරන්නට කරුණු ඉතිරි වී තිබෙනවාදැයි මෙම සභාවේ සිටින අනිකුත් මන්ත්‍රීතුමන්ලා කල්පනා කරනවා ඇතැයි මා සිතනවා. එහෙත් තුන් හතර පැත්තකින් මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අත්හදා බැලීමක් තිබෙන අයකු හැටියටත්, මෙම ප්‍රශ්නයෙහි තිබෙන්නාවූ වැදගත්කමේ හැටියටත්, මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන නීතිය පිළිබඳව වුවත් යම්කිසි කරුණු කීපයක් පැහැදිලි නොකර ඡන්දය පමණක් දෙමින් මිට සහභාගි වන්නට මගේ ආසාවක් නැහැ. එම නිසයි, මම මේ කතා කරන්නට නැගී සිටියේ.

එක්තරා නීතියක පැත්තෙන් බලන විට අප ඉදිරිපිට තිබෙන ප්‍රශ්නය ඉතාමත්ම කෙටියි. මට එය මේ ආකාරයට පෙන්වුම් කරන්නට පුළුවනි : 1946 දී මේ රටේ කාර්මික අරගල නැතිනම් ආරාධ්‍රල් පිළිබඳව අළුත් නීතියක් පැනවිණි. එම නීතිය යටතේ මේ රටේ අයිතිකාර සහ කම්කරු දෙපාර්තමේන්තු අතරේ පැනනගින්නාවූ ආරාධ්‍රල් පිළිබඳව ක්‍රියා කරන්නට වුවමනා බලය ආණ්ඩුව විසින් අත්පත් කර ගන්නා. එය විශේෂ බලයක්. එම බලය කොතෙක් දුරට ගියාද කිවහොත්, ඇතැම් අවස්ථා වලදී මේ දෙපාර්තමේන්තු ආරාධ්‍රල් විසඳා බේරා දැමීම සඳහා හරියට නීතියක් බල පාන ආකාරයට බල පැමිණි එය පිළිගැන්වීමට රජය බලය වූවකි.

ලබා ගන්නා. ඉංග්‍රීසියෙන් compulsory arbitration කියන්නේ එම ප්‍රතිපත්තියටයි.

ඒ කාලයේ පුළුල් වශයෙන් මේ පිළිබඳව ක්‍රම තිබුණේ තුනයි. මුලින්ම රජයේ කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට භාර දී තිබුණු—අදත් භාර දී තිබෙන—ක්‍රමය මෙයයි : යම්කිසි වැඩපොළක හෝ වාණිජ යක කිසියම් ආරාධ්‍රලක් මතු වන බවක් දැනගන්නට ලැබුණොත්, එය වැඩි දියුණු වී මෝරන තත්ත්වයට එන තුරු සිටින්නට වුවමනාවක් නැහැ. එවැනි ආරාධ්‍රලක් ඇති වන බව පෙනී ගිය වහාම එය ඊට වඩා දියුණු වන්නට ඉඩ නොදීම සඳහා වහාම මැදිහත්වී ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නට කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට බලය දී තිබුණි. එයින් කෙරෙන්නේ දෙපාර්තමේන්තු එකතු කිරීමයි. සිය කැමැත්තෙන් දෙපාර්තමේන්තු එකතු කර තීන්දුවලට පැමිණවීමයි. ඒකට ඉංග්‍රීසියෙන් කියන්නේ conciliation යනුවෙනුයි. එය බැරි වුණොත් ඊළඟ පියවර ගන්නට කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට බලය දී තිබුණි. arbitration කියන විනිශ්චයට සිය කැමැත්තෙන් භාර දෙන්නට දෙපාර්තමේන්තු කැමති නැති නම් ඇමති තුමාට බලය දී තිබුණි, දෙපාර්තමේන්තුවේ උපදෙස් පිට එවැනි ආරාධ්‍රලක් ඒ අන්දමේ විනිශ්චයකට—ඒ කියන්නේ arbitration එකකට—භාර කරන්නට.

තවත් විධියක් තිබෙනවා. එය වැඩියෙන් කල්පනා කෙළේ විශාල අරගල ඇති වන අවස්ථා ගැනයි. එවැනි අවස්ථාවල මතු වී තිබෙන ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට කාර්මික උසාවිය නමින් මණ්ඩලයක් පත් කළා. ඒ මණ්ඩලය ප්‍රශ්න විසඳා, වුවමනා නම් විනිශ්චයකට පැමිණ, තත්ත්වයානුකූලව—ඒ වචනය හොඳින් මතක තබා ගත යුතුයි ; නීත්‍යානුකූලව නොව තත්ත්වයානුකූලව—සාධාරණයක් හෝ යුක්තියක් ඉෂ්ට කිරීමට තීන්දුවකට පැමිණියහොත්, ඒ තීන්දුව උසාවියේ නඩු තීන්දුවක් මෙන් බලපාන හැටියට නියම කර තිබෙනවා. ඒ බලපාන නීතිය බල කරවන්නටත් ක්‍රම ඒ නීතියේ යොදා තිබෙනවා. මේ විධියට එක්තරා මණ්ඩල ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙන අතර ආණ්ඩුවට—විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට—විනිශ්චයකට පැහැදිලි වුණේ,

කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාධුල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ලංකාවේ ආරාධුල් ඇති වී අරගල මතු වත් නා වූ ඉතා පළල් ලෙස නිතර නිතර පවතින ප්‍රශ්නයන් වශයක් විනිශ්චය කිරීම සඳහා තීන්දුවකට පැමිණ වීමට මේ ක්‍රමය විකක් වැඩියෙන් පටලැවිලි සහිත බවයි. 1957 අවුරුද්දේදී ඒ නිබුණු ආරාධුල් නීතියට තවත් කොටසක් ඇතුළු කෙළේ ඒ නිසායි. “ලේබර් රිසිබියුනල්ස්” හෙවත් කම්කරු උසාවි නම් වූ ස්ථාන ඇති කෙළේ එතැනදීයි. මේවාට සීමාසහිත කරුණු කීපයක් භාර දුන්නා. කෙනෙකු සේවයෙන් අස් කිරීමේ සාධාරණ කම හෝ අසාධාරණ කම, ඒ අස් කළ කම්කරුවන්ට ගෙවිය යුතු දීමනා යනාදිය තීන්දු කිරීම ඒවාට පැවරුණා. එපමණක් නොව, එතැන අලුත් තත්ත්වයන් දෙකක් ඇති කළ බව අප මතක තබා ගත යුතුයි. අස් කරනු ලැබූ කම්කරුවකු ආපසු වැඩට ගන්නාය් බල කිරීමට කිසිම උසාවියකට බැ. කිසිම උසාවියකට ඒ බලය නැහැ. උසාවියකට තිබෙන්නේ හාමිපුතෙකු විසින් කම්කරුවෙකු සේවයෙන් අස් කළ විට එය දෙදෙනා අතරේ තිබෙන කොන්ත්‍රාත්තුවට පරස්පර විරෝධීව සිදු වුණා නම් ඒ අනුව කම්කරු වාට කොපමණ අලාභයක් සිදු වී තිබෙනවාද කියා මැන බලා ඒ අලාභය ඔහුට ගෙවන්නට හාමිපුතාට නියම කිරීම පමණයි. මේ අලුත් කම්කරු මණ්ඩලවලට—උසාවි කියන වචනය පාවිච්චි නොකර මණ්ඩල කියනවා; ඉංග්‍රීසියෙන් කියන්නේ Labour Tribunals කියලයි—නීතියෙන් බලයක් දුන්නා ඒ අන්දමට අලාභ හානි නියම කිරීම පමණක් නොකොට අස් කිරීමේ තත්ත්වය පරීක්ෂාකර බලා අස් කිරීම අසාධාරණ නම් එසේ අස් කළ කම්කරුවා—එක්තරා රක්ෂාවක් කොටසක් හැර—ආපසු වැඩට ගන්නට. එහි තවත් පැත්තක් ඇති වුණා. එනම් උසාවිය මනින විධියට අලාභ හානි නොමැතිවෙයි. එදා රටේ පැවති තත්ත්වය අනුව කොන්ත්‍රාත්තුවක් කැඩීමේ ප්‍රශ්නයක් හැටියට පමණක් නොසලකා සාධාරණව හෝ අසාධාරණව හෝ එසේ අස් කරනු ලැබ සිටින කම්කරුවාට යුතුකමක් ඉටුකිරීමක් වශයෙන් යම්කිසි මුදලක් ගෙවීම යුතුයි කියා සාධාරණත්වයක් අනුව පෙනෙනවා නම් එවැත්තක් ගෙවීමට නියම කිරීමේ බලයත් ඒ මණ්ඩලයට දී තිබුණා. කලින් තිබුණ කාර්මික උසාවියට නැත්නම් මණ්ඩලයට

industrial court—ඒ බල දෙකම තිබුණු බව මතක් කරන්න කැමතියි. උසාවිවල නඩුතින්දු සියල්ලම පැත්තකට දමා මේ ගැන සාධාරණව කල්පනා කර බැලුවොත් ඕනෑම සාධාරණ කෙනෙකුට පෙනී යා යුතුයි, මේ නීති සම්පාදනය කළ ආණ්ඩු විසින් නම් මෙතැනදී උසාවි ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට කවදාවත්ම බලාපොරොත්තු නොවූ බව. එහෙත් නීති ගැන විනිශ්චයකට පැමිණීම භාර උසාවියටයි. උසාවිවල සිටින නඩුකාරවරු නීතිය නමැති වෘත්තියේ පුරුද්දක් පුහුණුවක් ඇති අයයි. ඒ නිසා යම් නීතියක අර්ථය තෝරන්නාය කී විට නීති ප්‍රශ්න විසඳීමට තිබෙන පුරුදු ආකාරයට විසඳීමේ ස්වභාවික ගතියක් ඔවුන් තුළ තිබෙනවා. අද අපි මේ හරිගස්සන්නට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රශ්නය ඇති වුණේ ඔන්න ඔය විධියටයි. ඒ ප්‍රශ්නය කුමක්ද? අවුරුදු ගණනාවකට පසු මේ කම්කරු උසාවි නැත්නම් මේ මණ්ඩල සිය නඩු තීන්දු නැත්නම් විනිශ්චයන් දීමේදී සාධාරණය ඉටු කිරීමට ලඟාවන ස්වභාවකට පරිවර්තනය වන්නට පටන් ගත්තා. රටේ හා සමාජයේ පරිවර්තනයට හුරු අලුත් තාලයේ අය මේ මණ්ඩලවලට පත් වන්නට පටන් ගත්තා. අලුත් තත්ත්වය හා අලුත් සමාජ පරිසරය අනුව අලුත් ආණ්ඩු විසින් අලුත් තාලයේ අය මේවාට පත් කළා. මෙහි ඇති බලාපොරොත්තුවත් ඒකමයි. එසේ නොවන්නේ නම් මේ නීතියේ අර්ථයකුත් නැහැ. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ අලුත් තාලයේ පරිසරය අනුව, අලුත් සමාජ ගමන අනුව, ගමන් කිරීමට එක්තරා ප්‍රමාණයක සූදානමක් ඇති පුද්ගලයන් මේ විනිශ්චයන් කිරීම සඳහා මේ මණ්ඩලයට පත් කරන්නට පටන් ගත්තා. මෙවැනි වෙනසක් ඇති වුණාද, එසේ ඇති වුන වෙනස අනුව මෙම හාමිපුතාලාත් කම්කරු වනුත් අතරේ ඇති වුණ ආරාධුල් විසඳීමේදී ඒ අලුත් සමාජයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව එය විසඳන්නට පටන් ගත්තාද, එතැන් පටන් හාමිපුතාට විශාල බියක් ඇති වුණා. ඒ ඇයි? මේ මණ්ඩල විසින් ඉස්සරට වඩා—සම්පූර්ණයෙන් නොව—දෙපැත්ත අතරේ එක්තරා සමානත්වයක් පවත්වාගන්නට පටන් ගත්තා. ඒ මණ්

කාර්මික ආරුද්‍රල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරුද්‍රල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ඩල නොයෙක් අවස්ථාවල කම්කරුවන් කෙරෙහි හාමිපුතුන් තුළ තිබෙන විරුද්ධ කම අනුව ප්‍රශ්නවලට ප්‍රභා නොවී, කම් කරුවන්ටත් හාමිපුතුන්ට වාගේම රටේ නීතියෙන්ම අයිතිවාසිකම් තිබෙන බව මතක තියාගෙන, හාමිපුතාත් කම්කරු වාත් අතර තිබෙන සම්බන්ධකම ඉස්සර අයිතිකරුවන් හා වහළුන් අතරේ තිබුණ සම්බන්ධකමට වඩා වෙනස් බව මතක තියාගෙන, කම්කරුවාය කියන්නේ මනුෂ්‍යයෙක් බව මතක තියාගෙන, හාමිපුතා ලාට කම්කරුවන් සිය කැමැත්ත අනුව එහාට මෙහාට තල්ලු කිරීමට නවීන සමාජයේ ඉඩ දෙන්නට බැරි බව මතක තියා ගෙන, එක්තරා ප්‍රමාණයකට අලුත් ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යෙදෙන ආකාරයේ විනිශ්චයන් හා තීන්දු දෙන්නට පටන්ගත්තා. ඉන් පසුව තමයි හාමිපුතාලා දක්ෂ අධි නීතිඥයන් මගින් කල්පනාවට ගන්නට පටන්ගත්තේ නීතියෙන් ඇති වන මේ තත්ත්වය වැළැක්වීමට අලුත් ක්‍රම නීතියෙන්ම සොයා ගන්නට බැරිද කියා. ඉන් පසුව තමයි, කථානායකතුමනි, ඒ මණ්ඩල වලට ලැබුණ බලය නැවතත් යටපත් කර දැමීමට රටේ ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රභා වෙන් නට බැරිද කියා හාමිපුතුන්ගේ පැත්තෙන් මුලින්ම මේ දෙස බැලුවේ. මෙතැනදී කෙළින්ම පංක්ති ප්‍රශ්නයක් බලපාන්නට පටන්ගත්තා. මේ කාරණා හිතට ගත යුතුයි. මේවා ප්‍රසිද්ධියේ කිය යුතුයි.

ලංකාවේ හාමිපුතුන්ගේ පංක්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගත්තා මේ ප්‍රශ්නය උසාවිවලට ගන්නට පුළුවන් ආකාරයට හරිගස්සා ගත්තොත් මේ මණ්ඩලවලදී ලැබෙනවාට වඩා ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පංක්තියේ වාසිය ලැබෙනවාය කියා. ඔවුන් මෙසේ හිතුවේ මන්ද කියා අපි විකක් සොයා බලමු. සාමාන්‍යයෙන් අපේ රටේ ඉහළ විනිශ්චය ස්ථානවලට පැමිණෙන්නා වූ අය පැමිණෙන්නේ ඒ හාමිපුතුන්ලා ගේම පංක්තියෙනුයි. එකම ධනපති පංක්තියෙන්මයි. ඔවුන් අතර සාමාන්‍යයෙන් වැඩි වශයෙන් පත් වි සිටි පුද්ගලයන් එවැනි අයිතිවාසිකම් තිබුණ අය විම පමණක් නොවෙයි; ඒ විධියටම කල්පනා කරන, ඒ විධියටම ප්‍රශ්න දෙස බලන අය විම පුද්ගලයන් නොවෙයි. ඒ එසේමයි. හාමිපුතාලාගේ ඒ විශ්වාසය හාමිපුතාලාගේ ඒ විශ්වාසය කල් යන්නට මත්තෙන් ඔප්පු වුණා,

උසාවිවල තීන්දු අනුව. මේවා, මේ ස්ථානයේ කියන්නේ නැත් නම් කිය යුතු හෝ කිය හැකි වෙන්නේ ස්ථානයක් නැහැ. ඔය කාරණා අනුව, කථානායකතුමනි, මේ මණ්ඩලවලට දුන් බලය ව්‍යවස්ථානුකූලව එම මණ්ඩලවලට දෙන්නට පුළුවන්ද කියන ප්‍රශ්නය හාමිපුතුන්ගේ පැත්තෙන් මතු කළා. ඔතැනදී මතු වුණ ප්‍රශ්නය මෙයයි. මේ රටේ රාජ්‍ය බලය වැඩි වශයෙන් තිබෙන්නේ මෙම පාර්ලිමේන්තු වටද එසේ නැතිනම් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයටද කියන ප්‍රශ්නය මතු වුණා. මේවා කාටවත් සහවත්ත ඕනෑ නැහැ. මේවා එළියට ගෙන පැහැදිලි ලෙස සාකච්ඡා කළ පමණට තමයි, මහජනතාවට ඇත්ත තත්ත්වය අවබෝධ කර ගෙන හිත හදා ගන්න පුළුවන් වන්නේ. මෙතැනදී තීන්දු වූයේ කුමක්ද? අප දැන් හොඳින් දන්නා කාරණයක් නම්, මෙම පාර්ලිමේන්තුව මගින් යම්කිසි නීතියක් පනවන කොට, ඒක ව්‍යවස්ථා විරෝධීද නැද්ද කියා පාර්ලිමේන්තුවට කලින් තීන්දු කර ගන්න බැරි බවයි. එම තත්ත්වයෙන් ගැළවීමට තමයි, කම්කරු ඇමතිතුමා දැන් ඉදිරිපත් කර ඇති මෙම පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට මෙම පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජිතයින් ගෙන් තුනෙන් දෙකකින් යුක්ත වැඩි ගණනකගේ සහාය සොයන්නේ; අපත් සහාය දෙන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ.

මෙහිදී එක් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. විරුඬ පාර්ශ්වයේ අප හැමෝම මෙයට සහාය දන්නත් බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ඨ වන්නේ නැහැ, ඔය පැත්තෙන් නාවොත්. එය බොහොම කනගාටුදයක තත්ත්වයක්. තමන්ගේ ආණ්ඩුව විසින් ගෙනෙන්නාවූ කෙටුම්පත් පනතකට, මෙම ගරු සභාවේ නියෝජිතයන්ගෙන් තුනෙන් දෙකකගේ ඡන්දය ලබා ගැනීමට, ආණ්ඩුවට සිය පැත්තේ නියෝජිතයන්වත් අදට රැස් කර ගැනීමට බැරි විම කනගාටුවට කාරණයක්. තම ආණ්ඩුවේ පනතක් සම්මත කර ගැනීමට වුවමනා වැඩි ගණන රැස් කර ගැනීමට ශක්තියක් ආණ්ඩුවට නැති නිසා, අයවැය කථාව ඉදිරිපත් කරන දිනයේදී වත් ආණ්ඩුව පැත්තේ මන්ත්‍රීවරුන් එනවාය කියන විශ්වාසය උඩ අපට සිදු වී තිබෙනවා, මෙහි ඡන්දය විමසීම එදිනට ගන්නා එදිනට හෝ වුවමනා ගණන ලබා ගන්න අපත් ආධාර දෙන්නම්, ඒ පැත්

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
 කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
 පනත් කෙටුම්පත

—දෙවෙනි වර කියවීම

තේ හරි සබුක්කු කාරයෙක්—“ විජ් ”
 කියන වචනයට සිංහලෙන් එහෙම කියන්නම්—නැති බව නම් මෙයින් පෙනී
 යනවා. කොහොම වුණත් මැහකදී තිබුණ
 නඩුවකට පස්සේ සබුක්කු ගැනත් කථා
 කරන්න මා අකමැතියි. ඒ කාරණය අපි
 පැත්තකට තබා දැන් ඇති ප්‍රශ්නය ගැන
 කථා කරමු.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය
 ගැන, අවසානයේදී අපේ ශ්‍රේෂ්ඨාධි
 කරණයේ විශාල විනිශ්චයකාර මණ්ඩල
 යක් මගින් තීන්දුවකට පැමිණ ඇති
 ආකාරය පිළිබඳව අපේ දකුණු කොළඹ ගරු
 මන්ත්‍රිතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.)
 විස්තර කර දුන්නා. ඒ තීන්දුව
 මොකක්ද? එනම්, මත්තට මොන පඩි
 දෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය විසදීම හැර,
 වෙනත් කිසියම්ම ප්‍රශ්නයක් ගැන ඔය
 කමිකරු මණ්ඩලවලින්—උසාවි නමැති
 තැන්වලින්—විනිශ්චයකට හෙවත් තීන්දු
 වකට පැමිණීමට බලයක් නැති බවයි. ඒ
 බලය නීතියෙන් දී තිබුණාට ඒ නීතිය
 ව්‍යවස්ථා විරෝධී බව කියා තිබෙනවා. ඒ
 සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව ගැනත් වචන
 යක් කියන්න ඕනෑ. භාමිප්‍රකාශයේ
 වුවමනාවන් සියයට අනුවක් ඉෂ්ට වන
 තීන්දුවකට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එළඹුණත්
 සමගම උත්සාහ කළා ඒ තත්ත්වයෙන්
 මේ මණ්ඩල හැකි තරම් දුරට බේරා
 ගැනීමට. ඒ කියන්නේ, මා සඳහන් කළ
 පැත්තෙන් නොවෙයි. ඉහත සඳහන් කළ
 තීන්දුව නිසා රටේ තිබුණු සියළුම කමිකරු
 මණ්ඩල නීතිවිරෝධී වුණා. මන්ද? එම
 කමිකරු විනිශ්චය මණ්ඩලවලට සභාපති
 වරුන් පත් කර තිබෙන්නේ රාජ්‍ය සේවා
 කොමිෂන් සභාව මගින් නිසයි.

උසාවිවල විනිශ්චයකරුවන් පත්
 කිරීම නියම කර තිබුණේ අපේ
 රටේ ව්‍යවස්ථාවේ හැටියට අධි
 කරණ සේවා කොමිෂන් සභාව මගි
 නුයි. එම ව්‍යවස්ථාවේ හැටියට මේ රටේ
 සුප්‍රිම් උසාවිවල විනිශ්චයකරුවන් හැරෙන
 විට අනික් සියලුම විනිශ්චයකරුවන් පත්
 කිරීම භාරව තිබුණේ අධිකරණ සේවා
 කොමිෂන් සභාවටයි, නැත්නම් Judicial
 Service Commission එකටයි. මේ නිසා
 මේ කමිකරු මණ්ඩලවලින් දෙන ලද සිය
 ලුම තීන්දු, ප්‍රසිද්ධ සේවා කොමිෂන්

සභාව මගින් කමිකරු උසාවිවලට විනිශ්චය
 කාරවරුන් පත් කිරීම නිසා නීති විරෝධී
 වුණා. මොකක්ද සිදු වූ ප්‍රතිඵලය? ඒ කමි
 කරු මණ්ඩලවලින් දෙන ලද සියලුම
 තීන්දු නීති විරෝධී විමයි; නිෂ්ප්‍රභ විමයි.
 මේ නිසා ඉක්මනින්ම ආණ්ඩුව විසින්
 අතුරු නීතියක් ගෙන ආවා; ප්‍රසිද්ධ සේවා
 කොමිෂන් සභාව මගින් පත් කරනවා
 වෙනුවට අධිකරණ සේවා කොමිෂන්
 සභාව මගින් පත් කළ යුතුය කියා.

ඊළඟට මොකක්ද වුණේ? ඒ අතර
 තුරේ උසාවිවලට ඉදිරිපත් වුණ මෙවැනි
 නඩු අප්‍රමාණ සංඛ්‍යාවක් අහෝසි කර දමු
 වා; විසි කර දමුවා. කමිකරු මණ්ඩලවලට
 ඒ නඩු ඇසීමට බලයක් නොමැති නිසයි
 එසේ කළේ. අනික් අතින් මේ මණ්ඩල
 වලින් දෙන ලද තීන්දු කොපමණ සංඛ්‍යා
 වක් ඇපැල් ගැනීම සඳහා සුප්‍රිම් උසාවියට
 ගොස් තිබුණාද, ඒ සියල්ලමත් නිෂ්ප්‍රභ
 වුණා. ඔය ප්‍රශ්නය උඩ එවැනි තත්ත්වයක්
 ඇති වුණා. ඊළඟට ගරු කථානායකතුමනි,
 විදේශීය ජාතිකයන්ගෙන් ඉදල හිටල
 හෝ අපට සේවයක් වන අවස්ථා තිබෙන
 බවත් මතක් කරන්න ඕනෑ. අපේ සුප්‍රිම්
 උසාවියට මේ නීතියේ අර්ථය තේරෙන්නේ
 නැත කියා ප්‍රිවි කවුන්සිල් එකෙන්
 තීන්දු කළා. මෙතනින් දෙන තීන්දුව වැර
 දිය කියා ප්‍රිවි කවුන්සිල් එක මගින්
 තීන්දු කළා. ඒ අනුව පරණ තිබුණ
 තත්ත්වය නැවත මතු වුණා. මේ කමිකරු
 මණ්ඩලවලට සභාපතිවරුන් පත් කිරීම
 ප්‍රසිද්ධ සේවා කොමිෂන් සභාව මගින්
 කෙරීම නිවැරදිය යන්න නැවත මතු
 වුණා. මේ අතරතුරේ කමිකරු මණ්ඩල
 වලින් සුප්‍රිම් උසාවියට ඉදිරිපත් කර තිබුණ
 නඩු තීන්දු සියල්ලම නීති විරෝධීය කියා
 විසි කර දමන්න යෙදුනා. අන්න ඒ විධි
 යට විසි කරන ලද නඩු ඇසීමට බලය ලබා
 ගැනීම පිණිසයි මේ අතුරු නීතිය ඉදිරිපත්
 කර තිබෙන්නේ. එය අපි ඉෂ්ට කර තුදුන්
 නොත් අපි විසින් කරන්නේ විශාල වර
 දක්. මේ සීමා සහිත ප්‍රශ්නය විසදීම සඳහා
 අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්නේ
 අපි ඒ බව දන්න නිසයි.

නමුත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දිය
 යුතු කරුණක් තිබෙනවා. මීට කලින්
 මීට පෙර ප්‍රශ්නවලින් යුක්ත
 අතුරු නීතියක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
කම්කරු ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කිරීමෙන් අපි සූදානම් වුණා. කම්කරු ඇමතිතුමා ඒ ප්‍රශ්නය ඊට වඩා දික් වන්නට ඉඩ නොදී, අපගේ ඉල්ලීමට හුරු වන විධියට මේ සීමා සහිත ප්‍රශ්නය විසඳීමේ අතුරු නීතියක් දැන් ඉදිරිපත් කොට තිබෙනවා. ඒ ගැන අප සතුටු වෙනවා. එහෙත්, ඒ ප්‍රශ්නය පිළිබඳ කරුණු තවදුරටත් තෝරා බේරා දී ඒ වටා මතු වන්නාවූ වෙනත් ප්‍රශ්න කීපයක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කිරීම අවශ්‍යයි. ඊට හේතු මම කියන්නම්. එච්. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන කොමිෂන් සභාව විසින් සකස් කෙරෙන, කම්කරු ආරාමල් පිළිබඳ වාර්තාවක් වැඩි කල් යන්නට ප්‍රථමයෙන් මෙම ගරු සභාවෙන් කම්කරු ඇමතිතුමාටත් ලැබෙනුයේ අපට බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවනි. එම වාර්තාව තවම සම්පූර්ණ වී නැති බව අප දන්නවා. එය ලියන්නට, සකස් කරන්නට ප්‍රථම මෙම ගරු සභාවෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන අදහස්වලටත් කන් දෙන්නට ඒ කොමිෂන් සභාවට තවම ඉඩ තිබෙනවා. එම නිසා, ඉතා කෙටියෙන් කරුණු කීපයක් පෙන්වා දෙන්නට මා අදහස් කරනවා.

කම්කරු ආරාමල් විසඳීමේ ඉතා පුළුල් ක්‍රම නීතිය විසින් හදා තිබෙන බව සාමාන්‍යයෙන් රටේ වැඩි දෙනා නොදන්නාවූ කරුණක්. අප “කාර්මික නීති” හෙවත් “ඉන්ඩස්ට්‍රියල් ලෝ” යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මේ නීති අංශයයි. අපේ මේ කාර්මික නීතිය, කාර්මික ආරාමල් විසඳීමට තිබෙන මණ්ඩලවලටත් වඩා පුළුල් ලෙස පවතින බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. අද තිබෙන පළදු සහිත නීති ක්‍රමය යටතේ වුවත්, වෙනදා නිතර නිතර ඇති වුණු තත්ත්වයන් අද වඩා වැදගත් විධියට හැදී සකස් වී තිබෙනවා. මෙම කම්කරු මණ්ඩල හෙවත් “ලේබර් ට්‍රේඩ්‍යුනල්ස්” ක්‍රමය ඊට බොහෝ ආධාර වී තිබෙනවා. වෙනදා යම් ස්ථානයකින් කම්කරුවකු අස් කළ විට, එතැන මතු වන ඒ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා භාම්පුතාට බලපාන අන්දමින් ක්‍රියා කිරීමට කම්කරුවාට තිබුණු එකම ක්‍රමය අරගලයකට බහින්නට පමණයි. පඩි ක්‍රම ආදිය පිළිබඳ පොදු

ප්‍රශ්නයකදී පමණක් නොව තනි මිනිහකු අස් කිරීම වැනි ප්‍රශ්නයකදී වුවත් වැරදි විධියට, අසාධාරණ විධියට, අයුක්ති සහ ගත විධියට කටයුතු සිදු වී තිබෙනවා නම් ඒ ගැන භාම්පුතාගෙන් සාධාරණය, යුක්තිය ඉෂ්ට කරවා ගැනීමට කම්කරුවාට තිබුණු එකම ස්ථිර මාර්ගය “ස්ට්‍රයික්” කිරීම පමණයි. ඒ නිසාම, රටේ නිතර නිතර ස්ට්‍රයික් ඇති වුණා. දැන් එවැනි ප්‍රශ්න සියයට 99 ක් නොව දහට 999ක්ම කම්කරු මණ්ඩලවලට ඉදිරිපත් කෙරෙනවා. එතැනින් ලැබෙන තීන්දු අනුව ඒවා අවසාන වෙනවා. මොන පළදු තිබුණත්, තවමත් තිබෙන්නේ වී නමුත්, මෙකී මණ්ඩලවලින් වැදගත් සේවයක් සිදුවන බව අප පිළිගත යුතුයි. කම්කරු උසාවි හා “ආර්බිටරේෂන්” ක්‍රමය නිසා ආරාමල් දික්ගස්සෙන්නට ඉඩක් නොලැබීම හේතු කොට ගෙන මේ රටේ නිෂ්පාදන ක්‍රම ඇණහිටින්නේ නැතිව ක්‍රියාවේ යොදවන්නට පුළුවන්කම ඇති වුණා. කොපමණ පළදු ඇතත්, මගේ විශ්වාසයේ හැටියට නම්, මේ ක්‍රමයෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ ශක්තිමත්, බලසම්පන්න වෘත්තීය සමිතිවලට නොව, පුංචි වෘත්තීය සමිතිවලටයි. දුර්වල වෘත්තීය සමිතිවලටත්, තනි කම්කරුවාටත් මේ ක්‍රමයෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණා. මා එසේ කියන්නේ තමන්ගේ බලය පාවිච්චි කර භාම්පුතා මෙල්ල කිරීමට පුළුවන්කමක් ශක්තිසම්පන්න වෘත්තීය සමිතිවලට තිබෙන නිසයි. බලය යොදා විනිශ්චයක් ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් ඒ විධියේ කම්කරු සමිතිවලට ඇති වන්නේ නැහැ. එහෙත් වැඩි සාමාජික පිරිසක් නැති, විශාල ආදායමක් නැති, මුදල් හදල් නැති, දුර්වල, පුංචි වෘත්තීය සමිති රාශියක් අපේ රටේ තිබෙනවා. මේ විධියේ මණ්ඩලවලට තමන්ගේ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කර විනිශ්චයක් ලබා ගන්නොත් එය මෙවැනි සමිතිවලට ලොකු ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා. මේ තත්ත්වය යටතේ පුංචි, දුර්වල වෘත්තීය සමිතිවලට සිය පැවැත්ම තහවුරු කර ගන්නට පුළුවන් වුණු නිසා එය මේ රටේ විශාල, ශක්ති සම්පන්න වෘත්තීය සමිති ඇති වීමට අවහිරයක් වුණා. දේශපාලනඥ ආචාර්ය රණ්ඩු දබර තිබෙන නිසා එක් එක් වෘත්තීයට එක්

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

එක් වෘත්තීය සමිතියක් තිබෙන්නට
බැරිය යන මතයක් අද බොහෝ දුරට
ප්‍රචන්ද්‍රයන් මගින් සාකච්ඡාවට භාජන
වෙමින් පවතිනවා. මේ කාරණය වැඩි
යෙන්ම කැගහලා කියන්නේ එක්සත්
ජාතික පක්ෂයයි. සිය ආණ්ඩු බලය පාවිච්චි
කරමින් හොඳ, දියුණු, විශාල, ශක්තිසම්
පන්න වෘත්තීය සමිති තිබෙන තැන්වල
ආණ්ඩුවේ අතකොළ හැටියට පාවිච්චි
කිරීම පිණිස තමන්ගේ වෘත්තීය සමිති
හදාගෙන යන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ
යමයි. අනුන්ට බැණ බැණ තමන්ගේම
මුහුණේ තමන්ම දැළි තවරා ගන්නවා
නම් එය කිසිම අර්ථයක් නැති වැඩක්. ඒ
කොයි හැටි වෙතත් මට මේ ප්‍රශ්නය මතු
කරන්නට සිදු වුණා.

ඊළඟට තවත් කාරණයක් සඳහන්
කරන්නට කැමතියි. අරගල ගැන මේ නීති
වලින් දෙන බලය කම්කරු දෙපාර්ත
මේන්තුවටත් මදි. ඒ අතර, තිබෙන බල
යත් පාවිච්චි කරන්නට දැන් සිටින කම්
කරු ඇමතිවරයා ලැස්ති නැත්නම් කව
දාවත් මේ වැඩ පිළිවෙළ පවා ක්‍රියාත්මක
කරන්නට බැහැ. පෙරේදා රැස්වීමකදී මතු
කරන්නට සිදු වූ ප්‍රශ්නයක් ගැන කියන්
තට ඕනෑ. ගුණසේන කොමිෂනරියේ අවු
කන්තෝරුව පැත්තේ අරගලයක් නිසා
ඇති වූ වැඩ වර්ජනය ගැන ගරු කම්කරු
ඇමතිතුමා දන්නවා. දන්නේ නැත්නම්
දැනගෙන සිටිය යුතුයි. මීට පෙර එතන
සේවකයන්ට වෘත්තීය සමිතියක් තිබුණා.
හාමිපුතුන් යම් යම් ක්‍රම පාවිච්චි කර එය
කඩාකප්පල් කර දැමීමා. ඒ නිසා ඒ උද
වියට වෘත්තීය සමිතියක් නැතිව ගියා.
කමක් නැහැ. මැනදි—මීට මාස අටකට
පමණ පෙර—නැවත වරක් ඒ කම්කරු
වත් එකතු වෙලා අලුතින් සමිතියක් ඇති
කරගෙන ඉදිරිපත් වීමට සූදානම් වුණා.
වැඩපළේ තිබෙන යම් යම් පොඩි පොඩි
ප්‍රශ්නත් ලොකු ප්‍රශ්නත් ස්වකීය හාමි
ප්‍රතාලා වන ගුණසේන කොමිෂනරිය සමග
විසදා ගැනීමට ඒ අය බලාපොරොත්තු
වෙන් සිටියා. මොකක්ද, ගුණසේන කොමි
ෂනරියෙන් ලැබුණු උත්තරය? ප්‍රශ්නය
විසදනවා වෙනුවට, සාකච්ඡා කරනවා
වෙනුවට, වෘත්තීය සමිති නායකයන් එක්
එක්කෙනා පන්නන්නට පටන් ගත්තා.
එක්කෙනෙක් පැන්නුවා. වෘත්තීය සමිති
ය ඉවසුවා. දෙනෙක් පැන්නුවා.

වෘත්තීය සමිතිය ඉවසුවා. තුන්
දෙනෙක් පැන්නුවා, හතර දෙනෙක්
පැන්නුවා, පස් දෙනෙක් පැන්
නුවා, හය දෙනෙක් පැන්නුවා, හත් දෙ
නෙක් පැන්නුවා, ඒත් වෘත්තීය සමිතිය
ඉවසුවා. ඔය විධියට දහ දෙනෙක්ම පන්
තන තුරු වෘත්තීය සමිතිය ඉවසුවා. මේ
විධියට 11 දෙනෙක්ම පැන්නුවාම, බැරිම
තැන වෘත්තීය සමිතිය ස්ථිරයික් කළා. ඒ
ස්ථිරයික් එක සාධාරණ බව කම්කරු
දෙපාර්තමේන්තුවත් පිළිගත් බවට තිබේ
න ලකුණු, තව ටිකකින් මම පෙන්වන්
නම්.

මේ පිළිබඳ කරුණු කම්කරු දෙපාර්ත
මේන්තුවට දැන ගන්න ලැබුණාම, මේ
අරගලය පුළුවන් නම් සාකච්ඡා මාර්ග
යෙන් සමථයකට පත් කිරීම පිණිස, කම්
කරු කොමසාරිස්තුමා ගුණසේන කොමි
ෂනරියටත්, වෘත්තීය සමිතියටත් කැඳවීම්
ඇරියා. වෘත්තීය සමිතිය නියම දිනයට,
නියම වෙලාවට, නියම සාකච්ඡාවට පිට
පිට ආවා. ඒ එකම අවස්ථාවකදීවත් ගුණ
සේන කොමිෂනරිය සාකච්ඡාවට ආවේ
නැහැ. මට ලැබී තිබෙන ආරාධි අනුව නම්,
බොහොම ජාති ආලය ඇති සිංහල හාමි
ප්‍රතාලාගේ ඒ කොමිෂනරියට නීති උප
දෙස් දීමට සිටින්නේ, ලංකාවේ හිටපු අග්‍ර
විනිශ්චයකාරතුමෙක්. පිට පිට තුන් සැර
යක්ම ගුණසේන කොමිෂනරියේ හාමිප්‍රතා
ලා ඒ සාකච්ඡාවලට නාවාම, මේ ප්‍රශ්නය
විසදීම සඳහා තව එකම විධියයි තිබුණේ.
ඒ අනුව, කම්කරු ඇමතිතුමා විසින්, සිය
දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියන්ගේ නිත්‍යා
නුකූල උපදෙස් පිට මේ ප්‍රශ්නය කාර්මික
උසාවියකට නැත්නම් “ඉන්ඩස්ට්‍රියල්
කෝට්” එකකට භාර දුන්නා, එතැන
විනිශ්චය කිරීමට, තීන්දුවක් දීමට.

කම්කරු ඇමතිතුමා විසින් යම්කිසි ආරා
මලක් ඒ විධියට එවැනි මණ්ඩලයක
විනිශ්චයකට, තීන්දුවකට නියම කළාම,
කම්කරු අරගල නීතියේ විශේෂ කොටසක්
අනුව, දෙපැත්තම එක්තරා ක්‍රියා පිළිවෙළ
කට යටත් වෙන්න ඕනෑ. ඒ අනුව, කම්
කරුවන් පටන් ගත් අරගලය දිගටම
පවත්වාගෙන යෑම නවත්වා, ආපසු වැඩට
යන්නට ඕනෑ. අර නීතිය අනුව වැඩට
නොයන ගතියක් පෙනුනාම, “මේ නීතිය
කඩ කරන එවුන්ට පාඩම් උගන්වන්නට
වෙනුවෙන් බොහොම තදින්, ගුණ
සේන කොමිෂනරියේ “උවස” “සංග”

කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමුල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා] යන පත්‍රවල පළ වී තිබෙනු මා දැක තිබෙනවා. මේ විධියට ප්‍රශ්නය එවැනි මණ්ඩලයක තීන්දුවකට නියම කළාම කම්කරුවන් ආපසු වැඩට යන්න ඕනෑ, “ලොක්-අවුට්” කරන්න බෑ කියා, එම නීතියෙන්ම හාමි ප්‍රකාශයට නියම කර තිබෙනවා.

ඒ නීතිය අනුව, යුක්තියත්, සාධාරණත් වයන් ක්‍රියාත්මක කරන ගතියක් පෙන්වමින්, කලින් අපි කළ 11 දෙනා සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය විසඳෙන තුරු ඒ 11 දෙනා අත්හැර, අර අරගලයට සහභාගි වුණු අනෙක් කම්කරු පිරිස ආපසු වැඩට එන්න අවසර ඉල්ලුවත් මේ හාමිප්‍රකාශය—ජාති ආලය ඇති සිංහල හාමිප්‍රකාශය—අද වන තුරු ඒ අය වැඩට ගත්තේ නැහැ; ඉදිරියට ගත්තේත් නැති බව පෙනෙනවා.

දැන් කම්කරු ඇමතිතුමාට සහ එතුමාගේ කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට යුතු කමක් තිබෙනවා, අප්‍රමාණ විධිවලින් අර නීතිය අනුව හාමිප්‍රකාශයට විරුද්ධව බලය පාවිච්චි කරන්න. ඇයි, ඒ විධියට බලය පාවිච්චි නොකරන්නේ? කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සිය බලතල ගුණසේන කොමිෂනරියට විරුද්ධව පාවිච්චි නොකරන්නට ඔවුන් කොපමණ ලොකු ධනපතියන් වන්නට ඕනෑද්? මෙවිවර දුරට සාධාරණව වැඩ කළ කම්කරු ඇමතිතුමාට මා කියන්නේ ඔය හාමිප්‍රකාශයට විරුද්ධව ඊළඟ පියවර ගන්නට විශේෂ යුතුකමක් තිබෙන බවයි. මේ කාර්මික සාමය එක පැත්තකින් විතරක් ගෙනෙන්නට පුළුවන් එකක් නොවෙයි. අර ජේතරල් වේවල් නමැත්තාටත් ඒ විධියේ ප්‍රතිපත්තියක් නම් තිබුණා. මහා යුද්ධය පවතින කාලයේදී ඔහු ඉන්දියාවේ “වයිස්රෝයි” හැටියට ආවා. ඉන්දියාවට නිදහස නොදීම නිසා කොන්ග්‍රස් පක්ෂය ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ක්‍රියා කරගෙන යද්දී මෙහෙමත් කළාවක් ඇති වුණා. “අපේ ඉල්ලීම අනුව මේ තත්ත්වය ලැබුණා නම් මේ යුද්ධය ගැනත් ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙන තැනට අපට එන්නට තිබුණා” යයි කොන්ග්‍රස් පක්ෂයේ නායකයකු කීවා. එතකොට ජේතරල් වේවල් කීවේ, “මම හැමදාම සහයෝගයට කැමතියි; උඹලා ඇවිත් මට උදව් දියල්ලා” කියායි. ඒක තමයි, එක පැත්තකට

ණක් සහයෝගය. මේ ගුණසේන කොමිෂනරියත් බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒකයි. කම්කරුවන් පැහිම අයිති ඒ ගොල්ලන්ටයි. ඒ පැහෙන කම්කරුවන්ට බෙල්ල දෙන සහයෝගය කම්කරුවන්ට අයිතියි. [බාධාකිරීමක්] ඒකට ඉඩ නොදෙන බව කම්කරු ඇමතිතුමා කියනවා. ඒ ගැන සතුටු වෙනවා. එහෙම නම් හෙටම ඊළඟ ක්‍රියාව පටන් ගන්නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වන බව මෙතැනදී මතක් කරන්නට කැමතියි.

මා මේ ප්‍රශ්නය මෙතැනදී මතු කෙළේ තවත් කාරණයක් නිසා බව මතක් කරන්නටද කැමතියි. මා මේ ප්‍රශ්නය සාධාරණව, යුක්තිසහගතව ගුණසේන කොමිෂනරියේ අවිවෘත කන්තෝරුවේ දොරකඩ රැස්වීමකදී සම්පූර්ණයෙන්ම විස්තර කර දන්නා. මා එදා එසේ කාරණා විස්තර කරද්දී එයාලාගේ පත්තර බිස්ස තිබෙන කන්තෝරුවේ ජනේල ලඟ සහ බැල්කනියේ ඉදහොත් ඒ පත්තර ලියන කවිටිය මගේ කළාව සම්පූර්ණයෙන්ම අසාගෙන සිටියා. එදා මා ප්‍රසිද්ධියේ එක ඔව්වුවක් ඇල්ලුවා. මගේ කළාව ගැන එක වචනයක්වත් ඒ පත්තර බිස්සේ පමණක් නොව ලංකාවේ තිබෙන එකම ධනපති පත්තර බිස්සකවත් පළ නොවන බව මගේ ඒ ඔව්වුවයි. මා කී විධියටම ඒ කාරණය ඉෂ්ට වුණා. “දවස” ස්ථානයේ වේවා, “දිනමිණ” ස්ථානයේ වේවා, “ලංකාදීප” ස්ථානයේ වේවා, ටෙනන් විධියකට කියතොත් බේරේ ගෙදර, සමයන් ගෙදර—අනික් ගෙදර නම මට මතක නැ—[බාධා කිරීමක්] මහල් ගෙදර—මොන මහලක්දැයි මා දන්නේ නැ—යන මේ තුන් පොළේ ම එක ගතියක් තිබෙනවා. එක්කෙනකු ගෙන් එක්කෙනකුට පිළිගැනීම විකක් අඩු විය හැකි ආරංචියක් තවත් කෙනකු ප්‍රසිද්ධ කරන්නේ නැ. හොරුන් අතරින් එක්තරා ගරුත්වයක් තිබෙනවා යයි ඉංග්‍රීසි ආප්තෝපදේශයකින් කිය

கார்த்திக் ஈராவர்த் (விசேஷ விநிவிமான) பதன்
கேடுதெபத ஸ கார்த்திக் ஈராவர்த் (ஃஷேஷத)
பதன் கேடுதெபத

—தேவத வர கிஷதெ

ஈ. ஸா. 3.55

கலாநாயகரது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

தனதுருட கிஷேஷ கலாநாயகரது இலகத
சென் ஓதன் இசென், கார்த்திக் கிஷேஷ ஃஸ
பதிலு [ஃ. ஃ. பாரிஸ் பரேரா ஃஸ.]
இலகதருட வி.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரா
சனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிரா
சனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா]
தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left
the Chair, and Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF
COMMITTEES [Mr. G. J. PARIS PERERA]
took the Chair.

ஈ. ஃ. ஈர். ஃஸவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Shall we adjourn the Debate on
these two Bills now?

ஈ. பி. பி. மௌதெ

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

There will be the difficulty of
getting a two-thirds majority today.

ஈலார்க் கௌலீவின் ஈர். ஃ. ஃலீலா

(கலாநிதி கௌலீவின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Let us finish the Debate in part, if
possible, today, so that we can take
the vote on the 2nd. Some of these
matters on which we are not
touching can be taken up when the
industrial disputes legislation comes
up; but there are some very pertinent
matters which require to be
referred to now. I was not going in-
to a comprehensive analysis of that
Bill but illustrating certain matters.
And as for this most recent illus-
tration of mine, I can only
congratulate myself on having
obtained from the Hon. Minister an
assurance of action in that matter
which, I am sure, if he takes, will be
welcome. What is happening is a
public shame!

ஈர். பி. பி. மௌதெ

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I have already summoned them
for a meeting tomorrow.

ஃ ஃஸிஸ சிரிவர்தன ஃஸ.

(திரு. டி. சௌய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We can adjourn the Debate on
Item No. 1 which requires a two-
thirds majority and take the vote on
it on the 2nd without debate, and
we will continue the Debate on Item
No. 2 some other day.

ஈலார்க் கௌலீவின் ஈர். ஃ. ஃலீலா

(கலாநிதி கௌலீவின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am quite willing. Both Bills
relate to industrial disputes. The
first Bill is to provide for the removal
of certain difficulties in the settle-
ment of industrial disputes and so on,
but that is a Bill on which the Hon.
Minister wants all of us to give him
a two-thirds majority. If the only
way in which he can get down all
these hon. Members is to dangle the
Budget as a carrot—and I read in
the "Observer" that, according to
the Estimates, there is this time a
deficit of Rs. 1,000 million—I do not
know whether there is a sufficient
carrot in the Budget to draw the
Government men on the 2nd.

ஈர். டி. டி. சேனானாயக

(கௌரவ டட்ரி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The carrots will be there!

ஈலார்க் கௌலீவின் ஈர். ஃ. ஃலீலா

(கலாநிதி கௌலீவின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I understood we were discussing
Items Nos. 1 and 2 together so that
we do not waste time having a
second debate. Perhaps, it could be
arranged for Item No. 1 to be passed
on Budget day with the necessary
two-thirds majority. With regard to
Item No. 2, we may continue the
Debate some other suitable day if we
do not finish it today, so that if the
House wishes, I am entirely at its
disposal about any adjournment.

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(*කලාත්මක කොමිෂන් ආර්. ඒ. ඩී. සිල්වා*)

(Dr. Colvin R. de Silva)

This is a controversial Government which has at last discovered one piece of non-controversial Business. We have agreed to put it through with celerity.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා තව කරුණු දෙක තුනක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. වර්තමාන අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමාගේ ප්‍රකාශයක් මෙහි දී විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි. එසේ මතක් කරන්නේ එහි ලොකු වැදගත්කමක් තිබෙන නිසයි. ප්‍රථමකොටම ධනපති පත්තිය නැත්නම් භාම්පුතාලා විසින් මෙවැනි ප්‍රශ්නයන් සම්බන්ධයෙන් සිය වාසිය තකා උසාවියට ගිය අන්දම ගැන තෝරා බේරා විකක් විස්තර කර දෙන්නම්. නොයෙකුත් මාර්ගවලින් මේවා උසාවියට ගෙනවිත් උසාවිවලින් මේ ප්‍රශ්න තීන්දු කිරීමේ තත්ත්වයක් ඇති කරගැනීමට තැත් කළ හැටි මම කියන්නම්. අපේ දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) මේ ගරු සභාවට මතක් කළා මේ ප්‍රශ්න අන්තිමේදී ප්‍රීති කවුන්සලයටත් ගොස් එහිදී අපට පිළිගන්නට පුළුවන් අන්දමට තීන්දු වූ බව. අමතර වශයෙන් ඒ තීන්දුවේ වැදගත්කම ගැන වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. භාම්පුතාලාත් කම්කරුවනුත් අතරේ ඇති ප්‍රශ්නයන්, industrial relations කියන කාර්මික සම්බන්ධකම්, ක්‍රමානුකූලව හැඩගැස්වීමේ කටයුත්ත බාරගැනීමට උසාවිය සුදුසු නැති බව සාම විධිම අප මතක තබාගත යුතුයි කියා ඒ නඩු තීන්දුවේ සඳහන් වෙනවා. එය බොහොම වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක්. ඒ බව අප මතක තබා ගන්නට ඕනෑ. මා දැන් කියන්නට යන්නේ ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමට භාම්පුතාලාට ඉගැන්වීමට මේ රටට ඇති අමාරුව ගැනයි. භාම්පුතාලාම උසාවියටත් ගියා; භාම්පුතාලාම සුප්‍රීම් උසාවියටත් ගියා; භාම්පුතාලාම ලංඩන් නගරයේ ප්‍රීති කවුන්සලයටත් ගියා. අන්තිමේදී භාම්පුතාලාම ඒ නඩුව පැරදුණා පමණක් නොවෙයි, එම ප්‍රීති කවුන්සලයේ විනිශ්චයකාරයින් වැඩිදෙනාගේ කිසි ප්‍රතිපත්ති වගයකුත් විස්තර කළා.

ඒ තත්ත්වයට පැමිණෙන්නට, දෙකට බෙදෙන්නට, ප්‍රීති කවුන්සලයටත් සිදු වුණා. ප්‍රීති කවුන්සලයේ විනිශ්චයකරුවන් අතරේ අභ්‍යන්තර වශයෙන් කොපමණ වෙනස්කම් තිබුණත් ඒකමතිකව මෙන් තීන්දුව දීම ප්‍රීති කවුන්සලයේ ආර්ත්‍යක්ව තිබුණා. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී ඒ ආර්ත්‍යයටත් පටහැණිව තිදෙනෙක් සිය තීන්දුව වෙනමත් අනික් දෙදෙනා තම තීන්දුව වෙනමත් දෙන්නට යෙදුණා. විනිශ්චයකාරයින් වැඩි තීන්දුව පිළිගත් අතර අනික් දෙදෙනා නිකුත් කළ තීන්දුවෙන් යම් යම් කරුණු අතර එකඟත්වයක් තිබුණා. මූලික කරුණු පිළිබඳවයි වෙනසක් තිබුණේ. එහෙත් මෙවැනි ප්‍රශ්නයන් විසඳීමේදී රටේ කාර්මික සාමය ආරක්ෂා කිරීමට ඔය අතින් ගන්නට තිබෙන පියවරවල් උසාවිවලින් ගැනීම අසුන බව ඒ නඩු තීන්දුවෙන් පැහැදිලි වුණාය කියන එක අප විසින් මතක තබා ගත යුතුයි. අපේ සුප්‍රීම් උසාවිය නැත්නම් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ අලුත් ප්‍රතිපත්ති අනුව හැඩ ගැසෙන්නට අලුතින් උත්සාහයක් දරන බවට නම් සාක්ෂි දෙන්නට අපට පුළුවන්. ඒ සාක්ෂි ගැන කථා කරන විට මා විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ අද සිටින අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා වන්නා වූත් එදා අර විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සිටි පස් දෙනාගෙන් එක් අයෙක් වන්නා වූත් එව්. එන්. ජී. ප්‍රනාන්දු මැතිතුමාගේ ප්‍රකාශය. දැන් මාස දෙක තුනකට පමණ ඉහත මේ විධියේ වැදගත් කාර්මික නඩුවක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉදිරිපිටට ආවා. ඒ නඩුව ගෙනාවේ අන් කිසිවෙක් නොවෙයි, ජාත්‍යාලය ගැන බොහෝ සෙයින් සිය දැන්වීම්වල පවා පල කරන මැදිබත් කොමිෂනරියයි. මෙහි බොහෝම වැදගත් කරුණු වගයක් තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අයගේ නායකත්වය යටතේ මැදිබත් කොමිෂනරියේ වෘත්තීය සමිතියක් ආරම්භ කළා. ඒ වෘත්තීය සමිතිය කඩා කප්පල් කිරීමට, එහි නායකයන්ට එක එක විධියේ හිරිහැර කිරීම් සහ දඩුවම් තීරම් තිසා සමිතියේ ක්‍රියා කාරිත්වය අනුමත වුණා. අන්තිමේදී එහි විශාල වැඩ වර්ජනයක් ඇති වුණා. ඒ වැඩ වර්ජනය

කාර්මික ආරාම (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාම (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
නොහොත් අරගලය විනිශ්චයකට ඉදිරි පත් කළා. එසේ විනිශ්චයකට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී වැදගත් අලුත් තාලයේ මූලික ප්‍රශ්න වගයක් මතු කරමින් මැලිබන් කොමිෂනරිය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගියා.

මෙතෙක් කල් නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ උසාවිවල එකක් පිළිගෙන තිබුණා. කම්කරු ඇමතිතුමා විසින් මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් කම්කරු උසාවියකට නොහොත් මණ්ඩලයකට භාර කළාම එසේ භාර කිරීමෙන්ම එය විසදීමේ අයිතිවාසිකම ඒ මණ්ඩලයට ලැබෙනවා. අපි ඒකට ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා, “ජූරිස් ඩික්ෂන්” කියා. නඩු ඇසීමේ අයිතිවාසිකම නොහොත් විනිශ්චය කිරීමේ අයිතිවාසිකමයි. එහෙත් මෙතැනදී ඉදිරිපත් වුණ ප්‍රශ්නය මොකක්ද? මෙතැන අරගලයක් තිබුණේ නැතැයි හාමිපුතුන් කියනවාය, ඒ නිසා කම්කරු ඇමතිතුමා විසින් විනිශ්චය මණ්ඩලයකට භාර දීමට මෙහි ප්‍රශ්නයක් නැත, ඒ නිසා මේක නීති විරෝධීය කියන එකයි. මෙය සභාපතිතුමනි, කෙසේ පැළෙන නොවෙයි, පැලිව්ව කෙසේ නැවතත් පැළෙන ප්‍රශ්නයක් බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කමතියි.

මෙහිදී ‘ඒ’ කාරණය සම්බන්ධයෙන් මා සන්තෝෂයෙන් අදහසක් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එදා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ඒ නඩුව ඇසූ විනිශ්චයකාරවරුන් දෙදෙනා අතුරෙන් ප්‍රධානියා හැටියට සිටි අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමා විසින්මයි නඩු තීන්දුව ලිව්වේ. නීති ප්‍රශ්නය විසඳා අවසන් කළාට පසුව, ඒවායේ හිස් බව පැහැදිලි කළාට පසුව, ඒ අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමා වැදගත් විශේෂ ඡේදයක් ඒ තීන්දුවේම ලිව්වා. එහි ලියා තිබුණේ කුමක්ද? මේ රටේ තිබෙන කාර්මික නීති ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යොදන්නට ඉඩ නොදීම සඳහා ඉතා “ටෙක්නිකල්” තාලයේ ප්‍රශ්න මතු කරන්නේ නැතුව හාමිපුතාට තිබෙන යුතුකම වන්නේ මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වීමට සම්පූර්ණයෙන් සහයෝගය දීම බව මේ උසාවියෙන් අපි ප්‍රකාශ කර සිටි තවය යන්නයි. ඒ අවස්ථාවේදී තමන් ඉදිරිපිටට ආ ඒ නඩුවේදී පැහැදිලි වුණා, මැලිබන් කොමිෂනරිය එවැනි ගතිගුණයක් ඇති කරගෙන නොතිබුණ බව.

මගේ චෝදනාව මෙයයි. විදේශික සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ විශාල නිෂ්පාදන ස්ථාන, ටෙනිසි පාලනය කරන හාමි පුතුන් එක්තරා ප්‍රමාණයකට මේ නීති ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට උත්සාහ කරන අවස්ථාවේදී, මේ නීති ක්‍රමයෙන් තොරව ක්‍රියා කිරීමට ලංකාවේ අද උත්සාහ දරන්නේ ලාංකික ධනපතියන් විමයි මගේ ඇති කනගාටුව. එය අපට ලැජ්ජාවීමට කරුණක් පමණක් නොවෙයි; එය අපේ කෝපයටද හේතු වන දෙයක්. ඒ අනුව තමයි, කවදාහරි මේ රටේ කම්කරු පන්තිය, ප්‍රධාන වැඩ කරන ජනතාව, ඔය හාමිපුතුන්ට නිසි පාඩම් උගන්වනවා ඇත්තේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා සඳහන් කළේ ස්ථාන දෙකක් ගැන පමණයි. මේවා ගැන දීර්ඝ ලෙස විස්තර කරන්න ගියොත් නඩුවෙන් නඩුව ගෙන මට පැහැදිලි කර දෙන්න පුළුවනි. කෙසේ වුණත් රටේ කාර්මික සාමය ගැන දොඩවන්නාවූ මෙම ලාංකික හාමිපුතුන්, තම ආණ්ඩුව විසින් ගෙනෙන ලද්දාවූ නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදීම වෙනුවට එයට හරස් වී නොයෙකුත් කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙලින් ඒවායින් ගැලවීමට, වෙන් වීමට, අයින් වීමට උත්සාහ කරනවා. අන්තිමේදී නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදවීම භාර වෙන්නේ උසාවියට නොවෙයි. උසාවියෙන් මෙහා මහජන මතයට, මහජන බලපෑම්වලට බව මෙතැනදී මතක් කරන්න කැමතියි. කොපමණ උසාවි තිබුණත් මහජන මතය නීතිය පිටිපස්සේ සිටින්නේ නැති නම් එම නීතිය, විශේෂයෙන්ම මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් ගැන, හරියට බල නොපානවා ඇති. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය, ප්‍රධාන වශයෙන් මේ රටේ කම්කරු පන්තියටයි භාර වෙන්නේ. මේ විධියේ පළද, අඩුපාඩුකම් තිබුණත් රටට යහපතක් වන අන්දමට, මෙම අරගල, ආරාමල් විසදීමේ ක්‍රමය ප්‍රයෝජනයට ගන්න පුළුවනි, හරි ප්‍රතිපත්තියක් උඩ නියම අන්දමට ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙන්.

මෙහිදී එක් කාරණයක් මතක් නොකරම බැහැ. කාර්මික ආරාමල් විසදීමට කාර්මික නිරවල් මණ්ඩල පිහිටුවීමේ ක්‍රමය සකස් කරනු ලැබුවේ, ඇති වන ආරාමල් ඉක්මනින් විසඳාලීමේ අරමුණ ඇතිවයි.

කාර්මික ආරාම (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
සෛව්‍යමය හා කාර්මික ආරාම (සංශෝධන)
පනත් සෛව්‍යමය

—දෙවන වර කියවීම

ඊට ඉඩ ලබාගැනීමේ අදහසිනුයි. සාමාන්‍ය
උසාවියකට ගියාම, විනිශ්චය කිරීමට
වෙනත් නඩු හඬ ඇති නිසා, මේවා පිළිබඳ
විනිශ්චයක් දීම ප්‍රමාද වන බැවින් එයින්
ඇති වන තැවිලි නැති කර දැමීමටයි මෙම
මණ්ඩල පත් කළේ. එපමණක් නොවෙ
යි, එබඳු සිද්ධීන් පමා කිරීමෙන් ඇති
වන වෙනත් ප්‍රතිඵල හේතුකොට ගෙන
නොයෙක් අන්දමේ අරගල, ආරාමල්වලට
මග නොපෑදීම පිණිස ඉක්මනින් තීන්දු
වක් දීමට හැකි වේය කියන විශ්වාසය
ඇතුවයි මෙම මණ්ඩල සකස් කළේ. එසේ
වුණත් සාමාන්‍ය උසාවිවලින් නඩුවක තීන්
දුවක් දීමට ප්‍රමාද වන්නා වාගේම මෙම
මණ්ඩලවලින්ද තීන්දු කිරීම් ප්‍රමාද වෙනවා.
එය සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. මා හිතනවා අප
කවුරුත් වාගේම ඇමතිතුමාත් එය
පිළිගන්නවා ඇත කියා.

ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I entirely agree. The purpose is
lost.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ඔව්, එතුමා කියන්නා වාගේම මේවා
පිහිටුවීමේ අර්ථය දැන් නැතිව ගොස්
තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම ආරා
මල් විසදීමට, මේවායින් ගැළවීමට එක්
තරා ප්‍රමාණයකට ගත් පියවරක් තමයි
මහනුවර, ගාල්ල ආදී ප්‍රදේශවලත් මෙබඳු
විනිශ්චය මණ්ඩල පත් කිරීම. මේවායේ
වැඩ කිරීම නම් ප්‍රමාණවත් මයි.

මෙහි තවත් පැත්තක් තිබෙනවා. රාජ්‍ය
කරණය කියා තිබෙනවා, කම්කරු විනිශ්චය
සභාවලට අයත් ක්‍රමය උසාවි ක්‍රමය නො
වෙයි, කම්කරු ආරාමල් විසදීමට ඒ මණ්
ඩලවලට බැරිය, උසාවි ක්‍රමයට හුරු අන්
දමට නොවෙයි එතැන වැඩ කරන්නේ
කියා. මහ උසාවියටත් එපාය කියාපු එකක්
පිළිබඳව කටයුතු කරන්නට මෙතැනදී පුංචි
උසාවියක් ඇති වන්නට වුවමනාවක්
නැහැ. මේවායේ සභාපතිවරුන්ට ඇත්ත
වශයෙන්ම භාර වුණු කර්තව්‍යය තෝරා
බේරාගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා නොකර එම
ස්ථානවලත් වුවමනා නැති වීමයි.

ප්‍රශ්න උච්ඡ්‍ය උච්ඡ්‍යා කරුණු දික් ගැසී
මට වුවමනා නැහැ. ඒ පිළිබඳව මම එක්
උදාහරණයක් දෙන්නම්. එම උදාහරණය
මෙම සභාව දැනගත යුතුයි.

මීට අවුරුදු 4 කට පමණ පෙර එක්තරා
සිද්ධියක් වුණා. ඒ පිළිබඳ නඩුවේ ප්‍රාථ
මික තීන්දුව පමණක් සුප්‍රීම් උසාවියෙන්
ලැබුණේ මීට මාස දෙකකට පමණ පෙරයි.
ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කරුණා
කර මීට කන් දෙන්න. මා එසේ කියන්නේ
මෙම කාරණය සඳහන් කරන්නට යාමේ
දී මෙහි සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරයකුගේ
නමක්ද ඇතුළත් වන හෙයිනුයි. මෙම
සභාවේ මන්ත්‍රීවරයකුගේ නමක් ඊට
ඇතුළත් කරන්නට සිදු වීම ගැන මා
බොහොම කනගාටු වෙනවා. මොරටක සහ
සබරගමුව ප්‍රදේශ දෙක අතර බවුන්ඩරයේ
පිහිටි පන්නිල්කන්ද තේ වත්ත සම්
බන්ධවයි මේ කියන්නේ. එහි අයිතිකාරයා
අන් කවුරුවත් නොවෙයි, අද සිටින තුරු
එළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වන ඩොනල්ඩ්
ජේ. රණවිර මහතායි. එය මා සඳහන්
කරන්නේ බොහොම කනගාටුවෙනුයි. ඒ
ගැන මට සමා වන්න.

පන්නිල්කන්ද තේ වත්තේ කම්කරු
වත් මීට අවුරුදු හතරකට පමණ පෙර
එක්තරා කාලයකදී ලංකා වතු කම්කරු
සමිතියට බැඳුණා. ඒ වත්තේ වැඩ කළ
කම්කරුවන්ගෙන් සියයට 90 කටත් වැඩිය
ඊට බැඳුණා. එසේ බැඳුණාම පුරුදු පරිදි
වතු කම්කරු සමිතිය විසින් වත්තේ
සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් මහතාට ලිපියක්
යැව්වා, දැනුම්දීමක් කළා, “නුඹගේ
වත්තේ කම්කරුවන්ගෙන් සියයට 90 ක
ටත් වැඩි ගණනක් අප සමිතියට බැඳීලා
ය; එම නිසා ඊළඟට තිබෙන්නේ සෑම
වතුවලම වෘත්තීය සමිතිවල වැඩ කටයුතු
පවත්වාගෙන යන ආකාරයට වත්තේ
කොමිටියක් පත් කිරීම සහ ඊට නායක
යකු නොහොත් තලෙයිවර් කෙනෙකු පත්
කරන එකය” යනාදී වශයෙන්. ඊළඟට
ඒ සමිතිය සහ වත්තේ සුපිරින්ටෙන්
ඩන්ට් තැන අතරේ අවුරුදු ගණනාවක්
මුළුල්ලේම ලියුම් ගනුදෙනුව හැර කාරණය
ඉන් එහාට ගියේ නැහැ. මේ පිළිබඳව පිට
පිටම ලියුම් ලිව්වා. උත්තර ආවේ නැහැ.
අන්තිමේදී ලියමනක් ආවා, ඒ වත්තේ
වත්තේ පිට ගොස් සිටින හෙයින්

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

ඔහු ආපසු එන තුරු උත්තරයක් දෙන්නට බැරියයි සඳහන් කරමින්. ඊළඟට පිරිසට සිටි හාමිපුතාත් ආවා. ඒත් අර ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් නැහැ. මෙම වැඩ පිළිවෙළට ඉඩ දෙනවාද නැද්ද කියාවත් උත්තර නැහැ. බැරීම තැන කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ලියුම් යැව්වා. ඒවාටත් උත්තර නැහැ. අන්තිමේදී ලිය මනක් ආවා, සියයට 90ක් සිටිනවාද කියන ප්‍රශ්නය මතු වී තිබෙනවාය කියමින්. එම ප්‍රශ්නය විසඳීමටත් කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේම ක්‍රමයක් තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමය කුමක්ද? කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ පාලනය යටතේ එම වත්තේ කම්කරුවන් ගෙන් රහස් ඡන්දයක් ගන්නවා. එය කරන්නේ වෘත්තීය සමිතියට බැඳී සිටින අය කී දෙනෙක්දැයි සෙවීම සඳහායි. මේ ගැන වතු කම්කරු සමිතිය මගින් පිටපිට ම ලිව්වා, හෙට වුවත් එවැනි විනිශ්චයකට අපි සූදානම්ව සිටිනවාය කියා. ඒකටත් උත්තර නැහැ. බැරී තැන කම්කරු ඇමති තුමා මෙම ප්‍රශ්නය කාර්මික උසාවියකට Industrial Court—නිබ්බා. අපේ කාර්මික නීතිය අනුව වෘත්තීය සමිතියක් පිළිගැනීම අරගලයකට කාරණයක් වන්නට පුළුවන් ද කියන ප්‍රශ්නය එතැනදී මතු වුණා. ඔය ප්‍රශ්නය අවුරුද්දක් මුළුල්ලේ සාකච්ඡා වුණා. අන්තිමේදී වතු කම්කරු සමිතියට තීන්දුව ලැබුණා. පටාස්ගාල ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඇපැලක් ගත්තා. දැනට මාස දෙකකට විතර ඉහත තමයි, අග්‍ර විනිශ්චයකාර තුමා සහ සිරිමාන්න විනිශ්චයකාරතුමා ඒ පිළිබඳව තීන්දුව දුන්නේ, “ඔව්, එය ප්‍රශ්නයක් වෙන්න පුළුවන්” කියා. පත්තිල් කන්දේ ඇති වුණු සණ්ඩුව එහි තිබෙන වාද නැද්දැයි සොයන්නට යන්ට අමාරුයි. මෙතැනත් ලාංකික ජාත්‍යාලය ඇති, තමන්ගේ අදහස් රටට පෙන්වන්නට මුළු ටයිම්ස් පත්තරයම තිබෙන හාමිපුතෙක්. ඒ පත්තරෙන් වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය ගැන, මේ රටේ කාර්මික සාමය ගැන දින පතා බණ කියනවා. එහෙත් මේ කතාව ඒ පත්තරේ පළ කළොත් අන්න එදාට පුළුවන් මේ පත්තරයට ගරු කරන්න. ඔන්න තත්ත්වය. මේ විධියට මේවා දික් වෙලා බැහැ.

දැන්, මා හිතන්නේ, අපේ රාජ්‍ය ඇමති තුමන්ලාට අයිතිව තිබෙන “විරෝධය” ක්‍රමය

මුද්‍රණාලයේ ප්‍රශ්නය මට තවම මතකයි. ඒ ප්‍රශ්නය අවුරුදු 2 1/2 ක් කාර්මික උසාවියේ විභාග කර අන්තිමේදී එහි සේවය කළ කම්කරුවන්ට හිඟ වැටුප් වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 1 1/2 ක් ගෙවන්න විරෝධයට සමාගමට නියම කළා. ඊට අවුරුදු 1 1/2 කට පසුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කීව්වා, “මෙහෙම විනිශ්චය කරන්න නඩු කාරයින්ට ඉඩ දෙන්න පුළුවන්ද?” කියා. අන්තිමේදී ලක්ෂ 1 1/2ත් නැහැ; ඒ සම්බන්ධයෙන් වෙන විධියකට උසාවියක් ඉදිරියට යන්න විධියකුත් නැතිව ගියා. උසාවිවලට එන්න එපා යයි කම්කරුවන්ට කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙතැන නීති සම්පාදනය කිරීමේදී අපට විශාල කටයුතු වශයක් භාරව තිබෙන බව මා ඉදිරිපත් කළ ඔය කරුණුවලින් අවබෝධ වෙනවා ඇති. නීතිඥයකු වන මමම කියනවා, මේවා නීතිඥවරුන්ට භාර දී විසඳන්න බැරි බව. නීතිඥයන්ගේ පුරුදු පුහුණුකම හැඩගැස්ම අනුව මේ අළුත් පියවරවල් ගැනෙන ගතිගුණ ඇති වෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් මහජනයා අතරේ වෙනත් දේවලට සහභාගි වෙන්නේ නැහැ. මේවාට මේ ගරු සභාවේ අපි හිත දෙන්න ඕනැ. අපට මේවායේ ඇත්ත ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දීල මේවා විසඳන්න ඉඩක් තිබෙනවා. ව්‍යවස්ථා සම්පාදක ප්‍රශ්න පවා මෙතැන ගැබ්ව තිබෙන බව දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) ප්‍රකාශ කළා. එහි බොහොම බැරෑරුම් ඇත්තක් තිබෙනවා. අද අපේ රටේ තිබෙන ව්‍යවස්ථාව අනුව “separation of powers” නමැති ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන බව උසාවිවලින් කියා තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවත්, උසාවි ක්‍රමයත්, පරිපාලනයත් අතරේ නැති කරන්නට බැරි පරතරයක් තිබෙනවා. ඒ එක එකක් තිබෙන්නේ එක එක ලැව්වුවෙයි. එක ලැව්වුවකින් අනික් ලැව්වුවට යමක් පැනෙනවා නම් එය නීති විරෝධී බවයි කියන්නේ. මේ ප්‍රතිපත්ති අපේ ව්‍යවස්ථාවේ ගැබ් වී තිබෙන තෙක් අපට මේ රට හදන්නට බැහැ. කොයි ආණ්ඩුව හෝ වේවා ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර මේ රට ටිකක් ඉදිරියට ගෙන යන්නට උත්සාහයක් දරන විට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයත් එයට හරස් වී එය වැළකෙනවා ඇති. මේ මුළු ව්‍යවස්ථා ක්‍රමයම වෙනස් කිරීමේ කටයුත්ත ලක්

කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාධුල් (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ජනතාව නිසි වෙලාවට අත්පත් කර ගත් නවා ඇතැයි කියන බලාපොරොත්තුව ප්‍රකාශ කරමින් මට මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්නට මේ අවස්ථාව දීම ගැන තමුන් තෘණ්භේට ස්තූති කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

“That the Debate be now adjourned.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ඊට අනුකූලව විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1968 අගෝස්තු 2 වන සිතුවරුද, පවත්වනු ලැබේ.

இதன்படி விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

விவாதம், 1968 ஓகஸ்ட் 2, வெள்ளிக்கிழமை மீளத் தொடங்கும்.

The Debate stood adjourned accordingly.

Debate to be resumed on Friday, 2nd August 1968.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர—ஹபரதுவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ විවාදය මේ අන්දමට කල් තබා, පළමුවැනි පනතට පමණක් ඡන්දය ගැනීමෙන් එක් තරා ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ පළමුවෙන් විශේෂ විධිවිධාන පනත—

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එය තීරණය කර අවසානයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඒ විධියට ඡන්දය ගැනීමෙන් ඇති විය හැකි ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් පෙන්වා දීමටයි මා නැගී සිටියේ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එය නීතිඥයන් විසින් බේරා ගනියි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

පළමුවෙන් කළ යුතු දෙයක් පස්සට තල්ලු කිරීමෙන් එහෙම්පිටින්ම අවුල් තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න පුළුවනි. ඒ නිසා අප නැති අතරේදී සම්මත කර ගත් පනත අහෝසි කිරීමට පළමුවෙන් කළ යුත්තේ. 1966 අංක 27 දරන පනත අහෝසි කරන්නේ නැතිව නීතියක් පැනවීමෙන් මහා අවුලක් ඇති වෙනවා. මේ කමිකරු වත් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයේදී ඒ දුප්පත් කමි කරවත් අමාරුවේ වැටෙන අන්දමට ක්‍රියා කරන්න එපා. ඒ නිසා මෙය නැවත වරක් නීතිඥයින්ට භාර දෙන්න එපා. ඒ අය රාජාධිකරණය තෙක් යමින් එය විසඳීමට අවුරුදු ගණනක් ගතවී. ඒ නිසා ඒ පනත ඉක්මනින්ම අහෝසිකර දමන්න. 1966 අංක 27 දරන පනත තවමත් නීතිගත වී තිබෙන්නේ. එය වහාම අහෝසි කර දමන්න.

කරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The Division on the Second Reading of the Industrial Disputes (Special Provisions) Bill will be on the 2nd August, and the Debate on the Industrial Disputes (Amendment) Bill will go on.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

We can take up some of these non-controversial items. Item 3 is controversial. What about item 4?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No. Nothing else can be taken up now. All the items that were non-controversial were taken up yesterday. The items that follow are all controversial in the sense that we want to discuss them. It is not fair to take them up like that because a large number of hon. Members want to discuss them. We allowed a number of items to be taken up yesterday on the ground that they were non-controversial.

කාර්මික ආරාමල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත හා කාර්මික ආරාමල් (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

Item 5—Imports and Exports
(Control) Bill?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිරු. පෙර්නාට් සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

In regard to the Imports and Exports (Control) Bill, the Hon. Minister is aware that I pointed out a long time ago, when it was taken up on the first occasion and thereafter lapsed, that in the proposed Clause 15 there is the misuse of a word. Although this Bill has lapsed twice it has not been possible to get that mistake corrected.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
We shall correct it.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිරු. පෙර්නාට් සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

Clause 15 states thus :

"It shall be deemed to be a condition of every licence that the Principal Collector of Customs shall have the power to forfeit to Her Majesty any goods or part thereof imported into, or intended to be exported from, Ceylon—

(a) in contravention of the provisions of this Act or of the provisions of any regulation or Order made under this Act, or..."

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
What do you want done?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිරු. පෙර්නාට් සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

The primary meaning of the word "forfeit" is "lose by way of a penalty", but in certain situations it can also mean "seize". Anyway, as the clause is presently worded, the Principal Collector is going to forfeit the goods and not the person who has imported them. I mentioned that this was a mistake. The Bill lapsed twice but you have not been able to have the mistake, which I pointed out a long time ago, corrected.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

To correct it, the discussion must reach the Committee stage.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිරු. පෙර්නාට් සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

You should have corrected it, re-drafted the Bill, and brought it here.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

For that it has to go to the Cabinet. I have come to this House.

කර්කසසා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Does the House agree that the vote on Item 1 should be taken on the 2nd August, and the Debate on Item 2 continued?

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරු

(කෙළරව අභිකූලතවරුන්)
(Hon. Members)

Aye!

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

What about taking up some of these by-laws—Item No. 6?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

No. All the by-laws which were non-controversial were allowed to be taken up. We cannot allow any more now.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

No. 11—Report of the Board of Directors of the Sri Lanka Sugar Corporation?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

That is the basis on which we are going to discuss the Sugar Corporation?

කල් තැබීම

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ඥේ. ආර්. ඥයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Item 12 of the Minister of Scientific Research and Housing ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No fear !

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

It is in regard to the dimensions of pipes.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We are not discussing dimensions now. We are discussing something else.

එකල්හි වේලාව අ. හ. 4.30 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවන ලදී.

අப்பොතු ඩී. ඩී. 4.30 මණියාසිඬිඩවේ සභையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டது.

It being 4.30 P.M., Business was interrupted.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීන් ප්‍රශ්නය සහායවූව කරන ලදී :

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—
[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන].“சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக”
[கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன] எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.Motion made, and Question proposed,
“That the House do now adjourn”.—
[The Hon. J. R. Jayewardene].

කේ. ඩබ්. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට මා ඊයේ සිට පෙරුම් පුරා බොහෝ මහත්සි ගත්තා. එහෙත්, ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන මේ අවස්ථාවේදී ගරු ආහාර හා කෘෂිකර්ම අමාත්‍යවරයාගේ

කල් තැබීම

නොසිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මගේ ප්‍රශ්නය මෙයයි :

සමුපකාර කොමසාරිස්තුමාගේ නියෝගයක් අනුව, බදුල්ලේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වාගෙන යනවා. පරීක්ෂණය පවත්වාගෙන යන්නේ බදුල්ලේ අතිරේක දිසාපතිවරයායි. සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ කොමසාරිස්වරයෙක් සිටිනවා; නියෝජ්‍ය කොමසාරිස්වරුන් තුන් දෙනෙක් සිටිනවා; සහකාර කොමසාරිස්වරුන් 22 ක් පමණ සිටිනවා. එසේ සිටියදීත් මෙම විවිධ සේවා සමුපකාර සංගමයේ විසමාවාර පිළිබඳ පරීක්ෂණය පැවැත්වීමට බදුල්ලේ අතිරේක දිසාපතිවරයා පත් කළා. ඊයේ කොමසාරිස්තුමා හමු වී මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කළ විට මට දැනගන්නට ලැබුණේ, අමාත්‍යාංශයට ලැබුණු පැමිණිල්ලක් අනුව, මෙම පරීක්ෂණය වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවක කෙනකු ලවා කරවීමට අමාත්‍යාංශයෙන් නියෝගයක් ලැබුණු බවයි.

පසුගිය 20, 22 සහ 25 යන දිනවල මෙම පරීක්ෂණය පැවැත්වුණා. එහිදී ජීනදාස සේනානායක නමැත්තකු සාක්ෂි දී තිබෙනවා. ජීනදාස සේනානායක මහත්මිය ගැන මෙහිදී දීර්ඝ විස්තරයක් කරන්නට වුවමනා නැහැ. ඔහුගේ තත්ත්වය ගැන කිසියම් දවසක මෙම ගරු සභාවේදීත් සාකච්ඡා ඇති වුණා. ඔහු මෙකී සමුපකාර සමිති සංගමයේ හිටපු සභාපතියි. ආහාර හා කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමා විසින් මොහු සංගමයෙන් තෙරපා හැර තව සභාපතිවරයකු පත් කරන්නට යෙදුණා. මෙම සංගමයේ විසමාවාර පිළිබඳව සාක්ෂි දී තිබෙන්නේ මේ තැනැත්තායි. ඊළඟට, ඩී. කේ. ප්‍රේමසිංහ නම් මහත්මියකුත් සාක්ෂි දී තිබෙනවා. ජීනදාස සේනානායක මහතා වෙනුවෙන් බදුලු ආසනයට ඡන්ද පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කෙළේ මේ ප්‍රේමසිංහ මහත්මියයි. දැන් මොහු සංගමයේ සේවකයකු වශයෙන් වැඩ කරනවා. ඉන් පසු සාක්ෂි දී තිබෙන්නේ, ආර්. එම්. දයාරත්න මහත්මියයි. ඔහු අවුරුදු 10 ක පමණ කාලයක් නිස්සේ මෙම සංගමයේ සේවය කරන තැනැත්තායි. ඔහුගෙන් සංගමයට රුපියල්

[විජේරත්න බණ්ඩා මයා.]

19,636.73 ක් අය වන්නට තිබෙන නිසාත්, අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යයක් වන තෙස්ප්‍රේටින් වගයක් හා පිටි මිටි 100 ක් වංචා කිරීම නිසාත් 68. 3. 20 වැනි දා ඔහුගේ වැඩ තහනම් කරනු ලැබුවා. පරීක්ෂණය ඉදිරියෙහි සාක්ෂි දී තිබෙන අනෙක් තැනැත්තා ඩබ්ලිව්. ඩී. ඩේවිඩ් මහත්මයායි. මොහු දැනුත් සංගමයේ වෙළෙඳ සේවක යෙක්. සුදුරු මිටි වගයක් රහසේ විකුණා බිරිබිව්ව බවට ඔහුට විරුද්ධව චෝදනා වක් තිබෙනවා. මොහු “උච්ච වෙළෙඳ සේවක සමිතිය” නමින් සමිතියක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එය ආරම්භ කර තිබෙන්නේ මේ මස 17 වැනි දායි. ඒ සමිතියේ සභාපතිවරයා හැටියටයි උන් තැනේ සාක්ෂි දී තිබෙන්නේ. ඊළඟට බඩු ප්‍රවාහණය කළ මහත්මයෙක් සාක්ෂි දී තිබෙනවා. උන්නැහේ බදුල්ලේ කෙනෙක්. නම නිව්ටන් ඩයස්. සංගමය සමග රුපියල් විසිදාහක කොන්ත්‍රාත්තුවක් තිබෙනවා. ලගකදී ඉදලා එය ටෙන්ඩර් ක්‍රමයට ගොවි ද්‍රව්‍ය නිපදවන්නන්ගේ සමුපකාර සංගමයට භාර දී තිබෙනවා. දැන් ඒ සංගමය මගින් ඒ කටයුත්ත කෙරෙන්නේ. මේ අය එකතු කරගෙනයි විභාගයක් පවත්වන්නට යන්නේ. විෂමාවාරයක් තිබෙනවාය කියනවා නම් ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම ගැන අප විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. මා මේ කාරණය තවුන්නාන්සේට පැහැදිලි කර කියන්නේ සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභිකයෙකු වශයෙන් මේ සංගමයේ වැඩ කටයුතු හොඳින්ම දත්තා නිසයි. සංගමයේ විෂමාවාර ගැන සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තු පරීක්ෂණයක් කරනවා නම් ඒ ගැන අපේ අකමැත්තක් නැහැ. පාලක ලේකම් මහත්මයාටවත්, සභාපති වරයාටවත්, කාරක සභාවටවත් නොදන්වා කාගේවත් අනුමැතියක් තැනිව සංගමයට සම්බන්ධකම් තැනි උදවියත්, වැඩ තහනම් කරනු ලැබූ උදවියත්, සංගමයෙන් තෙරපා දමන ලද උදවියත් කැඳවා ඒ අයගෙන් පමණයි ප්‍රශ්න කර තිබෙන්නේ.

මේ සංගමය ගැන තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ සංගමයට සාමාජික සමිති 56 ක් තිබෙනවා. වතු සමිති 55 කට මේ සංගමයෙන් බඩු සපයනවා. බලය ලත් වෙළෙඳුන් 73

දෙනෙකුටත් මේ සංගමයෙන් බඩු සපයනවා. හාල් පොත් 2,24,654 ක් තිබෙනවා. තොග ගබඩා 7 ක් තිබෙනවා. සිල්ලර ගබඩා 30 කුත් තිබෙනවා. මාසික ආදායම දළ වශයෙන් දශ ලක්ෂයක් පමණ වෙනවා. එකම සාමාජික සමිතියකට වත් නොකියා, බඩු ගන්න කඩකාරයින්ට වත් නොකියා, කළුකඩකාරයින් කිහිප දෙනෙකුත්, වැඩ තහනම් කරනු ලැබුවත් කිහිප දෙනෙකුත් කැඳවා මේ ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්වීම නින්දනයයි. ඒ නිසා තවුන්නාන්සේගේ මාර්ගයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට මා කියා සිටින්නේ මේ ගැන අපක්ෂපාත පරීක්ෂණයක් පවත්වනවා නම් ඒ අවස්ථාව ලබා ගැනීමට කැමැත්තෙන් අප සිටින බවයි. ගරු ඇමතිතුමාට විශේෂයෙන් කියා සිටින්නේ පරීක්ෂණයක් පවත්වනවා නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන ලෙසයි. ප්‍රධාන කොමසාරිස් වරයෙකුත්, නියෝජ්‍ය කොමසාරිස්වරුන් තුන් දෙනෙකුත්, ප්‍රදේශ භාර සහකාර කොමසාරිස්වරුන් විසි ගණනකුත් සිටින සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව කෙරෙහි විශ්වාසයක් නොතැබීම ගැන අපගේ බලවත් කනගාටුව මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරනවා. එසේ කරන අතර, මේ සංගමයේ කාරක සභිකයෙකු වශයෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. විෂමාවාරයක් තිබෙනවා නම්, ඒ ගැන යම්කිසි පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා නම්, කරුණාකර නියම විධියට විධිමත් පරීක්ෂණයක් ඒ සම්බන්ධයෙන් පවත්වන්න.

ඊයේ සමුපකාර කොමසාරිස්තුමා හමු වී මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කළ බවත් ඒ සමගම මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ වැනි පරීක්ෂණ ගැන කරුණු දැනගන්නට නියෝජිත පිරිසක් පැමිණ සිටියා. ඇමති තුමාට පෙත්සමක් ලැබුණු බව අපට දැන ගන්නට ලැබුණා. පෙත්සමට අත්සන් කරලා නැහැ, කවුරුවත්. අපට ඊළඟට දැන ගන්නට ලැබුණා, පෙත්සම විභාග කරන්නට වුවමනාවක් තැනැයි නියෝගයක් අමාත්‍යාංශයෙන් ලැබුණු බවක්. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ මෙයයි : යම් පුද්ගලයෙක් හෝ සමිතියක් හෝ සමිතියක කාරක සභාවක් හෝ යම් වරදක් කර තිබෙනවා, කියා පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා නම් ඒ ගැන සොයා බලා දඩුවම්

කල් තැබීම

කල් තැබීම

දීම සුදුසුයි. එහෙත් ඒ සොයා බැලීම කරන්නට විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන්නට ඕනෑ. මෙසේ නින්දාසහගත විධියටත්, ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැණි ආකාරයටත් එය කිරීම කනගාටුදායකයි. ඒ නිසා මේ ගැන වහාම නිසි පියවර ගන්නා මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 4.43

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவூர்த்திய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා ඊයේ අධිකරණ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසීමට බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් මා කණගාටු වෙනවා, ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දීමට එතුමා මේ ස්ථානයේ නොසිටීම ගැන. මිගමුවට අළුත් අධිකරණ ගොඩනැගිල්ලක්—මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිය සඳහා අළුත් ගොඩනැගිල්ලක්—අවශ්‍ය බවට 1964 සිටම අප විසින් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අද මිගමුවේ මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිය පැවැත් වෙන්නේ මීට අවුරුදු 150 කට පමණ කලින් සාදන ලද ගොඩනැගිල්ලක නිසා එය කොයි වෙලේ කඩා වැටේදැයි කිව නොහැකි අතර, අද ඒ උසාවිය තුළ තවත් උසාවියක් පවත්වාගෙන යනවා. කලින්, නීතිඥ මහතුන්ට වෙන් කර තිබුණු අඩි 9×10 දිග පළල ඇති කාමරයක, දැන් වෙනම උසාවියක් පවත්වාගෙන යනවා. මීට පෙර මේ උසාවිය තුළ ඉතාමත් අශෝභන සිද්ධියක් වුණා. මේ තදබදය නිසා, නඩුකාරයාට අසුවි මුට්ටියකින් දමා ගහන්නා තරම්, රිමාන්ඩ් කුඩුවේ සිටි එක්තරා විත්තිකරුවකුට පුළුවන්කම ලැබුණා.

මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිය සඳහා අළුත් ගොඩනැගිල්ලක් ඕනෑ යයි 1964 සිට මේ දක්වා අවුරුදු ගණනාවක් තුළම කියා සිටියත්, අළුත් උසාවි ගොඩනැගිල්ලක් වෙනුවෙන්, අද ඉදිරිපත් කළ ඇස්තමේන්තුවලටත් සටහනක් කෙරී නැහැ. මේ තරම් තදබදයක් පවතිද්දී ඒ කටයුතු කරගෙන යාම සම්බන්ධයෙන්, ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ මහෙස්ත්‍රාත් තුමාටත්, නීතිඥ මහතුන්ටත්, ඇමතිතුමා පුළුවන් තරම් ඉක්මණින්,

ටත් තැනි දෙන්න වටිනවා. මහෙස්ත්‍රාත් තුමාට, නීතිඥ මහතුන්ට පමණක් නොව, සාක්ෂිකාරයන්ට පවා ඉන්නට නියම ස්ථානයක් තැනි නිසා නීතිය, යුක්තිය හරිහැටි ඉෂ්ට වෙනවා යයි විශ්වාස කරන්නටත් අමාරුයි. ඔය තත්ත්වය යටතේ උසාවිය පවත්වාගෙන යන්නට බැහැ. එම නිසා මා ඉල්ලා සිටිනවා—රාජ්‍ය ඇමති තුමාත් මේ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවේ ඉන්න නිසා විශේෂ අවධානය යොමුවේ යයි මා හිතනවා—වෙනම පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවක්වත් ඉදිරිපත් කර, මේ උසාවිය සඳහා අළුත් ගොඩනැගිල්ලක් ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස.

මගේ දෙවැනි ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙන්නේ, ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාටයි. මෝසම් සුළං නිසා, බටහිර වෙරළබඩ ධීවර කාර්මිකයන්ට මේ වකවානුව, මුදු යන්නට බැරි භයානක කාලයක්. ධීවර කාර්මිකයන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා මිගමුවේ කාමච්චෝඩේ සිට පිටිපන දක්වා ප්‍රදේශය තුළ “බිකන් ලයිට්” සවි කරන ලෙස, මීට අවුරුදු දෙකකට පමණ පෙර ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. ඒ ඉල්ලීම සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමති තුමාටත් දැනුම් දෙන්නට ඇතැයි මා හිතනවා. එහෙත් ඒ “බිකන් ලයිට්” සවි කිරීම සඳහා මේ මොහොත වන තුරුවත් කිසිම දෙයක් කර නැහැ.

රාත්‍රි කාලයේ මුදු ගිය ධීවර කාර්මිකයන් පිරිසක් සුළිසුලංවලට අසුවීම නිසා, හරියට ගොඩ බිම හොයා ගන්නට බැරිව ජීවිත 4ක් නැති වුණා. මා හිතන හැටියට ඒ සිද්ධිය වුණේ, පසුගිය අවුරුද්දේයි. ඊයේ පෙරේදාත් එවැනි සිද්ධියක් වුණා. විශාල බෝට්ටුවකින් රාත්‍රි කාලයේ මුදු ගිය පිරිසක් ආ ගිය අතක් නැති වුණා. අවසානයේදී ඒ අය, නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයට අයත් පමුණු ගම වෙරළේ සිට, ලංකා ගුවන් සේවයට අයත් ගගන යාත්‍රාවකින් හොයා ගනු ලැබුවා. මා කලින් සඳහන් කළ ප්‍රදේශයේ “බිකන් ලයිට්” සවි කර තිබුණා නම්, මෙවැනි අනතුරු හුඟාක් දුරට මගහරවා ගැනීමට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. එම නිසා ධීවර කාර්මිකයන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා මහෙස්ත්‍රාත් තුමාටත්, නීතිඥ මහතුන්ටත්, ඇමතිතුමා පුළුවන් තරම් ඉක්මණින්,

කල් තැබීම

[ජයකොඩි මයා.]

අඩි 60 ක් පමණ උසට “බිකන් ලයිට්” සවි කර දෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(தேளாவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.) ඇසූ ප්‍රශ්නය ගැන කාරණා සම්පූර්ණයෙන් සොයා බලනවා. එය අවශ්‍ය කටයුත්තක් බව පෙනී යනවා නම් බොහොම ඉක්මණින් එය ලබා දීම අමාරු නැතැයි ප්‍රකාශ කරනවා.

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බදුල්ලේ විවිධ සේවා සමුපකාර සංගමය ගැන පොරොන්දු ගරු මන්ත්‍රීතුමා විපේරත්න බණ්ඩා මයා.) ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. මේ සංගමය ගැන සොයා බැලීමට බදුල්ලේ දිසාපතිතුමාට නියම කර තිබෙනවා. ඒ පරීක්ෂණය නියම කෙළේ ඒ සංගමයට විරුද්ධව චෝදනා නොමැතිව නොවෙයි. චෝදනා රාශියක් තිබෙනවා. චෝදනා සඳහන් කරමින් අත්සන් කර එවන ලද ලියුම් රාශියක් ලැබී තිබෙනවා. පළාතේ වගකිවයුතු පුද්ගලයන් රාශියක් ලියුම් එවා තිබෙනවා. ඒ ලියුම්වල සඳහන් වී ඇති චෝදනා ගැන පරීක්ෂා කර බැලීම අවශ්‍ය නිසයි. බදුල්ලේ දිසාපතිතුමා ගෙන්වා ඒ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස මා නියම කෙළේ. ඒ පරීක්ෂණය අවසානයේදී අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා ඇති.

විපේරත්න බණ්ඩා මයා.

(திரு. விஜேரத்ன பண்டா)

(Mr. Wijeratne Banda)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, උසාවියක වුණත් විභාගයක් පවත්වන විට පැමිණිලි කාරයන්ගෙන් මෙන්ම විත්ති කාරයන්ගෙන්ද කරුණු අසා බලනවා. එහෙත් මේ විභාගය පවත්වන්නේ විත්තිකාරයන්

කල් තැබීම

ගෙන් කරුණු අසන්නේ නැතිවයි. විත්ති කාරයන් නැතිව පැමිණිලිකාරයන්ගෙන් විතරයි, කරුණු අසන්නේ. වැරද්ද තිබෙන්නේ මෙතැනයි. කොමිෂන් සභාවක් ඉදිරිපිටට වුවත් ඇවිත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට අප ලැස්තියි. ඒ නිසා පැමිණිලිකාරයන් මෙන්ම විත්තිකාරයන්ද ගෙන්වා මේ විභාගය පවත්වන ලෙස තමුන්නාත්සේ දිසාපතිතුමාට නියෝග කරනවාද? මේ දෙයොල්ලන්ගෙන්ම කරුණු විමසීමට අවස්ථාව සැලැස්විය යුතුයි. අපටත් පොත්පත් හා සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. ඒ සඳහා අවස්ථාවක් අවශ්‍යයි.

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විත්ති කාරයන්ද ගෙන්වා විභාග කළ යුතු බව පොරොන්දු ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. මේක එහෙම විභාගයක් නොවෙයි. මෙය ඒ විධියේ විභාගයක් බවට පත් වෙනවා නම් ඉදිරියේදී ඒ පිළිබඳව නියමයක් කරනවා. එහෙත් මෙය ඒ විධියේ විභාගයක් වෙනැයි මා හිතන්නේ නැහැ. කෙසේ වුණත් ඒ විධියේ විභාගයක් බවට පත් වෙගන යනවා නම් ඒ පිළිබඳව අවශ්‍ය විධි විධාන යොදනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන දෙන, සහ සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. හා. 4.50 ට අද දින සභාසම්මතිය
අනුව, 1968 අගෝස්තු 2 වන සිකුරාදා
අ. හා. 2 වන තෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி பி. ப. 4.50 க்கு சபை
இன்றைய அதனது தீர்மானத்திற்கிணங்க
1968 ஓகஸ்ட் 2, வெள்ளிக்கிழமை பி. ப.
2 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at
4.50 P.M. until 2 P.M. on
Friday, 2nd August 1968, pur-
suant to the Resolution of the
House this Day.

දියක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා
 රු. 32.00යි. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු.35.00යි.) මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි.
 පිටපතක් ගත 30යි. තැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම්
 කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

අනුප්‍රාප්ත : පணම කොටුගත් ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයෙන් මාස 12 මාසයකට
 රුපා 32.00 (නිවැරදිව පිටපත් පිරිසිදු රුපා 35.00) 6 මාසයකට අර්ධකි.
 තනිපිටපත් 30 ප්‍රතිම, පොස්ට් 45 ප්‍රතිම, මුහුණතකට අර්ධකි. ගෙවිය යුතු
 අනුප්‍රාප්ත අත්තිකාරම් (ප. 500, අර්ධකි. කොටු 1) සේවයෙන් ගත යුතුය.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1